

Obsah

I *Legislativní akty*

SMĚRNICE

- ★ **Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/2284 ze dne 14. prosince 2016 o snížení národních emisí některých látek znečišťujících ovzduší, o změně směrnice 2003/35/ES a o zrušení směrnice 2001/81/ES ⁽¹⁾** 1

II *Nelegislativní akty*

NAŘÍZENÍ

- ★ **Nařízení Rady (EU) 2016/2285 ze dne 12. prosince 2016, kterým se pro roky 2017 a 2018 stanoví rybolovná práva na některé populace hlubinných druhů ryb pro rybářská plavidla Unie a kterým se mění nařízení (EU) 2016/72** 32
- ★ **Prováděcí nařízení Komise (EU) 2016/2286 ze dne 15. prosince 2016, kterým se stanoví podrobná pravidla týkající se uplatňování politiky přiměřeného využívání a metodologie posuzování udržitelnosti zrušení maloobchodních příplatků za roaming a týkající se žádosti, kterou má podat poskytovatel roamingu pro účely tohoto posouzení ⁽¹⁾** 46
- ★ **Prováděcí nařízení Komise (EU) 2016/2287 ze dne 16. prosince 2016, kterým se mění nařízení (ES) č. 431/2008 o otevření a správě dovozní celní kvóty pro zmrazené hovězí maso a prováděcí nařízení (EU) č. 593/2013 o otevření a správě celních kvót pro vysoce jakostní čerstvé, chlazené a zmrazené hovězí maso a pro zmrazené buvolí maso** 63
- ★ **Prováděcí nařízení Komise (EU) 2016/2288 ze dne 16. prosince 2016, kterým se schvaluje piperonylbutoxid jako stávající účinná látka pro použití v biocidních přípravcích typu 18 ⁽¹⁾** 65

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP

★ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2016/2289 ze dne 16. prosince 2016, kterým se schvaluje <i>epsilon</i> -momfluorothrin jako účinná látka pro použití v biocidních přípravcích typu 18 ⁽¹⁾	68
★ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2016/2290 ze dne 16. prosince 2016, kterým se schvaluje kyselina peroxyoctová jako stávající účinná látka pro použití v biocidních přípravcích typu 11 a 12 ⁽¹⁾	71
★ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2016/2291 ze dne 16. prosince 2016, kterým se schvaluje kyselina L(+)-mléčná jako účinná látka pro použití v biocidních přípravcích typu 1 ⁽¹⁾	74
★ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2016/2292 ze dne 16. prosince 2016, kterým se stanoví vážený průměr maximálních sazeb za ukončení volání v mobilních sítích v celé Unii a kterým se ruší prováděcí nařízení (EU) 2015/2352 ⁽¹⁾	77
★ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2016/2293 ze dne 16. prosince 2016, kterým se mění příloha I nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku	79
Prováděcí nařízení Komise (EU) 2016/2294 ze dne 16. prosince 2016 o stanovení paušálních dovozních hodnot pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny	81

ROZHODNUTÍ

★ Prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2016/2295 ze dne 16. prosince 2016, kterým se mění rozhodnutí 2000/518/ES, 2002/2/ES, 2003/490/ES, 2003/821/ES, 2004/411/ES, 2008/393/ES, 2010/146/EU, 2010/625/EU, 2011/61/EU a prováděcí rozhodnutí 2012/484/EU, 2013/65/EU o odpovídající ochraně osobních údajů některými zeměmi, podle čl. 25 odst. 6 směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES (oznámeno pod číslem C(2016) 8353) ⁽¹⁾	83
★ Prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2016/2296 ze dne 16. prosince 2016, kterým se vytváří nezávislá skupina odborníků ustavená jako orgán pro kontrolu výkonnosti v rámci jednotného evropského nebe	92
★ Prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2016/2297 ze dne 16. prosince 2016, kterým se mění rozhodnutí 2001/497/ES a 2010/87/EU o standardních smluvních doložkách pro předávání osobních údajů do třetích zemí a zpracovatelům usazeným v těchto zemích podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES (oznámeno pod číslem C(2016) 8471) ⁽¹⁾	100

OBEČNÉ ZÁSADY

★ Obecné zásady Evropské centrální banky (EU) 2016/2298 ze dne 2. listopadu 2016, kterými se mění obecné zásady (EU) 2015/510 o provádění rámce měnové politiky Eurosystemu (ECB/2016/31)	102
★ Obecné zásady Evropské centrální banky (EU) 2016/2299 ze dne 2. listopadu 2016, kterými se mění obecné zásady (EU) 2016/65 o srážkách při ocenění uplatňovaných při provádění rámce měnové politiky Eurosystemu (ECB/2016/32)	117
★ Zásady Evropské centrální banky (EU) 2016/2300 ze dne 2. listopadu 2016, kterými se mění obecné zásady ECB/2014/31 o dodatečných dočasných opatřeních týkajících se refinančních operací Eurosystemu a způsobilosti zajištění (ECB/2016/33)	123

⁽¹⁾ Text s významem pro EHP

I

(Legislativní akty)

SMĚRNICE

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2016/2284

ze dne 14. prosince 2016

o snížení národních emisí některých látek znečišťujících ovzduší, o změně směrnice 2003/35/ES a o zrušení směrnice 2001/81/ES

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 192 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Výboru regionů ⁽²⁾,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽³⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Za posledních 20 let se podařilo v Unii dosáhnout v oblasti antropogenních emisí do ovzduší a kvality ovzduší značného pokroku, zejména prostřednictvím politiky Unie v této oblasti včetně sdělení Komise ze dne 21. září 2005 nazvaného „Tematická strategie o znečišťování ovzduší“ (dále jen „tematická strategie“). Pro tento pokrok měla zásadní význam směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/81/ES ⁽⁴⁾, která pro období od roku 2010 stanovila členským státům stropy celkových ročních emisí oxidu siřičitého (SO₂), oxidů dusíku (NO_x), nemethanových těkavých organických sloučenin (NMVOC) a amoniaku (NH₃). Mezi lety 1990 a 2010 díky tomu došlo v Unii ke snížení emisí oxidu siřičitého o 82 %, emisí oxidů dusíku o 47 %, emisí nemethanových těkavých organických sloučenin o 56 % a emisí amoniaku o 28 %. Sdělení Komise ze dne 18. prosince 2013 nazvané „Čisté ovzduší pro Evropu“ (dále jen „revidovaná tematická strategie“) nicméně uvádí, že stále přetrvávají významné negativní dopady na lidské zdraví a životní prostředí a rizika pro ně.
- (2) 7. akční program pro životní prostředí ⁽⁵⁾ potvrzuje dlouhodobý cíl politiky Unie v oblasti ovzduší dosáhnout takových úrovní kvality ovzduší, které nemají významné negativní dopady na lidské zdraví a životní prostředí ani

⁽¹⁾ Úř. věst. C 451, 16.12.2014, s. 134.

⁽²⁾ Úř. věst. C 415, 20.11.2014, s. 23.

⁽³⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 23. listopadu 2016 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 8. prosince 2016.

⁽⁴⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/81/ES ze dne 23. října 2001 o národních emisních stropcích pro některé látky znečišťující ovzduší (Úř. věst. L 309, 27.11.2001, s. 22).

⁽⁵⁾ Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1386/2013/EU ze dne 20. listopadu 2013 o všeobecném akčním programu Unie pro životní prostředí na období do roku 2020 „Spokojený život v mezích naší planety“ (Úř. věst. L 354, 28.12.2013, s. 171).

nepředstavují riziko pro lidské zdraví a životní prostředí, a vyzývá za tímto účelem k dosažení plného souladu se stávajícími právními předpisy Unie v oblasti kvality ovzduší, k vymezení strategických cílů a akcí na období po roce 2020, ke zvýšenému úsilí v oblastech, kde jsou obyvatelstvo a ekosystémy vystaveny vysokým úrovním látek znečišťujících ovzduší, a k posílení součinnosti mezi právními předpisy v oblasti kvality ovzduší a politickými cíli, jež si Unie stanovila zejména v oblasti změny klimatu a biologické rozmanitosti.

- (3) Revidovaná tematická strategie stanoví nové strategické cíle na období do roku 2030 se záměrem více se přiblížit k dlouhodobému cíli Unie v oblasti kvality ovzduší.
- (4) V členských státech a v Unii probíhá proces ratifikace Minamatské úmluvy o rtuti z roku 2013, která byla uzavřena v rámci Programu OSN pro životní prostředí a která si klade za cíl chránit lidské zdraví a životního prostředí prostřednictvím snížení emisí rtuti ze stávajících a nových zdrojů, a to s výhledem na vstup této úmluvy v platnost v roce 2017. Komise by měla vykazované emise této znečišťující látky průběžně přezkoumávat.
- (5) Členské státy a Unie jsou smluvními stranami Úmluvy Evropské hospodářské komise Organizace spojených národů (EHK OSN) o dálkovém znečišťování ovzduší přecházejícím hranice států z roku 1979 a dále několika jejích protokolů, včetně Protokolu o omezování acidifikace, eutrofizace a přízemního ozonu z roku 1999, který byl revidován v roce 2012 (dále jen „revidovaný Göteborgský protokol“).
- (6) Revidovaný Göteborgský protokol stanoví pro období od roku 2020 pro všechny smluvní strany nové závazky ke snížení emisí oxidu siřičitého, oxidů dusíku, nemethanových těkavých organických sloučenin, amoniaku a jemných částic, přičemž se za výchozí považuje rok 2005, dále přitom podporuje snižování emisí černého uhlíku a vyzývá ke shromažďování a uchovávání informací o nepříznivých účincích koncentrací a depozic látek znečišťujících ovzduší na lidské zdraví a životní prostředí a k účasti na programech zaměřených na účinky v rámci Úmluvy o dálkovém znečišťování ovzduší přecházejícím hranice států.
- (7) Systém národních emisních stropů zavedený směrnicí 2001/81/ES by tedy měl být revidován a uveden do souladu s mezinárodními závazky Unie a jednotlivých členských států. Za tímto účelem jsou národní závazky ke snížení emisí pro kterýkoli rok v období let 2020 až 2029 v této směrnici totožné se závazky stanovenými v revidovaném Göteborgském protokolu.
- (8) Členské státy by měly tuto směrnici provést tak, aby účinně přispěla k dosažení dlouhodobého cíle Unie v oblasti kvality ovzduší, jež je také podložen pokyny Světové zdravotnické organizace, a cílů Unie v oblasti biologické rozmanitosti a ochrany ekosystému, a snížit na jejím základě úroveň znečištění ovzduší a depozice způsobující acidifikaci, eutrofizaci a tvorbu přízemního ozonu pod kritické zátěže a úrovně, které stanoví Úmluva o dálkovém znečišťování ovzduší přecházejícím hranice států.
- (9) Tato směrnice by měla kromě celosvětového zlepšení kvality ovzduší a zlepšení součinnosti s politikami Unie v oblasti klimatu a energetiky rovněž nákladově efektivním způsobem přispívat k dosažení cílů v oblasti kvality ovzduší stanovených v právních předpisech Unie a ke zmírnění dopadů změny klimatu a zabránit přitom zdvojování stávajících právních předpisů Unie.
- (10) Tato směrnice rovněž přispívá ke snižování nákladů na zdravotní péči souvisejících se znečištěním ovzduší v Unii prostřednictvím zvýšení kvality života občanů Unie a podporuje přechod na zelenou ekonomiku.
- (11) Tato směrnice by měla přispívat k postupnému snižování znečištění ovzduší, přičemž by se mělo vycházet ze snížení dosažených prostřednictvím právních předpisů Unie v oblasti omezování znečištění ovzduší u zdroje, které se zabývají emisemi ze specifických zdrojů.
- (12) Právní předpisy Unie v oblasti omezování znečištění ovzduší u zdroje by měly účinným způsobem vést k předpokládanému snížení emisí. Identifikace neúčinných právních předpisů Unie v oblasti omezování znečištění ovzduší u zdroje a včasná hledání řešení jsou zásadní k tomu, aby bylo dosaženo širších cílů v oblasti kvality ovzduší, jak ukazuje nesoulad mezi reálnými světovými emisemi a zkušebními emisemi oxidů dusíku z naftových vozidel EURO 6.
- (13) Členské státy by závazky ke snížení emisí stanovené v této směrnici měly dodržovat od roku 2020 do roku 2029 a od roku 2030. V zájmu zajištění prokazatelného pokroku při plnění závazků stanovených pro rok 2030 by členské státy měly určit orientační úrovně emisí v roce 2025, jejichž dosažení by bylo technicky proveditelné a nebylo by spojeno s neúměrnými náklady, a měly by usilovat o dosažení těchto úrovní. Pokud emise do roku 2025 nemohou být sníženy podle stanovené trajektorie, měly by členské státy uvést důvody pro tuto odchylku, jakož i opatření, která by členské státy na trajektorii vrátila ve svých následných zprávách vypracovaných podle této směrnice.

- (14) Národní závazky ke snížení emisí stanovené v této směrnici pro období od roku 2030 vycházejí z odhadovaného potenciálu každého členského státu pro snížení, který je uveden ve zprávě o tematické strategii č. 16 z ledna roku 2015 (dále jen „zpráva č. 16“), z technického posouzení rozdílů mezi národními odhady a odhady uvedenými ve zprávě č. 16 a z politického cíle zachovat celkové snížení dopadů na zdraví, jehož má být dosaženo do roku 2030 (ve srovnání s rokem 2005), co nejlépe politickému cíli návrhu Komise pro tuto směrnici. Pro zvýšení transparentnosti by Komise měla zveřejnit základní předpoklady použité ve zprávě č. 16.
- (15) Dodržování národních závazků ke snížení emisí by mělo být posuzováno s ohledem na konkrétní metodický stav v době, kdy byl daný závazek stanoven.
- (16) Požadavky na podávání zpráv a závazky ke snížení emisí by měly vycházet z vnitrostátní spotřeby energie a prodaných paliv. Některé členské státy nicméně mohou v souladu s Úmluvou o dálkovém znečišťování ovzduší přecházejícím hranice států použít jako základ pro dodržování celkové národní emise vypočítané na základě spotřebovaných paliv v odvětví silniční dopravy. Tato možnost by měla být zachována v této směrnici v zájmu zajištění soudržnosti mezinárodního a unijního práva.
- (17) Za účelem vyřešení některých nejistot spojených se stanovováním národních závazků ke snížení emisí obsahuje revidovaný Göteborgský protokol možnosti flexibility, které by měly být začleněny do této směrnice. Revidovaný Göteborgský protokol zejména zavádí mechanismus pro úpravu národních emisních inventur a pro zprůměrování ročních národních emisí za dobu nejvýše tří let při splnění určitých podmínek. Tato směrnice by kromě toho měla stanovit možnosti flexibility v případech, kdy ukládá závazek ke snížení emisí, který překračuje nákladově efektivní snížení emisí stanovené ve zprávě č. 16, a dále také v situacích, kdy je třeba pomoci členským státům v případě náhlých a mimořádných událostí spojených s výrobou nebo dodávkami energie, pokud jsou splněny zvláštní podmínky. Na využívání těchto možností flexibility by měla dohlížet Komise, přičemž by měla zohlednit pokyny vypracované v rámci Úmluvy o dálkovém znečišťování ovzduší přecházejícím hranice států. Pro účely posuzování žádostí o úpravy emisních inventur by se za datum stanovení závazků ke snížení emisí pro období 2020 až 2029 měl považovat 4. květen 2012, tj. datum revize Göteborgského protokolu.
- (18) Každý členský stát by měl vypracovat a provádět svůj národní program omezování znečištění ovzduší s cílem splnit své závazky ke snížení emisí a účinně přispívat k dosažení cílů v oblasti kvality ovzduší. Členské státy by za tímto účelem měly zohlednit potřebu snížit emise, zejména oxidů dusíku a jemných částic, v zónách a aglomeracích s nadměrnými koncentracemi látek znečišťujících ovzduší nebo v těch zónách a aglomeracích, které významně přispívají ke znečištění ovzduší v jiných zónách a aglomeracích, a to i v sousedních zemích. Národní programy omezování znečištění ovzduší by v této souvislosti měly přispívat k úspěšnému provádění plánů kvality ovzduší stanovených v článku 23 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/50/ES⁽¹⁾.
- (19) Za účelem snížení emisí z antropogenních zdrojů by se v rámci národních programů omezování znečištění ovzduší měla zvážit opatření, která lze uplatnit ve všech příslušných oblastech, včetně zemědělství, energetiky, průmyslu, silniční dopravy, vnitrozemské vodní dopravy, vytápění domácností a používání nesilničních pojízdných strojů a rozpouštědel. Členské státy by nicméně měly být oprávněny rozhodovat o opatřeních přijímaných za účelem splnění závazků ke snížení emisí stanovených v této směrnici.
- (20) Při vypracovávání národních programů omezování znečištění ovzduší by členské státy měly zohlednit osvědčené postupy mimo jiné při řešení problematiky neškodlivějších znečišťujících látek spadajících do oblasti působnosti této směrnice, a to s ohledem na citlivé skupiny obyvatelstva.
- (21) Zemědělství má výrazný podíl na emisích amoniaku a jemných částic do ovzduší. V zájmu snížení těchto emisí by národní programy omezování znečištění ovzduší měly zahrnovat opatření, která lze uplatnit v odvětví zemědělství. Tato opatření by měla být nákladově efektivní, vycházet z konkrétních informací a údajů a zohledňovat vědecký pokrok a předchozí opatření přijatá členskými státy. Společná zemědělská politika dává členským státům možnost přispět pomocí specifických opatření ke kvalitě ovzduší. Budoucí hodnocení umožní lépe pochopit účinky těchto opatření.
- (22) Zlepšení kvality ovzduší by mělo být dosaženo prostřednictvím přiměřených opatření. Při přijímání opatření, která mají být zahrnuta do národních programů omezování znečištění ovzduší, jež lze uplatnit v odvětví zemědělství, by členské státy měly zajistit plné zohlednění jejich dopadů na malé zemědělské podniky s cílem omezit v maximální možné míře veškeré dodatečné náklady.

(¹) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/50/ES ze dne 21. května 2008 o kvalitě vnějšího ovzduší a čistším ovzduším pro Evropu (Úř. věst. L 152, 11.6.2008, s. 1).

- (23) Pokud jsou některá opatření přijatá v rámci národních programů omezování znečištění ovzduší za účelem předcházení emisím v odvětví zemědělství způsobila pro finanční podporu, zejména opatření zemědělských podniků, která vyžadují výrazné změny postupů nebo značné investice, měla by Komise usnadnit přístup k takové finanční podpoře a k dalším dostupným finančním prostředkům Unie.
- (24) Za účelem snížení emisí by členské státy měly zvážit podporu přesunu investic směrem k čistým a účinným technologiím. Ke zlepšení udržitelnosti a k řešení problémů u zdroje mohou napomoci inovace, a to zlepšením reakcí jednotlivých odvětví na výzvy v oblasti kvality ovzduší.
- (25) Národní program omezování znečištění ovzduší včetně analýzy, na jejímž základě proběhne vymezení příslušných politik a opatření, by se měl pravidelně aktualizovat.
- (26) V zájmu vytváření programů omezování znečištění ovzduší a jejich případných významných aktualizací, které vycházejí z dostatečného množství spolehlivých informací, by měly členské státy tyto programy a změny v situaci, kdy jsou ještě všechny možnosti týkající se politik a opatření otevřené, podrobit veřejným konzultacím a konzultacím s příslušnými orgány na všech úrovních. Členské státy by se měly zapojit do přeshraničních konzultací, pokud by provádění jejich programů mohlo mít vliv na kvalitu ovzduší v jiném členském státě nebo třetí zemi, a to v souladu s požadavky stanovenými v unijním a mezinárodním právu, mimo jiné v Úmluvě OSN o posuzování vlivů na životní prostředí překračujících hranice států (dále jen „úmluva z Espoo“) z roku 1991 a jejím Protokolu o strategickém posuzování vlivů na životní prostředí z roku 2003.
- (27) Cílem této směrnice je mimo jiné chránit lidské zdraví. Jak Soudní dvůr opakovaně připomněl, bylo by neslučitelné se závaznou povahou, kterou čl. 288 třetí pododstavec Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“) přiznává směrnici, kdyby byla v zásadě vyloučena možnost dotčených osob dovolávat se povinnosti, kterou ukládá. Tato úvaha platí obzvláště pro směrnici, jejímž cílem je regulovat a snižovat znečištění ovzduší, a která tak usiluje o ochranu lidského zdraví.
- (28) Členské státy by měly u všech znečišťujících látek, kterými se zabývá tato směrnice, zpracovat a předkládat národní emisní inventury a prognózy, jakož i podávat informativní zprávy o inventurách, což by mělo následně Unii umožnit, aby splnila své povinnosti týkající se podávání zpráv v rámci Úmluvy o dálkovém znečišťování ovzduší přecházejícím hranice států a jejich protokolů.
- (29) V zájmu zachování celkové konzistence v rámci Unie jako celku by měly členské státy zajistit, aby podávání zpráv Komisi o jejich národních emisních inventurách a prognózách, jakož i informativních zpráv o inventurách, bylo plně v souladu s podáváním zpráv v rámci Úmluvy o dálkovém znečišťování ovzduší přecházejícím hranice států.
- (30) Za účelem posouzení účinnosti národních závazků ke snížení emisí stanovených touto směrnicí by měly členské státy rovněž monitorovat dopady znečištění ovzduší na suchozemské i vodní ekosystémy a podávat o těchto dopadech zprávy. Pro zajištění nákladově efektivního přístupu by členské státy měly mít možnost používat nepovinné ukazatele pro monitorování uvedené v této směrnici a měly by zajistit koordinaci s jinými monitorovacími programy zavedenými podle souvisejících směrnic a případně podle Úmluvy o dálkovém znečišťování ovzduší přecházejícím hranice států.
- (31) V zájmu výměny zkušeností a osvědčených postupů, zejména poskytování podkladů pro pokyny a usnadňování koordinovaného provádění právních předpisů Unie a politik souvisejících se zlepšováním kvality ovzduší, by mělo být zřízeno Evropské fórum pro čisté ovzduší, v němž se budou scházet všechny zúčastněné strany, včetně příslušných orgánů členských států na všech příslušných úrovních.
- (32) Členské státy by měly v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2003/4/ES⁽¹⁾ zajistit aktivní a systematické šíření informací elektronickými prostředky.
- (33) Je nezbytné změnit směrnici Evropského parlamentu a Rady 2003/35/ES⁽²⁾ tak, aby byl zajištěn soulad uvedené směrnice s Aarhouskou úmluvou o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí z roku 1998 (dále jen „Aarhouská úmluva“).

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/4/ES ze dne 28. ledna 2003 o přístupu veřejnosti k informacím o životním prostředí a o zrušení směrnice Rady 90/313/EHS (Úř. věst. L 41, 14.2.2003, s. 26).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/35/ES ze dne 26. května 2003 o účasti veřejnosti na vypracovávání některých plánů a programů týkajících se životního prostředí a o změně směrnic Rady 85/337/EHS a 96/61/ES, pokud jde o účast veřejnosti a přístup k právní ochraně (Úř. věst. L 156, 25.6.2003, s. 17).

- (34) Za účelem zohlednění technického a mezinárodního vývoje by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU, pokud jde o změny přílohy I a části 2 přílohy III a přílohy IV s cílem přizpůsobit je vývoji v rámci Úmluvy o dálkovém znečišťování ovzduší přecházejícím hranice států a pokud jde o změny přílohy V s cílem přizpůsobit ji technickému a vědeckému pokroku a vývoji v rámci Úmluvy o dálkovém znečišťování ovzduší přecházejícím hranice států. Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni, a aby tyto konzultace probíhaly v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů⁽¹⁾. Pro zajištění rovné účasti na vypracovávání aktů v přenesené pravomoci obdrží Evropský parlament a Rada veškeré dokumenty současně s odborníky z členských států a jejich odborníci mají automaticky přístup na setkání skupin odborníků Komise, jež se věnují přípravě aktů v přenesené pravomoci.
- (35) Za účelem zajištění jednotných podmínek k provádění flexibilit a národních programů omezování znečištění ovzduší podle této směrnice by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011⁽²⁾.
- (36) Členské státy by měly stanovit sankce za porušení vnitrostátních předpisů přijatých na základě této směrnice a zajistit jejich uplatňování. Tyto sankce by měly být účinné, přiměřené a odrazující.
- (37) S ohledem na povahu a rozsah úprav, které je třeba ve směrnici 2001/81/ES provést, by měla být tato směrnice nahrazena, aby se zvýšila právní jistota, srozumitelnost, transparentnost a zjednodušily právní předpisy. K zajištění kontinuity v oblasti zlepšování kvality ovzduší by měly členské státy plnit národní emisní stropy stanovené ve směrnici 2001/81/ES, dokud v roce 2020 nevstoupí v platnost nové národní závazky ke snížení emisí stanovené touto směrnicí.
- (38) Jelikož cíle této směrnice, totiž zajištění vysoké úrovně ochrany lidského zdraví a životního prostředí, nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, ale spíše jich, z důvodu přeshraniční povahy znečištění ovzduší, může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.
- (39) Členské státy se v souladu se společným politickým prohlášením členských států a Komise ze dne 28. září 2011 o informativních dokumentech⁽³⁾ zavázaly, že v odůvodněných případech doplní oznámení o opatřeních přijatých za účelem provedení směrnice ve vnitrostátním právu o jeden či více dokumentů s informacemi o vztahu mezi jednotlivými složkami směrnice a příslušnými částmi vnitrostátních nástrojů přijatých za účelem provedení směrnice ve vnitrostátním právu. V případě této směrnice považuje normotvůrce předložení těchto dokumentů za odůvodněné,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Cíle a předmět

1. V zájmu pokroku při dosahování takových úrovní kvality ovzduší, které nemají významné negativní dopady na lidské zdraví a životní prostředí ani nepředstavují riziko pro lidské zdraví a životní prostředí, stanoví tato směrnice pro členské státy závazky ke snížení antropogenních emisí oxidu siřičitého (SO₂), oxidů dusíku (NO_x), nemethanových těkavých organických sloučenin (NMVOC), amoniaku (NH₃) a jemných částic (PM_{2,5}) a požaduje vypracování, přijetí a provádění národních programů omezování znečištění ovzduší, jakož i monitorování emisí těchto znečišťujících látek a dalších znečišťujících látek uvedených v příloze I a jejich dopadů a podávání zpráv o nich.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 123, 12.5.2016, s. 1.

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁽³⁾ Úř. věst. C 369, 17.12.2011, s. 14.

2. Tato směrnice rovněž přispívá k dosažení:
 - a) cílů v oblasti kvality ovzduší stanovených v právních předpisech Unie a pokroku při plnění dlouhodobého cíle Unie, jímž je dosáhnout úrovně kvality ovzduší v souladu s pokyny týkajícími se kvality ovzduší vydanými Světovou zdravotnickou organizací;
 - b) cílů Unie v oblasti biologické rozmanitosti a ekosystémů v souladu se 7. akčním programem pro životní prostředí;
 - c) lepší součinnosti mezi politikou Unie v oblasti kvality ovzduší a dalšími relevantními politikami Unie, zejména v oblasti klimatu a energetiky.

Článek 2

Oblast působnosti

1. Tato směrnice se vztahuje na emise znečišťujících látek uvedených v příloze I ze všech zdrojů, jež se nacházejí na území členských států, v jejich výlučných ekonomických zónách a zónách kontroly znečištění.
2. Tato směrnice se nevztahuje na emise vypouštěné na Kanárských ostrovech, ve francouzských zámořských departementech, na Madeiře a na Azorských ostrovech.

Článek 3

Definice

Pro účely této směrnice se rozumí:

- 1) „emisí“ uvolňování látky z bodového nebo difuzního zdroje do ovzduší;
- 2) „antropogenními emisemi“ emise znečišťujících látek do ovzduší spojené s činnostmi člověka;
- 3) „prekurzory ozonu“ oxidy dusíku, nemethanové těkavé organické sloučeniny, methan a oxid uhelnatý;
- 4) „cíli v oblasti kvality ovzduší“ mezní hodnoty, cílové hodnoty a maximální expoziční koncentrace pro kvalitu ovzduší, jak stanoví směrnice Evropského parlamentu a Rady 2008/50/ES a 2004/107/ES⁽¹⁾;
- 5) „oxidem siričitým“ nebo „SO₂“ všechny sloučeniny síry vyjádřené jako oxid siričitý, včetně oxidu sírového (SO₃), kyseliny sírové (H₂SO₄), a sloučeniny redukované síry, jako je sirovodík (H₂S), merkaptany a dimethylsulfidy;
- 6) „oxidy dusíku“ nebo „NO_x“ oxid dusnatý a oxid dusičitý vyjádřené jako oxid dusičitý;
- 7) „nemethanovými těkavými organickými sloučeninami“ nebo „NMVOC“ všechny nemethanové organické sloučeniny, jež jsou schopné reakcemi s oxidy dusíku za přítomnosti slunečního světla tvořit fotochemické oxidanty;
- 8) „jemnými částicemi“ nebo „PM_{2,5}“ částice s aerodynamickým průměrem do 2,5 mikrometru (μm);
- 9) „černým uhlíkem“ nebo „BC“ uhlíkaté částice pohlcující světlo;
- 10) „národním závazkem ke snížení emisí“ povinnost členského státu snížit emise určité látky; specifikuje snížení emise, které musí být přinejmenším dosaženo v cílovém kalendářním roce jako procentní podíl celkového množství emisí v průběhu výchozího roku (2005);

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/107/ES ze dne 15. prosince 2004 o obsahu arsenu, kadmia, rtuti, niklu a polycyklických aromatických uhlovodíků ve vnějším ovzduší (Úř. věst. L 23, 26.1.2005, s. 3).

- 11) „přistávacím a vzletovým cyklem“ cyklus zahrnující poježdění na dráhu a poježdění z dráhy, vzlet, stoupání po vzletu, přiblížování, přistání a všechny ostatní činnosti letadla, které probíhají ve výšce nižší než 3 000 stop;
- 12) „mezinárodní námořní dopravou“ vykonávání plaveb na moři a v pobřežních vodách plavidly plujícími pod jakoukoliv vlajkou, jež vyplouvají z území jedné země a připlouvají na území jiné země, a to s výjimkou rybářských plavidel;
- 13) „zónou kontroly znečištění“ mořská oblast, která nesahá dále než 200 námořních mil od základních linií, od nichž se měří rozsah teritoriálních vod, a kterou stanoví členský stát s cílem zabránit, snížit a kontrolovat znečišťování z plavidel v souladu s obecně přijatými mezinárodními normami a standardy;
- 14) „právními předpisy Unie v oblasti omezování znečištění ovzduší u zdroje“ právní předpisy Unie, jejichž cílem je snížit emise látek znečišťujících ovzduší, na které se vztahuje tato směrnice, provedením zmírňujících opatření u zdroje.

Článek 4

Národní závazky ke snížení emisí

1. Členské státy omezí své roční antropogenní emise oxidu siřičitého, oxidů dusíku, nemethanových těkavých organických sloučenin, amoniaku a jemných částic přinejmenším v rozsahu národních závazků ke snížení emisí platných od roku 2020 do roku 2029 a od roku 2030, jak jsou stanoveny v příloze II.
2. Aniž je dotčen odstavec 1, přijmou členské státy nezbytná opatření s cílem do roku 2025 omezit své antropogenní emise oxidu siřičitého, oxidů dusíku, nemethanových těkavých organických sloučenin, amoniaku a jemných částic. Orientační úrovně těchto emisí se určí z lineární trajektorie snižování emisí spojující úrovně jejich emisí stanovené v závazcích ke snížení emisí pro rok 2020 a úrovně emisí stanovené v závazcích ke snížení emisí pro rok 2030.

Členské státy mohou sledovat nelineární trajektorii snižování emisí, pokud je to z hospodářského nebo technického hlediska efektivnější a pokud se od roku 2025 bude postupně přibližovat k lineární trajektorii snižování emisí a nepříznivě neovlivní závazky ke snížení emisí pro rok 2030. Členské státy uvedou tuto nelineární trajektorii a důvody jejího sledování v národních programech omezování znečištění ovzduší, které mají být předloženy Komisi v souladu s čl. 10 odst. 1.

Pokud emise pro rok 2025 nemohou být omezeny podle stanovené trajektorie snižování emisí, uvedou členské státy příslušné důvody pro takovou odchylku, jakož i opatření, která členské státy na trajektorii vrátí, v následných informativních zprávách o inventurách poskytovaných Komisi v souladu s čl. 10 odst. 2.

3. Pro účely plnění odstavců 1 a 2 se nezapočítávají tyto emise:
 - a) emise z letadel mimo přistávací a vzletový cyklus;
 - b) emise z vnitrostátní námořní dopravy směřující na území a z území uvedených v čl. 2 odst. 2;
 - c) emise z mezinárodní námořní dopravy;
 - d) emise oxidů dusíku a nemethanových těkavých organických sloučenin v důsledku činností spadajících do nomenklatury pro podávání zpráv z roku 2014 (dále jen „NFR“) podle kategorie 3B (Hospodaření se statkovými hnojivy) a 3D (Zemědělské půdy) Úmluvy o dálkovém znečišťování ovzduší přecházejícím hranice států.

Článek 5

Flexibilita

1. Členské státy mohou v souladu s částí 4 přílohy IV zavést upravené národní roční emisní inventury pro oxid siřičitý, oxidy dusíku, amoniaku, nemethanové těkavé organické sloučeniny a jemné částice, pokud by v důsledku uplatnění zdokonalených metod pro emisní inventury aktualizovaných v souladu s vědeckými poznatky došlo k nesplnění jejich národních závazků ke snížení emisí.

Pro účely zjištění, zda jsou splněny příslušné podmínky stanovené v části 4 přílohy IV, se za datum stanovení závazků ke snížení emisí pro období let 2020 až 2029 považuje 4. květen 2012.

V případě emisních faktorů nebo metodik používaných k určení emisí z určitých kategorií zdrojů, které se významně liší od těch, jež byly očekávány v důsledku provádění dané normy či standardu podle právních předpisů Unie týkajících se omezování znečištění ovzduší u zdroje, se v souladu s přílohou IV částí 4 bodem 1 písm. d) podbody ii) a iii) budou od roku 2025 na úpravy vztahovat tyto dodatečné podmínky:

- a) po zohlednění poznatků z vnitrostátních programů pro dohled nad dodržováním pravidel a jejich prosazování, jimiž se sleduje účinnost právních předpisů Unie týkajících se omezování znečištění ovzduší u zdroje, prokáže dotčený členský stát, že z vnitrostátního provádění či prosazování těchto předpisů nevyplývají výrazně odlišné emisní faktory;
- b) dotčený členský stát informoval Komisi o významné odlišnosti emisních faktorů, která v souladu s čl. 11 odst. 2 prošetří, zda je potřeba přijmout další opatření.

2. Pokud v konkrétním roce členský stát v důsledku mimořádně chladné zimy či mimořádně suchého léta nemůže dodržet své závazky ke snížení emisí, může je splnit prostřednictvím zprůměrování svých ročních národních emisí pro daný rok, předcházející rok a následující rok, pokud tento průměr nepřekračuje národní roční úroveň emisí podle závazku členského státu ke snížení emisí.

3. Pokud v konkrétním roce členský stát, pro který je jeden nebo více závazků ke snížení emisí uvedených v příloze II stanoveno na přísnější úrovni, než je nákladově efektivní snížení emisí stanovené ve zprávě č. 16, ani po provedení všech nákladově efektivních opatření nemůže dodržet příslušný závazek ke snížení emisí, má se za to, že příslušný závazek ke snížení emisí splňuje po dobu nejvýše pěti let, pokud v každém z těchto let vykompenzuje nedodržení tohoto závazku rovnocenným snížením emisí jiné znečišťující látky uvedené v příloze II.

4. Povinnosti členského státu podle článku 4 se považují za splněné na období nejvýše tří let, pokud nedodržení jeho závazků ke snížení emisí v případě příslušných znečišťujících látek vyplývá z náhlého a mimořádného přerušení nebo ztráty kapacity v rámci systému dodávek energie nebo tepla nebo systému jejich výroby, které nebylo možné rozumně předvídat, a pokud jsou splněny tyto podmínky:

- a) dotčený členský stát prokazatelně vyvinul veškeré přiměřené úsilí pro zajištění dodržování závazků, včetně provádění nových opatření a politik, a pokud toto úsilí bude vyvíjeno i nadále s cílem co nejvíce toto období nedodržování zkrátit, a
- b) dotčený členský stát prokázal, že zavedení opatření a politik nad rámec opatření a politik uvedených v písmenu a) by vedlo k nepřiměřeným nákladům, podstatně by ohrozilo národní energetickou bezpečnost nebo by pro významnou část obyvatelstva představovalo značné riziko energetické chudoby.

5. Členské státy, které mají v úmyslu uplatnit odstavce 1, 2, 3 nebo 4, o tom informují Komisi do 15. února příslušného vykazovaného roku. Součástí těchto informací budou údaje o znečišťujících látkách a dotčených odvětvích a v případě, že to bude možné, i o míře vlivu na národní emisní inventury.

6. Komise za pomoci Evropské agentury pro životní prostředí provede přezkum a posouzení toho, zda využití některých možností flexibility v konkrétním roce splňuje příslušné podmínky uvedené v odstavci 1 tohoto článku a v části 4 přílohy IV nebo případně v odstavcích 2, 3 nebo 4 tohoto článku.

Pokud Komise dospěje k názoru, že využití dané možnosti flexibility není v souladu s příslušnými podmínkami uvedenými v odstavci 1 tohoto článku a v části 4 přílohy IV nebo v odstavcích 2, 3 nebo 4 tohoto článku, přijme do devíti měsíců ode dne obdržení příslušné zprávy uvedené v čl. 8 odst. 4 rozhodnutí, kterým dotčený členský stát informuje, že použití dané možnosti flexibility nelze přijmout, a uvede v něm důvody pro toto zamítnutí. Pokud Komise ve lhůtě devíti měsíců ode dne obdržení příslušné zprávy uvedené v čl. 8 odst. 4 nevysloví žádné námitky, považuje dotčený členský stát využití této flexibility za platné a přijaté pro daný rok.

7. Komise může přijmout prováděcí akty stanovující podrobná pravidla pro využití možností flexibility podle odstavců 1, 2, 3 a 4 tohoto článku. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle článku 17.

8. Komise při výkonu svých pravomocí podle odstavců 6 a 7 zohlední příslušné metodické dokumenty vypracované v rámci Úmluvy o dálkovém znečišťování ovzduší přecházejícím hranice států.

Článek 6

Národní programy omezování znečištění ovzduší

1. Členské státy v souladu s částí 1 přílohy III vypracují, přijmou a provedou své příslušné národní programy omezování znečištění ovzduší s cílem omezit své roční antropogenní emise v souladu s článkem 4 a přispět k dosažení cílů této směrnice podle čl. 1 odst. 1.

2. Při vypracovávání, přijímání a provádění programu uvedeného v odstavci 1 členské státy:

- a) s případným použitím údajů a metodik vyvinutých v rámci programu spolupráce při monitorování a vyhodnocování dálkového přenosu látek znečišťujících ovzduší v Evropě (EMEP) podle Protokolu o dlouhodobém financování programu spolupráce pro monitorování a vyhodnocování dálkového přenosu látek znečišťujících ovzduší v Evropě připojeném k Úmluvě o dálkovém znečišťování ovzduší přecházejícím hranice států posoudí, do jaké míry mohou národní zdroje emisí ovlivnit kvalitu ovzduší na jejich území a na území sousedních členských států;
- b) zohlední potřebu snížit emise látek znečišťujících ovzduší v zájmu dosažení souladu s cíli v oblasti kvality ovzduší na svém území, a v příslušných případech i na území sousedních členských států;
- c) při přijímání opatření ke splnění národních závazků ke snížení emisí jemných částic upřednostní opatření ke snížení emisí černého uhlíku;
- d) zajistí soudržnost s ostatními příslušnými plány a programy vytvořenými na základě požadavků uvedených ve vnitrostátních nebo unijních právních předpisech.

Za účelem splnění příslušných národních závazků ke snížení emisí členské státy do svých národních programů omezování znečištění ovzduší zahrnou opatření ke snížení emisí stanovená jako povinná v části 2 přílohy III a mohou zahrnout v uvedených programech opatření ke snížení emisí stanovená jako nepovinná v části 2 přílohy III nebo opatření mající rovnocenný zmírňující účinek.

3. Členské státy aktualizují své národní programy omezování znečištění ovzduší alespoň každé čtyři roky.

4. Aniž je dotčen odstavec 3, politiky a opatření v oblasti snižování emisí obsažené v národních programech omezování znečištění ovzduší se aktualizují do 18 měsíců od předložení nejnovější národní emisní inventury nebo národní emisní prognózy, pokud podle předložených údajů nebyly splněny povinnosti uvedené v článku 4, nebo pokud existuje riziko jejich nedodržení.

5. Členské státy se obrátí formou konzultací na veřejnost v souladu se směrnicí 2003/35/ES a na příslušné orgány, kterých se bude provádění národních programů omezování znečištění ovzduší pravděpodobně dotýkat vzhledem k jejich zvláštní působnosti v otázkách životního prostředí, znečištění a kvality ovzduší a příslušného řízení na všech úrovních, a to ve fázi návrhu národních programů omezování znečištění ovzduší a při veškerých významných aktualizacích před dokončením těchto programů.

6. V případě potřeby se provedou přeshraniční konzultace.

7. Komise v případě potřeby usnadní vypracování a provádění národních programů omezování znečištění ovzduší prostřednictvím výměny osvědčených postupů.

8. Komisi je v souladu s článkem 16 svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci za účelem pozměnění této směrnice, pokud jde o přizpůsobení části 2 přílohy III vývoji, a to i technickému pokroku, v rámci Úmluvy o dálkovém znečišťování ovzduší přecházejícím hranice států.

9. Komise může vytvořit pokyny k vypracování a provádění národních programů omezování znečištění ovzduší.
10. Komise rovněž prostřednictvím prováděcích aktů konkretizuje formát národních programů omezování znečištění ovzduší. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle článku 17.

Článek 7

Finanční podpora

Komise v souladu s právními předpisy upravujícími stávající finanční prostředky Unie usiluje o usnadnění přístupu k těmto prostředkům s cílem podpořit opatření, která mají být přijata za účelem dosažení souladu s cíli této směrnice.

Tyto prostředky Unie zahrnují současné a budoucí dostupné financování, mimo jiné v rámci:

- a) rámcového programu pro výzkum a inovace;
- b) evropských strukturálních a investičních fondů, včetně příslušného financování v rámci společné zemědělské politiky;
- c) nástrojů k financování činnosti v oblasti životního prostředí a klimatu, jako je program LIFE.

Komise posoudí možnost vytvořit jednotné kontaktní místo, na němž si každá zúčastněná strana může snadno ověřit dostupnost financování Unie, a související postupy týkající se přístupu k němu, pokud jde o projekty zaměřené na problematiku znečištění ovzduší.

Článek 8

Národní emisní inventury a prognózy a informativní zprávy o inventurách

1. Členské státy zpracují a každoročně aktualizují národní emisní inventury znečišťujících látek uvedených v tabulce A přílohy I, a to v souladu s požadavky stanovenými v této tabulce.

Členské státy mohou zpracovat a každoročně aktualizovat národní emisní inventury znečišťujících látek uvedených v tabulce B přílohy I, a to v souladu s požadavky stanovenými v této tabulce.

2. Členské státy zpracují a každé čtyři roky aktualizují prostorově rozlišené národní emisní inventury a inventury velkých bodových zdrojů a každé dva roky národní emisní prognózy pro znečišťující látky uvedené v tabulce C přílohy I, a to v souladu s požadavky stanovenými v této tabulce.

3. Členské státy zpracují informativní zprávy o inventurách, které připojí k národním emisním inventurám a prognózám uvedeným v odstavcích 1 a 2, a to v souladu s požadavky stanovenými v tabulce D přílohy I.

4. Členské státy, které se rozhodnou využít flexibilitu podle článku 5, zařadí do informativní zprávy o inventurách za daný rok informace dokládající, že využití této flexibility splňuje příslušné podmínky stanovené v čl. 5 odst. 1 a v části 4 přílohy IV nebo případně v čl. 5 odst. 2, 3 nebo 4.

5. Členské státy zpracují a aktualizují národní emisní inventury (případně včetně upravených národních emisních inventur), národní emisní prognózy, prostorově rozlišené národní emisní inventury, inventury velkých bodových zdrojů a připojené informativní zprávy o inventurách v souladu s přílohou IV.

6. Na základě informací podle odstavců 1, 2 a 3 tohoto článku Komise za pomoci Evropské agentury pro životní prostředí zpracuje a aktualizuje, pokud jde o znečišťující látky uvedené v příloze I, každý rok emisní inventury a informativní zprávy o inventurách pro celou Unii, každé dva roky emisní prognózy pro celou Unii a každé čtyři roky prostorově rozlišené emisní inventury a inventury velkých bodových zdrojů pro celou Unii.

7. Komisi je v souladu s článkem 16 svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci za účelem pozměnění této směrnice, pokud jde o přizpůsobení přílohy I a přílohy IV vývoji, včetně technického a vědeckého pokroku, v rámci Úmluvy o dálkovém znečišťování ovzduší přecházejícím hranice států.

Článek 9

Monitorování dopadů znečištění ovzduší

1. Členské státy zajistí, aby monitorování negativních dopadů znečištění ovzduší na ekosystémy probíhalo na základě sítě monitorovacích míst, která je reprezentativní co do sladkovodních, přírodních i polopřírodních stanovišť a lesních typů ekosystémů, a za použití nákladově efektivního přístupu založeného na posouzení rizik.

Členské státy za tímto účelem koordinují s jinými monitorovacími programy zřízenými právními předpisy Unie, včetně směrnice 2008/50/ES, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES⁽¹⁾ a směrnice Rady 92/43/EHS⁽²⁾ a případně Úmluvy o dálkovém znečišťování ovzduší přecházejícím hranice států, a v případě potřeby využívají údaje získané v jejich rámci.

Členské státy mohou za účelem splnění požadavků tohoto článku použít nepovinné ukazatele pro monitorování uvedené v příloze V.

2. Při sběru údajů uvedených v příloze V a podávání příslušných zpráv lze použít metodiky podle Úmluvy o dálkovém znečišťování ovzduší přecházejícím hranice států a její příručky k programům mezinárodní spolupráce.

3. Komisi je v souladu s článkem 16 svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci za účelem pozměnění této směrnice, pokud jde o přizpůsobení přílohy V vědeckému a technickému pokroku a vývoj v rámci Úmluvy o dálkovém znečišťování ovzduší přecházejícím hranice států.

Článek 10

Podávání zpráv členskými státy

1. Členské státy předloží své první národní programy omezování znečištění ovzduší Komisi ke dni 1. dubna 2019.

Pokud se národní program aktualizuje podle čl. 6 odst. 4, předloží dotyčný členský stát do dvou měsíců aktualizovaný program Komisi.

Komise národní programy omezování znečištění ovzduší a jejich aktualizace přezkoumá s ohledem na požadavky stanovené v čl. 4 odst. 2 a v článku 6.

2. Členské státy předkládají Komisi a Evropské agentuře pro životní prostředí v termínech, jež pro podávání zpráv stanoví příloha I, své národní emisní inventury a prognózy, prostorově rozlišené národní emisní inventury, inventury velkých bodových zdrojů a informativní zprávy o inventurách uvedené v čl. 8 odst. 1, 2 a 3 a případně v čl. 8 odst. 4.

Předkládání těchto materiálů musí odpovídat podávání zpráv sekretariátu Úmluvy o dálkovém znečišťování ovzduší přecházejícím hranice států.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/60/ES ze dne 23. října 2000, kterou se stanoví rámec pro činnost Společenství v oblasti vodní politiky (Úř. věst. L 327, 22.12.2000, s. 1).

⁽²⁾ Směrnice 92/43/EHS ze dne 21. května 1992 o ochraně přírodních stanovišť, volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin (Úř. věst. L 206, 22.7.1992, s. 7).

3. Komise za pomoci Evropské agentury pro životní prostředí a po konzultaci s dotčenými členskými státy provede v prvním roce podávání zpráv přezkum údajů z národních emisních inventur, který poté provádí pravidelně. Tento přezkum zahrnuje:

- a) kontroly s cílem ověřit transparentnost, přesnost, konzistentnost, porovnatelnost a úplnost předložených informací;
- b) kontroly s cílem stanovit, zda byly inventurní údaje zpracovány v souladu s požadavky mezinárodního práva, zejména Úmluvy o dálkovém znečišťování ovzduší přecházejícím hranice států;
- c) případně výpočet nezbytných výsledných technických korekcí, po konzultaci s dotčeným členským státem.

Pokud dotčený členský stát a Komise nejsou s to dosáhnout dohody o nutnosti či obsahu technických korekcí podle písmene c), Komise přijme rozhodnutí, kterým se stanoví technické korekce, jež má dotčený členský stát uplatnit.

4. Členské státy předkládají Komisi a Evropské agentuře pro životní prostředí tyto informace, na které se odkazuje v článku 9:

- a) do 1. července 2018 a následně každé čtyři roky polohu monitorovacích stanovišť a související ukazatele použité pro monitorování dopadů znečištění ovzduší a
- b) do 1. července 2019 a následně každé čtyři roky údaje získané při monitorování uvedeném v článku 9.

Článek 11

Zprávy Komise

1. Do 1. dubna 2020 a poté každé čtyři roky předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu o pokroku dosaženém při provádění této směrnice, jejíž součástí bude zhodnocení podílu Komise na dosažení cílů uvedených v článku 1, včetně:

- a) pokroku, pokud jde o:
 - i) orientační úrovně emisí a závazky ke snížení emisí uvedené v článku 4, a případně včetně důvodů jakéhokoli nedodržení;
 - ii) úrovně kvality vnějšího ovzduší v souladu s pokyny týkajícími se kvality ovzduší vydanými Světovou zdravotnickou organizací;
 - iii) cíle Unie v oblasti biologické rozmanitosti a ekosystémů v souladu se 7. akčním programem pro životní prostředí;
- b) určení dalších opatření, která jsou na úrovni Unie a na úrovni členských států nezbytná k dosažení cílů uvedených v písmenu a);
- c) využití finančních prostředků Unie na podporu opatření přijatých za účelem splnění cílů této směrnice;
- d) výsledků přezkumu národních programů omezování znečištění ovzduší a jejich aktualizací podle čl. 10 odst. 1 třetího pododstavce ze strany Komise;
- e) zhodnocení zdravotních, environmentálních a socioekonomických dopadů této směrnice.

2. Pokud je ve zprávě uvedeno, že nedodržení orientačních úrovní emisí a závazků ke snížení emisí uvedených v článku 4 by mohlo být způsobeno neúčinnými právními předpisy Unie v oblasti omezování znečištění ovzduší u zdroje, včetně jejich provádění na úrovni členských států, Komise případně prověří potřebu dalších opatření, přičemž také zváží dopady provádění na jednotlivá odvětví. V případě potřeby předloží Komise legislativní návrhy, včetně nových právních předpisů v oblasti omezování znečištění ovzduší u zdroje, za účelem zajištění souladu se závazky uvedenými v této směrnici.

Článek 12

Evropské fórum pro čisté ovzduší

Komise zřídí evropské fórum pro čisté ovzduší, které bude poskytovat podklady pro pokyny a usnadňovat koordinované provádění právních předpisů Unie a politik souvisejících se zlepšováním kvality ovzduší a na němž se budou v pravidelných intervalech scházet všechny zúčastněné strany, včetně příslušných orgánů členských států na všech příslušných úrovních, Komise, zástupců průmyslu, občanské společnosti a vědecké obce. V rámci evropského fóra pro čisté ovzduší dochází k výměně zkušeností a osvědčených postupů, mimo jiné ohledně snižování emisí z vytápění domácností a silniční dopravy, které mohou být podkladem pro národní programy omezování znečištění ovzduší a jejich provádění a posilovat je.

Článek 13

Přezkum

1. Na základě zpráv podle čl. 11 odst. 1 Komise tuto směrnici do 31. prosince 2025 přezkoumá za účelem zajištění pokroku při dosahování cílů uvedených v čl. 1 odst. 2, a to zejména zohledněním vědeckého a technického pokroku a provádění politik Unie v oblasti klimatu a energetiky.

V případě potřeby předloží Komise legislativní návrhy týkající se závazků ke snížení emisí pro období po roce 2030.

2. Pokud jde o amoniak, Komise v rámci svého přezkumu posoudí zejména:

- a) nejnovější vědecké důkazy;
- b) aktualizace metodického dokumentu EHK OSN k zamezení emisím amoniaku ze zemědělských zdrojů a k jejich snižování z roku 2014 (dále jen „metodický dokument pro amoniak“) ⁽¹⁾ a rámcového kodexu správné zemědělské praxe ke snížení emisí amoniaku EHK OSN ⁽²⁾, ve znění revidovaném v roce 2014;
- c) aktualizace nejlepších dostupných technik definovaných v čl. 3 bodu 10 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/75/EU ⁽³⁾;
- d) agroenvironmentální opatření v rámci společné zemědělské politiky.

3. Na základě vykázaných národních emisí rtuti posoudí Komise dopad těchto emisí na dosahování cílů stanovených v čl. 1 odst. 2 a zváží opatření k jejich omezení a případně předloží legislativní návrh.

Článek 14

Přístup k informacím

1. V souladu se směrnicí 2003/4/ES zajistí členské státy aktivní a systematické šíření informací veřejnosti jejich zveřejněním na veřejně přístupných internetových stránkách, pokud jde o:

- a) národní programy omezování znečištění ovzduší a jakékoli aktualizace;
- b) národní emisní inventury (případně včetně upravených národních emisních inventur), národní emisní prognózy, informativní zprávy o inventurách a další zprávy a informace, které se Komisi poskytují podle článku 10.

⁽¹⁾ Rozhodnutí 2012/11, ECE/EB/AIR/113/Add. 1.

⁽²⁾ Rozhodnutí ECE/EB.AIR/127, bod 36e.

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/75/EU ze dne 24. listopadu 2010 o průmyslových emisích (integrované prevenci a omezování znečištění) (Úř. věst. L 334, 17.12.2010, s. 17).

2. V souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1367/2006 ⁽¹⁾ zajistí Komise aktivní a systematické šíření informací veřejnosti prostřednictvím zveřejnění emisních inventur a prognóz, jakož i informativních zpráv o inventurách pro celou Unii na veřejně přístupných internetových stránkách.
3. Komise na svých internetových stránkách zveřejní:
 - a) základní předpoklady, které byly u každého členského státu zohledněny při stanovování jejich národního potenciálu pro snížení emisí, použité při přípravě TSAP 16;
 - b) seznam příslušných právních předpisů Unie v oblasti omezování znečištění ovzduší u zdroje a
 - c) výsledky přezkumu uvedeného v čl. 10 odst. 1 třetím pododstavci.

Článek 15

Spolupráce se třetími zeměmi a koordinace v rámci mezinárodních organizací

Aniž je dotčen článek 218 Smlouvy o fungování EU, Unie a případně členské státy v zájmu zdokonalování základny pro usnadnění snižování emisí rozvíjí dvoustrannou a mnohostrannou spolupráci se třetími zeměmi a koordinaci v rámci příslušných mezinárodních organizací, jako jsou Program OSN pro životní prostředí (UNEP), EHK OSN, Organizace OSN pro výživu a zemědělství (FAO), Mezinárodní námořní organizace (IMO) a Mezinárodní organizace pro civilní letectví (ICAO), včetně spolupráce formou výměny informací o technickém a vědeckém výzkumu a vývoji.

Článek 16

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.
2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v čl. 6 odst. 8, čl. 8 odst. 7 a čl. 9 odst. 3 je svěřena Komisi na dobu pěti let od 31. prosince 2016. Komise vypracuje zprávu o přenesené pravomoci nejpozději devět měsíců před koncem tohoto pětiletého období. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o stejně dlouhá období, pokud Evropský parlament nebo Rada nevysloví proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého z těchto období.
3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 6 odst. 8, čl. 8 odst. 7 a čl. 9 odst. 3 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.
4. Před přijetím aktu v přenesené pravomoci Komise vede konzultace s odborníky jmenovanými jednotlivými členskými státy v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů ⁽²⁾.
5. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.
6. Akt v přenesené pravomoci podle čl. 6 odst. 8, čl. 8 odst. 7 a čl. 9 odst. 3 vstoupí v platnost pouze tehdy, pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1367/2006 ze dne 6. září 2006 o použití ustanovení Aarhuské úmluvy o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí na orgány a subjekty Společenství (Úř. věst. L 264, 25.9.2006, s. 13).

⁽²⁾ Úř. věst. L 123, 12.5.2016, s. 1.

Článek 17

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen Výbor pro kvalitu vnějšího ovzduší zřízený podle článku 29 směrnice 2008/50/ES. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

Pokud výbor nevydá žádné stanovisko, Komise navrhaný prováděcí akt nepřijme a použije se čl. 5 odst. 4 třetí pododstavec nařízení (EU) č. 182/2011.

Článek 18

Sankce

Členské státy stanoví pravidla pro sankce za porušení vnitrostátních předpisů přijatých podle této směrnice a přijmou veškerá opatření nezbytná k zajištění jejich uplatňování. Stanovené sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující.

Článek 19

Změna směrnice 2003/35/ES

V příloze I směrnice 2003/35/ES se doplňuje nové písmeno, které zní:

- „g) Čl. 6 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/2284 ze dne 14. prosince 2016 o snížení národních emisí některých látek znečišťujících ovzduší, o změně směrnice 2003/35/ES a o zrušení směrnice 2001/81/ES (*).

(*) Úř. věst. L 344, 17.12.2016, s. 1.“

Článek 20

Provedení ve vnitrostátním právu

1. Členské státy do 1. července 2018 uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí.

Odchylně od prvního pododstavce uvedou členské státy v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s čl. 10 odst. 2 do 15. února 2017.

Členské státy o nich neprodleně uvědomí Komisi.

Tyto předpisy přijaté členskými státy obsahují odkaz na tuto směrnici nebo je takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob takového odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 21

Zrušující a přechodná ustanovení

1. Směrnice 2001/81/ES se zrušuje s účinkem od 1. července 2018.

Odchylně od prvního pododstavce se:

a) články 1 a 4 a příloha I směrnice 2001/81/ES nadále uplatňují do 31. prosince 2019,

b) články 7 a 8 a příloha III směrnice 2001/81/ES zrušují ke dni 31. prosince 2016.

Odkazy na zrušenou směrnici se považují za odkazy na tuto směrnici v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze VI.

2. Do 31. prosince 2019 mohou členské státy použít čl. 5 odst. 1 této směrnice ve vztahu ke stropům uvedeným v článku 4 a příloze I směrnice 2001/81/ES.

Článek 22

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dne 31. prosince 2016.

Článek 23

Určení

Tato směrnice je určena členskými státním.

Ve Štrasburku dne 14. prosince 2016.

Za Evropský parlament
předseda
M. SCHULZ

Za Radu
předseda
I. KORČOK

PŘÍLOHA I

MONITOROVÁNÍ EMISÍ DO OVZDUŠÍ A PODÁVÁNÍ ZPRÁV

Tabulka A

Požadavky na každoroční podávání zpráv o emisích podle čl. 8 odst. 1 prvního pododstavce

Prvek	Znečišťující látky	Časová řada	Den, k němuž se zpráva podává
Celkové národní emise NFR ⁽¹⁾ podle kategorie zdroje ⁽²⁾	— SO ₂ , NO _x , NMVOC, NH ₃ , CO — těžké kovy (Cd, Hg, Pb) ⁽³⁾ — POP ⁽⁴⁾ (celkové množství PAU ⁽⁵⁾ , benzo(a)pyrenu, benzo(b)fluoranthenu, benzo(k)fluoranthenu, indeno(1,2,3-cd)pyrenu, dioxinů/furanů, PCB ⁽⁶⁾ , HCB ⁽⁷⁾)	Roční, počínaje r. 1990 do roku podání zprávy minus 2 roky (X-2)	15. února ⁽⁹⁾
Celkové národní emise podle kategorie zdroje NFR ⁽²⁾	— PM _{2,5} , PM ₁₀ ⁽⁸⁾ , a jsou-li údaje k dispozici, BC	Roční, počínaje r. 2000 do roku podání zprávy minus 2 roky (X-2)	15. února ⁽⁹⁾

⁽¹⁾ Nomenklatura pro podávání zpráv (NFR), kterou stanoví Úmluva o dálkovém znečišťování ovzduší přecházejícím hranice států.

⁽²⁾ Přirozené emise se vykazují podle metodik stanovených v Úmluvě o dálkovém znečišťování ovzduší přecházejícím hranice států a podle příručky EMEP/EEA pro inventury emisí látek znečišťujících ovzduší. Nezahrnují se do celkových národních emisí a vykazují se samostatně.

⁽³⁾ Cd (kadmium), Hg (rtuť), Pb (olovo).

⁽⁴⁾ POP (perzistentní organické znečišťující látky).

⁽⁵⁾ PAU (polycyklické aromatické uhlovodíky).

⁽⁶⁾ PCB (polychlorované bifenylly).

⁽⁷⁾ HCB (hexachlorbenzen).

⁽⁸⁾ „PM₁₀“ se rozumí částice s aerodynamickým průměrem do 10 mikrometrů (µm).

⁽⁹⁾ Při výskytu chyb musí být upravené zprávy znovu předloženy do čtyř týdnů a musí zahrnovat jasné vysvětlení provedených změn.

Tabulka B

Požadavky na každoroční podávání zpráv o emisích podle čl. 8 odst. 1 druhého pododstavce

Prvek	Znečišťující látky	Časová řada	Den, k němuž se zpráva podává
Celkové národní emise podle kategorie zdroje NFR ⁽¹⁾	— těžké kovy (As, Cr, Cu, Ni, Se a Zn a jejich sloučeniny) ⁽²⁾ — TZL ⁽³⁾	Roční, počínaje r. 1990 (od r. 2000 pro TZL) do roku podání zprávy minus 2 (X-2)	15. února

⁽¹⁾ Přirozené emise se vykazují podle metodik stanovených v Úmluvě o dálkovém znečišťování ovzduší přecházejícím hranice států a podle příručky EMEP/EEA pro inventury emisí látek znečišťujících ovzduší. Nezahrnují se do celkových národních emisí a vykazují se samostatně.

⁽²⁾ As (arsen), Cr (chrom), Cu (měď), Ni (nikl), Se (selen), Zn (zinek).

⁽³⁾ TZL (tuhé znečišťující látky).

Tabulka C

Požadavky na podávání zpráv o emisích a prognózách podle čl. 8 odst. 2

Prvek	Znečišťující látky	Časová řada/cílové roky	Den, k němuž se zpráva podává
Národní rastrové prostorové údaje o emisích podle kategorie zdroje (GFNR)	<ul style="list-style-type: none"> — SO₂, NO_x, NMVOC, CO, NH₃, PM₁₀, PM_{2,5} — těžké kovy (Cd, Hg, Pb) — POP (celkové množství PAU, HCB, PCB, dioxiny/furany) — BC (jsou-li údaje k dispozici) 	Každé čtyři roky pro rok podání zprávy minus 2 roky (X-2) od roku 2017	1. května ⁽¹⁾
Velké bodové zdroje podle kategorie zdroje (GFNR)	<ul style="list-style-type: none"> — SO₂, NO_x, NMVOC, CO, NH₃, PM₁₀, PM_{2,5} — těžké kovy (Cd, Hg, Pb) — POP (celkové množství PAU, HCB, PCB, dioxiny/furany) — BC (jsou-li údaje k dispozici) 	Každé čtyři roky pro rok podání zprávy minus 2 roky (X-2) od roku 2017	1. května ⁽¹⁾
Emisní prognózy podle agregovaných odvětví NFR	— SO ₂ , NO _x , NH ₃ , NMVOC, PM _{2,5} , a jsou-li údaje k dispozici, BC	Každé dva roky, se zahrnutím těch roků, na něž se vztahuje prognóza: 2020, 2025, 2030, a jsou-li údaje k dispozici, 2040 a 2050 od roku 2017	15. března

⁽¹⁾ Při výskytu chyb musí být upravené zprávy znovu předloženy do čtyř týdnů a musí zahrnovat jasné vysvětlení provedených změn.

Tabulka D

Požadavky na každoroční předkládání informativní zprávy o inventurách podle čl. 8 odst. 3

Prvek	Znečišťující látky	Časová řada/cílový rok	Den, k němuž se zpráva podává
Informativní zpráva o inventurách	<ul style="list-style-type: none"> — SO₂, NO_x, NMVOC, NH₃, CO, PM_{2,5}, PM₁₀ — těžké kovy (Cd, Hg, Pb) a BC — POP (celkové množství PAU, benzo[a]pyren, benzo[b]fluoranthen, benzo[k]fluoranthen, indeno[1,2,3-cd]pyren, dioxiny/furany, PCB, HCB) — jsou-li údaje k dispozici, těžké kovy (As, Cr, Cu, Ni, Se a Zn a jejich sloučeniny) a TZL 	Všechny roky (podle tabulek A-B-C)	15. března

PŘÍLOHA II

ZÁVAZKY KE SNÍŽENÍ NÁRODNÍCH EMISÍ

Tabulka A

Závazky ke snížení emisí oxidu siřičitého (SO₂), oxidů dusíku (NO_x) a nemethanových těkavých organických sloučenin (NMVOC). U závazků ke snížení emisí se za výchozí rok považuje rok 2005, a pokud jde o silniční dopravu, použijí se na emise vypočítané na základě prodaných paliv (*).

Členský stát	Snížení SO ₂ oproti roku 2005		Snížení NO _x oproti roku 2005		Snížení NMVOC oproti roku 2005	
	Pro jakýkoli rok od r. 2020 do r. 2029	Pro jakýkoli rok od r. 2030	Pro jakýkoli rok od r. 2020 do r. 2029	Pro jakýkoli rok od r. 2030	Pro jakýkoli rok od r. 2020 do r. 2029	Pro jakýkoli rok od r. 2030
Belgie	43 %	66 %	41 %	59 %	21 %	35 %
Bulharsko	78 %	88 %	41 %	58 %	21 %	42 %
Česká republika	45 %	66 %	35 %	64 %	18 %	50 %
Dánsko	35 %	59 %	56 %	68 %	35 %	37 %
Německo	21 %	58 %	39 %	65 %	13 %	28 %
Estonsko	32 %	68 %	18 %	30 %	10 %	28 %
Řecko	74 %	88 %	31 %	55 %	54 %	62 %
Španělsko	67 %	88 %	41 %	62 %	22 %	39 %
Francie	55 %	77 %	50 %	69 %	43 %	52 %
Chorvatsko	55 %	83 %	31 %	57 %	34 %	48 %
Irsko	65 %	85 %	49 %	69 %	25 %	32 %
Itálie	35 %	71 %	40 %	65 %	35 %	46 %
Kypr	83 %	93 %	44 %	55 %	45 %	50 %
Lotyšsko	8 %	46 %	32 %	34 %	27 %	38 %
Litva	55 %	60 %	48 %	51 %	32 %	47 %
Lucembursko	34 %	50 %	43 %	83 %	29 %	42 %
Maďarsko	46 %	73 %	34 %	66 %	30 %	58 %
Malta	77 %	95 %	42 %	79 %	23 %	27 %
Nizozemsko	28 %	53 %	45 %	61 %	8 %	15 %
Rakousko	26 %	41 %	37 %	69 %	21 %	36 %
Polsko	59 %	70 %	30 %	39 %	25 %	26 %

Členský stát	Snížení SO ₂ oproti roku 2005		Snížení NO _x oproti roku 2005		Snížení NMVOC oproti roku 2005	
	Pro jakýkoli rok od r. 2020 do r. 2029	Pro jakýkoli rok od r. 2030	Pro jakýkoli rok od r. 2020 do r. 2029	Pro jakýkoli rok od r. 2030	Pro jakýkoli rok od r. 2020 do r. 2029	Pro jakýkoli rok od r. 2030
Portugalsko	63 %	83 %	36 %	63 %	18 %	38 %
Rumunsko	77 %	88 %	45 %	60 %	25 %	45 %
Slovinsko	63 %	92 %	39 %	65 %	23 %	53 %
Slovensko	57 %	82 %	36 %	50 %	18 %	32 %
Finsko	30 %	34 %	35 %	47 %	35 %	48 %
Švédsko	22 %	22 %	36 %	66 %	25 %	36 %
Spojené království	59 %	88 %	55 %	73 %	32 %	39 %
EU 28	59 %	79 %	42 %	63 %	28 %	40 %

(*) Členské státy, které se podle Úmluvy o dálkovém znečišťování ovzduší přecházejícím hranice států mohou rozhodnout, že budou jako základ pro dodržování používat celkové národní emise vypočítané na základě spotřebovaných paliv, si mohou v zájmu zajištění soudržnosti mezi mezinárodním a unijním právem tuto možnost ponechat.

Tabulka B

Závazky ke snížení emisí amoniaku (NH₃) a jemných částic (PM_{2,5}). U závazků ke snížení emisí se za výchozí rok považuje rok 2005, a pokud jde o silniční dopravu, použijí se na emise vypočítané na základě prodaných paliv (*).

Členský stát	Snížení NH ₃ oproti roku 2005		Snížení PM _{2,5} oproti roku 2005	
	Pro jakýkoli rok od r. 2020 do r. 2029	Pro jakýkoli rok od r. 2030	Pro jakýkoli rok od r. 2020 do r. 2029	Pro jakýkoli rok od r. 2030
Belgie	2 %	13 %	20 %	39 %
Bulharsko	3 %	12 %	20 %	41 %
Česká republika	7 %	22 %	17 %	60 %
Dánsko	24 %	24 %	33 %	55 %
Německo	5 %	29 %	26 %	43 %
Estonsko	1 %	1 %	15 %	41 %
Řecko	7 %	10 %	35 %	50 %
Španělsko	3 %	16 %	15 %	50 %
Francie	4 %	13 %	27 %	57 %
Chorvatsko	1 %	25 %	18 %	55 %
Irsko	1 %	5 %	18 %	41 %
Itálie	5 %	16 %	10 %	40 %
Kypr	10 %	20 %	46 %	70 %
Lotyšsko	1 %	1 %	16 %	43 %

Členský stát	Snížení NH ₃ oproti roku 2005			Snížení PM _{2,5} oproti roku 2005		
	Pro jakýkoli rok od r. 2020 do r. 2029		Pro jakýkoli rok od r. 2030	Pro jakýkoli rok od r. 2020 do r. 2029		Pro jakýkoli rok od r. 2030
Litva	10 %		10 %	20 %		36 %
Lucembursko	1 %		22 %	15 %		40 %
Maďarsko	10 %		32 %	13 %		55 %
Malta	4 %		24 %	25 %		50 %
Nizozemsko	13 %		21 %	37 %		45 %
Rakousko	1 %		12 %	20 %		46 %
Polsko	1 %		17 %	16 %		58 %
Portugalsko	7 %		15 %	15 %		53 %
Rumunsko	13 %		25 %	28 %		58 %
Slovinsko	1 %		15 %	25 %		60 %
Slovensko	15 %		30 %	36 %		49 %
Finsko	20 %		20 %	30 %		34 %
Švédsko	15 %		17 %	19 %		19 %
Spojené království	8 %		16 %	30 %		46 %
EU 28	6 %		19 %	22 %		49 %

(*) Členské státy, které se podle Úmluvy o dálkovém znečištění ovzduší přecházejícím hranice států mohou rozhodnout, že budou jako základ pro dodržování používat celkové národní emise vypočítané na základě spotřebovaných paliv, si mohou v zájmu zajištění soudržnosti mezi mezinárodním a unijním právem tuto možnost ponechat.

PŘÍLOHA III

OBSAH NÁRODNÍCH PROGRAMŮ OMEZOVÁNÍ ZNEČIŠTĚNÍ OVZDUŠÍ UVEDENÝCH V ČLÁNCÍCH 6 a 10

ČÁST 1

Minimální obsah národního programu omezování znečištění ovzduší

1. Počáteční národní program omezování znečištění ovzduší, který stanoví články 6 a 10, musí zahrnovat přinejmenším:
 - a) národní politický rámec v oblasti kvality a znečištění ovzduší, v jehož kontextu byl program vytvořen, přičemž je třeba uvést:
 - i) priority politiky a jejich vztah k prioritám stanoveným v dalších příslušných oblastech politiky, mj. v oblasti změny klimatu a případně zemědělství, průmyslu a dopravy;
 - ii) příslušnost úřadů na celostátní, regionální i místní úrovni;
 - iii) pokrok dosažený při snižování emisí a zlepšování kvality ovzduší prostřednictvím stávajících politik a opatření a dále míru souladu s vnitrostátními povinnostmi a povinnostmi na úrovni Unie;
 - iv) odhadovaný další vývoj za předpokladu, že v již přijatých politikách a opatřeních nedojde k další změně;
 - b) zvažované možnosti politiky, jimiž se má dosáhnout splnění závazků pro období let 2020 až 2029 a pro období od roku 2030 dále a průběžné úrovně emisí stanovené pro rok 2025 ke snížení emisí a jež mají pomoci dále zlepšovat kvalitu ovzduší, i analýzu těchto možností, včetně její metody; jsou-li údaje k dispozici, jednotlivé či společné dopady těchto politik a opatření na snížení emisí, kvalitu ovzduší a životní prostředí, jakož i související nejistoty;
 - c) opatření a politiky, které byly vybrány k přijetí, včetně harmonogramu jejich přijetí, plnění a přezkumu a orgánů pro ně příslušných;
 - d) případně vysvětlení důvodů, proč nelze dosáhnout orientačních úrovní emisí pro rok 2025 bez opatření obnášejících nepřiměřené náklady;
 - e) případně informace o využití možností flexibility stanovených v článku 5 a případných důsledcích vyplývajících z jejich využití pro životní prostředí;
 - f) posouzení, jak se u vybraných politik a opatření zajistí soudržnost s plány a programy stanovenými v dalších relevantních oblastech politiky.
2. Aktualizace národního programu omezování znečištění ovzduší podle článků 6 a 10 musí zahrnovat přinejmenším:
 - a) zhodnocení pokroku, jehož bylo prováděním programu dosaženo, snížení emisí a snížení koncentrací;
 - b) jakékoli významné změny v rámci politiky, hodnocení, programu či harmonogramu pro jeho realizaci.

ČÁST 2

Opatření ke snížení emisí uvedená v čl. 6 odst. 2 druhém pododstavci

Členské státy zohlední příslušný metodický dokument pro amoniak a využijí nejlepší dostupné techniky v souladu se směrnicí 2010/75/EU.

A. Opatření ke snížení emisí amoniaku

1. Členské státy vytvoří národní kodex správné zemědělské praxe obsahující doporučení zaměřená na snížení emisí amoniaku a zohlední při tom rámcový kodex správné zemědělské praxe ke snížení emisí amoniaku EHK OSN z roku 2014, přičemž tento národní kodex zahrnuje přinejmenším:
 - a) nakládání s dusíkem s ohledem na celý dusíkový cyklus;

- b) krmné strategie;
 - c) nízkoemisní techniky aplikace statkových hnojiv živočišného původu (dále jen „statková hnojiva“);
 - d) nízkoemisní systémy skladování statkových hnojiv;
 - e) nízkoemisní systémy ustájení zvířat;
 - f) možnosti omezení emisí amoniaku způsobených používáním minerálních hnojiv.
2. K monitorování změn v celkových ztrátách reaktivního dusíku v zemědělství, do nichž se mimo jiné započítávají změny u amoniaku, oxidu dusného, amonia, dusičnanů a dusitanů, mohou členské státy zřídit národní bilanci dusíku, a to na základě zásad, které stanoví metodický dokument EHK OSN k bilanci dusíku ⁽¹⁾.
3. Členské státy zakáží používání hnojiv s obsahem uhličitanu amonného a mohou snížit emise amoniaku z anorganických hnojiv pomocí těchto postupů:
- a) nahrazením hnojiv na bázi močoviny hnojivy na bázi dusičnanu amonného;
 - b) pokud se hnojiva na bázi močoviny nadále používají, použitím metod, u nichž bylo již prokázáno snížení emisí amoniaku přinejmenším o 30 % ve srovnání s použitím referenčních metod, jak je uvedeno v metodickém dokumentu pro amoniak;
 - c) podporou nahrazování anorganických hnojiv hnojivy organickými a v případech, kdy se anorganická hnojiva nadále používají, jejich aplikací v souladu s předpokládanými nároky příslušné plodiny nebo travinného porostu na dusík a fosfor a s přihlédnutím ke stávajícímu obsahu živin v půdě a k živinám získaným z jiných hnojiv.
4. Členské státy mohou emise amoniaku ze statkových hnojiv snížit prostřednictvím těchto postupů:
- a) snížením emisí z použití tekutých a pevných statkových hnojiv na orných půdách a travinných porostech pomocí metod, které ve srovnání s referenční metodou popsanou v metodickém dokumentu pro amoniak sníží emise přinejmenším o 30 %, přičemž je třeba dodržet tyto podmínky:
 - i) aplikovat pevná a tekutá statková hnojiva pouze v souladu s předpokládaným nárokem příslušné plodiny nebo travinného porostu na živiny, pokud jde o dusík a fosfor, a to s přihlédnutím ke stávajícímu obsahu živin v půdě a k živinám získaným z jiných hnojiv;
 - ii) neaplikovat pevná a tekutá statková hnojiva, pokud je půda podmáčená, zaplavená, zmrzlá nebo pokrytá sněhem;
 - iii) aplikovat tekutá statková hnojiva na travinné porosty pomocí vlečné hadice, botkových aplikátorů nebo mělkým či hloubkovým vstříkáváním;
 - iv) zapravovat pevná a tekutá statková hnojiva používaná na orných půdách do půdy do čtyř hodin od nanesení;
 - b) snížením emisí ze skladování statkových hnojiv mimo přístřešky pro zvířata, přičemž se použijí tyto postupy:
 - i) u skladů tekutých statkových hnojiv vystavených po 1. lednu 2022 použití nízkoemisních systémů nebo technik skladování, které v porovnání s referenčními metodami popsanými v metodickém dokumentu pro amoniak prokazatelně snižují emise amoniaku přinejmenším o 60 %, a u stávajících skladů použití systémů a technik, které emise snižují přinejmenším o 40 %;
 - ii) zastřešení skladů na pevná statková hnojiva;
 - iii) zajištění dostatečné kapacity zemědělských podniků k uskladnění statkových hnojiv, aby k aplikaci statkových hnojiv docházelo pouze v období vhodném z hlediska růstu plodin;
 - c) snížení emisí z ustájení zvířat pomocí systémů, které v porovnání s referenční metodou popsanou v metodickém dokumentu pro amoniak prokazatelně snižují emise amoniaku minimálně o 20 %;
 - d) snížení emisí ze statkových hnojiv použitím strategií krmení krmivem s nízkým obsahem bílkovin, které v porovnání s referenční metodou popsanou v metodickém dokumentu pro amoniak prokazatelně snižují emise amoniaku minimálně o 10 %.

⁽¹⁾ Rozhodnutí 2012/10, ECE/EB.AIR/113/Add 1.

B. Opatření ke snížení emisí s cílem omezit emise jemných částic a černého uhlíku

1. Aniž je dotčena příloha II nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1306/2013 ⁽¹⁾, mohou členské státy zakázat spalování posklizňových zbytků a odpadu a lesnických zbytků v otevřených ohništích.

Členské státy budou monitorovat a vymáhat uplatňování zákazu zavedeného v souladu s prvním pododstavcem. Případné výjimky z tohoto zákazu se budou týkat pouze preventivních programů k zamezení vzniku ničivých požárů, k regulaci škůdců či k ochraně biologické rozmanitosti.

2. Členské státy mohou vytvořit národní kodex doporučení týkající se osvědčených zemědělských postupů v oblasti správného nakládání s posklizňovými zbytky, a to na základě těchto postupů:

- a) zlepšení struktury půdy vpravením posklizňových zbytků;
- b) kvalitnější techniky vpravování posklizňových zbytků;
- c) alternativní využití posklizňových zbytků;
- d) zlepšení živného statutu a struktury půdy vpravováním statkových hnojiv podle požadavků pro optimální růst plodin, čímž se zamezí spalování statkových hnojiv (chlévká mrva, hluboká podestýlka).

C. Předcházení dopadům na malé zemědělské podniky

Při přijímání opatření popsaných v oddílech A a B členské státy zajistí, aby byly plně zohledněny dopady na malé a nejmenší zemědělské podniky.

Členské státy například mohou malé a mikro zemědělské podniky z uvedených opatření vyjmout, pokud je to z hlediska použitelných závazků na snížení emisí možné a přiměřené.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1306/2013 ze dne 17. prosince 2013 o financování, řízení a sledování společné zemědělské politiky a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 352/78, (ES) č. 165/94, (ES) č. 2799/98, (ES) č. 814/2000, (ES) č. 1290/2005 a (ES) č. 485/2008 (Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 549).

PŘÍLOHA IV

METODIKY PRO PŘÍPRAVU A AKTUALIZACI NÁRODNÍCH EMISNÍCH INVENTUR A PROGNOZ, INFORMATIVNÍCH ZPRÁV O INVENTURÁCH A UPRAVENÝCH NÁRODNÍCH EMISNÍCH INVENTUR PODLE ČLÁNKŮ 5 A 8

Pro znečišťující látky uvedené v příloze I zpracují členské státy národní emisní inventury, případně upravené národní emisní inventury, národní emisní prognózy, prostorově rozlišené národní emisní inventury, inventury velkých bodových zdrojů a informativní zprávy o inventurách za použití metodik, které přijaly smluvní strany Úmluvy o dálkovém znečišťování ovzduší přecházejícím hranice států (pokyny k podávání zpráv EMEP), přičemž se jim ukládá, aby použily příručku EMEP/EEA pro inventury emisí látek znečišťujících ovzduší (příručka EMEP/EEA), na kterou se zde odkazuje. Podle této příručky by nadto měly být připraveny doplňující informace, zejména údaje o činnostech, jichž je zapotřebí ke zhodnocení národních emisních inventur a prognóz.

Použitím pokynů k podávání zpráv EMEP nejsou dotčeny další podmínky uvedené v této příloze a požadavky na podávání zpráv týkající se nomenklatury, časových řad a dnů, k nimž se zpráva podává, stanovené v příloze I.

ČÁST 1

Roční národní emisní inventury

1. Národní emisní inventury musí být transparentní, konzistentní, porovnatelné, úplné a přesné.
2. Emise z vymezených klíčových kategorií se vypočítají podle metodik uvedených v příručce EMEP/EEA, přičemž cílem je využít metodiku úrovně 2 nebo vyšší (podrobnější).

Členské státy mohou pro stanovení národních emisních inventur použít jiné vědecky podložené kompatibilní metodiky, pokud použitím těchto metodik získají přesnější odhady než s použitím výchozích metodik vymezených v příručce EMEP/EEA.

3. Členské státy provedou výpočet emisí z dopravy a podají o nich zprávu v souladu s národními energetickými bilancemi, které předkládají Eurostatu.
4. Výpočet a podávání zpráv o emisích ze silniční dopravy vycházejí z paliv prodaných ⁽¹⁾ v daném členském státě. Členské státy mohou dále podat zprávu o emisích ze silniční dopravy na základě spotřebovaných paliv nebo počtu kilometrů najetých v daném členském státě.
5. Členské státy podají zprávu o ročním stavu emisí v příslušných jednotkách uvedených v šabloně NFR pro podávání zpráv Úmluvy o dálkovém znečišťování ovzduší přecházejícím hranice států.

ČÁST 2

Národní emisní prognózy

1. Národní emisní prognózy musí být transparentní, konzistentní, porovnatelné, úplné a přesné a podávané informace musí zahrnovat přinejmenším:
 - a) jasné vymezení přijatých i plánovaných politik a opatření zahrnutých v prognózách;
 - b) ve vhodných případech výsledky analýzy citlivosti provedené pro stanovení prognóz;
 - c) popis metodik, modelů, výchozích předpokladů a klíčových vstupních a výstupních parametrů.
2. Emisní prognózy se odhadují a agregují pro příslušná odvětví zdrojů. Členské státy poskytnou pro každou znečišťující látku tzv. prognózu „s opatřeními“ (přijatá opatření) a případně „s dalšími opatřeními“ (plánovaná opatření) v souladu s pokyny uvedenými v příručce EMEP/EEA.

⁽¹⁾ Členské státy, které se podle Úmluvy o dálkovém znečišťování ovzduší přecházejícím hranice států mohou rozhodnout, že budou jako základ pro dodržování používat celkové národní emise vypočítané na základě spotřebovaných paliv, si mohou v zájmu zajištění soudržnosti mezi mezinárodními a unijními právními předpisy tuto možnost ponechat.

3. Národní emisní prognózy musí být v souladu s ročními národními inventurami pro rok x-3 a s prognózami, o nichž byla podána zpráva podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 525/2013 ⁽¹⁾.

ČÁST 3

Informativní zpráva o inventurách

Informativní zprávy o inventurách se zpracují podle pokynů k podávání zpráv EMEP a podávají s použitím šablony pro inventurní zprávy obsažené v těchto pokynech. Zpráva o inventurách musí zahrnovat minimálně tyto údaje:

- a) popisy, odkazy a zdroje informací k jednotlivým metodikám, předpokladům, emisním faktorům a údajům o činnostech a také odůvodnění jejich výběru;
- b) popis národních klíčových kategorií zdrojů emisí;
- c) informace o nejistotách, zajištění kvality a ověřování;
- d) popis institucionálního rámce pro přípravu inventury;
- e) přepočty a plánovaná zlepšení;
- f) případně informace o využití možností flexibility, které stanoví čl. 5 odst. 1, 2, 3 a 4;
- g) případně informace o důvodech odchylky od trajektorie snižování určené podle čl. 4 odst. 2, jakož i opatření, která umožní návrat na trajektorii;
- h) souhrn.

ČÁST 4

Úpravy národních emisních inventur

1. Členský stát, který v souladu s čl. 5 odst. 1 navrhuje úpravy národní emisní inventury, zahrne do návrhu předkládaného Komisi přinejmenším tyto podklady:
 - a) doklad o překročení příslušných národních závazků;
 - b) doklad o rozsahu, o němž se danou úpravou emisní inventury snižuje překročení závazku, a jak tato úprava přispívá k souladu s dotčenými národními závazky ke snížení emisí;
 - c) odhad, zda a kdy se očekává dosažení příslušných národních závazků ke snížení emisí na základě národních emisních prognóz bez úpravy;
 - d) doklad, že úprava je v souladu s jednou nebo více z následujících tří okolností. Je případně možné odkázat i na některé z předchozích úprav:
 - i) v případě nových kategorií zdrojů emisí:
 - doklad, že nová kategorie zdroje emisí je uznávána v odborné literatuře a/nebo v příručce EMEP/EEA;
 - doklad, že tato kategorie zdroje nebyla součástí příslušné národní emisní inventury v době, kdy byl závazek ke snížení emisí stanoven;
 - doklad, že emise z nové kategorie zdroje přispívají k tomu, že dotčený členský stát nemůže splnit své závazky ke snížení emisí, doplněný podrobným popisem metodiky, údajů a emisních faktorů, jejichž prostřednictvím bylo tohoto závěru dosaženo;

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 525/2013 ze dne 21. května 2013 o mechanismu monitorování a vykazování emisí skleníkových plynů a podávání dalších informací na úrovni členských států a Unie vztahujících se ke změně klimatu a o zrušení rozhodnutí č. 280/2004/ES (Úř. věst. L 165, 18.6.2013, s. 13).

- ii) byly-li ke stanovení emisí ze zvláštních kategorií zdrojů použity významně odlišné emisní faktory:
 - popis původních emisních faktorů s podrobným popisem, na jakém vědeckém základě byl daný emisní faktor odvozen;
 - doklad, že původní emisní faktory byly použity k určení snížení emisí v době, kdy byla stanovena;
 - popis aktualizovaných emisních faktorů s podrobnými informacemi, na jakém vědeckém základě byl daný emisní faktor odvozen;
 - porovnání odhadů emisí s použitím původních a aktualizovaných emisních faktorů, na němž bude prokázáno, že změna emisních faktorů přispívá k tomu, že daný členský stát není schopen splnit své závazky ke snížení emisí;
 - odůvodnění rozhodnutí, zda jsou příslušné změny emisních faktorů významné;
 - iii) byly-li ke stanovení emisí ze zvláštních kategorií zdrojů použity významně odlišné metodiky:
 - popis původně používané metodiky s podrobnými informacemi, na jakém vědeckém základě byl daný emisní faktor odvozen;
 - doklad, že původní metodika byla použita k určení snížení emisí v době, kdy byla stanovena;
 - popis používané aktualizované metodiky s podrobnými informacemi, na jakém vědeckém základě byla odvozena;
 - porovnání odhadů emisí s použitím původní a aktualizované metodiky, na němž bude prokázáno, že změna metodiky přispívá k tomu, že daný členský stát není schopen splnit své závazky ke snížení emisí;
 - odůvodnění rozhodnutí, zda je příslušná změna metodiky významná.
2. Členské státy mohou k provádění úprav na základě podobných podmínek předložit totožné podklady za předpokladu, že každý členský stát předloží sám za sebe požadované informace uvedené v odstavci 1, jež jsou pro každou zemi specifické.
3. Členské státy provedou přepočty upravených emisí tak, aby byl v největší možné míře zajištěn soulad s časovými řadami pro každý rok, v němž se příslušné úpravy použijí.
-

PŘÍLOHA V

NEPOVINNÉ UKAZATELE PRO MONITOROVÁNÍ DOPADŮ ZNEČIŠTĚNÍ OVZDUŠÍ PODLE ČLÁNKU 9

- a) U sladkovodních ekosystémů: stanovení míry biologického poškození včetně citlivých receptorů (mikrofyty, makrofyty a rozsivky) a úbytku populací ryb a bezobratlých:

klíčový ukazatel – kyselá neutralizační kapacita (KNK) a podpůrné ukazatele: kyselost (pH), rozpuštěné formy síranů (SO_4), dusičnanů (NO_3) a rozpuštěný organický uhlík:

četnost odběru vzorků: jednou za rok (v jezerech při podzimní výměně vodních hmot) až jednou za měsíc (toky).

- b) U suchozemských ekosystémů: posouzení kyselosti půdy, ztráty půdních živin, stavu a bilance dusíku a ztráty biologické rozmanitosti:

- i) klíčový ukazatel – kyselost půdy: výměnné frakce bazických kationtů (nasyčení zásadami) a výměnný hliník v půdě:

četnost odběru vzorků: jednou za deset let;

podpůrné ukazatele: pH, sírany, dusičnany, zásadité kationty, koncentrace hliníku v půdním roztoku:

četnost odběru vzorků: jednou za rok (v relevantních případech);

- ii) klíčový ukazatel – vyplavování dusičnanů z půdy ($\text{NO}_{3,\text{leach}}$):

četnost odběru vzorků: jednou za rok;

- iii) klíčový ukazatel – poměr uhlíku a dusíku (C/N) a podpůrný ukazatel – celkové množství dusíku v půdě (N_{tot}):

četnost odběru vzorků: jednou za deset let;

- iv) klíčový ukazatel – bilance živin v listoví (N/P, N/K, N/Mg):

četnost odběru vzorků: jednou za čtyři roky.

- c) U suchozemských ekosystémů: posouzení negativních dopadů ozonu na růst vegetace a biologickou rozmanitost:

- i) klíčový ukazatel – růst vegetace a poškození listoví a podpůrný ukazatel – tok uhlíku (C_{flux}):

četnost odběru vzorků: jednou za rok;

- ii) klíčový ukazatel překročení kritických úrovní založených na toku:

četnost odběru vzorků: jednou za rok během vegetačního období.

—

PŘÍLOHA VI
SROVNÁVACÍ TABULKA

Směrnice 2001/81/ES	Tato směrnice
Článek 1	Článek 1
Čl. 2 první a druhý pododstavec písm. c), d) a e)	Článek 2
Čl. 3 písm. e)	Čl. 3 bod 1
—	Čl. 3 body 2, 3, 4, 5, 8, 9, 12 a 13
Čl. 3 písm. i)	Čl. 3 bod 6
Čl. 3 písm. k)	Čl. 3 bod 7
Čl. 3 písm. h)	Čl. 3 bod 10
Čl. 3 písm. g)	Čl. 3 bod 11
Článek 4	Čl. 4 odst. 1 a 2
Čl. 2 druhý pododstavec písm. a) a b)	Čl. 4 odst. 3
—	Článek 5
Čl. 6 odst. 1	Čl. 6 odst. 1
Čl. 6 odst. 2	Čl. 6 odst. 2 a 5 až 10
Čl. 6 odst. 3	Čl. 6 odst. 3 a 4
—	Článek 7
Čl. 7 odst. 1	Čl. 8 odst. 1 první pododstavec
—	Čl. 8 odst. 1 druhý pododstavec a odst. 2 až 4
Čl. 7 odst. 2	Čl. 8 odst. 5
Čl. 7 odst. 3	Čl. 8 odst. 6
Čl. 7 odst. 4	Čl. 8 odst. 7
—	Článek 9
Čl. 8 odst. 2	Čl. 10 odst. 1
Čl. 8 odst. 1	Čl. 10 odst. 2
—	Čl. 10 odst. 3 a 4
Článek 9	Článek 11
—	Článek 12
Článek 10	Článek 13
Čl. 6 odst. 4	Čl. 14 odst. 1
Čl. 7 odst. 3 a čl. 8 odst. 3	Čl. 14 odst. 2 a 3
Článek 11	Článek 15
Čl. 13 odst. 3	Článek 16
Čl. 13 odst. 1 a 2	Článek 17

Směrnice 2001/81/ES	Tato směrnice
Článek 14	Článek 18
—	Článek 19
Článek 15	Článek 20
—	Článek 21
Článek 16	Článek 22
Článek 17	Článek 23
Čl. 8 odst. 1 a příloha III	Příloha I
Příloha I	Příloha II
—	Přílohy III, V a VI
Příloha III	Příloha IV

Prohlášení Komise o přezkumu emisí methanu

Komise se domnívá, že pokud jde o kvalitu ovzduší, existuje závažný důvod i nadále přezkoumávat vývoj emisí metanu v členských státech za účelem snížení koncentrací ozonu v EU a s cílem podpořit snížení emisí methanu na mezinárodní úrovni.

Komise potvrzuje, že na základě vykázaných národních emisí hodlá dále posoudit dopad emisí metanu na dosahování cílů stanovených v čl. 1 odst. 2 směrnice o národních emisních stropích a že zváží opatření ke snížení těchto emisí a případně za tímto účelem předloží legislativní návrh. Ve svém posouzení Komise zohlední řadu studií, které v této oblasti probíhají a které mají být dokončeny v roce 2017, jakož i další mezinárodní vývoj v této oblasti.

II

(Nelegislativní akty)

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ RADY (EU) 2016/2285

ze dne 12. prosince 2016,

kterým se pro roky 2017 a 2018 stanoví rybolovná práva na některé populace hlubinných druhů ryb pro rybářská plavidla Unie a kterým se mění nařízení (EU) 2016/72

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 43 odst. 3 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) V čl. 43 odst. 3 Smlouvy se stanoví, že Rada přijme na návrh Komise opatření týkající se stanovení a přidělení rybolovných práv.
- (2) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1380/2013 ⁽¹⁾ požaduje, aby byla s přihlédnutím k dostupnému vědeckému, technickému a ekonomickému poradenství, případně včetně zpráv vypracovaných Vědeckotechnickým a hospodářským výborem pro rybařství (VTHVR), přijata opatření pro zachování zdrojů.
- (3) Rada má přijmout opatření ke stanovení a přidělení rybolovných práv, případně včetně některých podmínek, jež jsou s nimi funkčně spojeny. Rybolovná práva by měla být rozdělena mezi jednotlivé členské státy způsobem, který každému členskému státu zajistí relativní stabilitu rybolovných činností pro každou populaci nebo druh rybolovu, s náležitým ohledem na cíle společné rybářské politiky stanovené v nařízení (EU) č. 1380/2013.
- (4) O rybolovných právech pro hlubinné druhy ve smyslu čl. 2 písm. a) nařízení Rady (ES) č. 2347/2002 ⁽²⁾ se rozhoduje každé dva roky.
- (5) Celkové přípustné odlovy (TAC) by měly být stanoveny na základě dostupných vědeckých doporučení s ohledem na biologické a sociálně-ekonomické aspekty a současně by měly odvětvím rybolovu zajistit spravedlivé zacházení; rovněž je nezbytné zohlednit názory vyjádřené v konzultacích se zúčastněnými stranami, zejména na jednáních dotčených poradních sborů.
- (6) Rybolovná práva by měla být v souladu s mezinárodními dohodami a zásadami, například s dohodou Organizace spojených národů o zachování a řízení tažných populací ryb a vysoce stěhovavých rybích populací z roku 1995 ⁽³⁾, a s podrobnými zásadami řízení stanovenými v mezinárodních pokynech Organizace OSN pro výživu

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1380/2013 ze dne 11. prosince 2013 o společné rybářské politice, o změně nařízení Rady (ES) č. 1954/2003 a (ES) č. 1224/2009 a o zrušení nařízení Rady (ES) č. 2371/2002 a (ES) č. 639/2004 a rozhodnutí Rady 2004/585/ES (Úř. věst. L 354, 28.12.2013, s. 22).

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 2347/2002 ze dne 16. prosince 2002, kterým se stanoví zvláštní podmínky přístupu k rybolovu hlubinných populací a s tím spojené požadavky (Úř. věst. L 351, 28.12.2002, s. 6).

⁽³⁾ Dohoda o provedení ustanovení Úmluvy Organizace spojených národů o mořském právu ze dne 10. prosince 1982 o zachování a řízení tažných populací ryb a vysoce stěhovavých rybích populací (Úř. věst. L 189, 3.7.1998, s. 16).

a zemědělství určených pro řízení lovu hlubinných druhů na volném moři z roku 2008, podle nichž by měl regulační orgán zejména zvýšit obezřetnost v případech, kdy jsou informace neurčité, nespolehlivé nebo nedostatečné. Nedostatek odpovídajících vědeckých informací by neměl být použit jako důvod pro odklad nebo nepřijetí opatření pro zachování a řízení zdrojů.

- (7) Nejnovější vědecká doporučení Mezinárodní rady pro průzkum moří (ICES) a VTHVR uvádějí, že většina populací hlubinných druhů je stále lovena neudržitelným způsobem a že v zájmu udržitelnosti by rybolovná práva na tyto populace měla být dále snižována do doby, než vývoj stavu těchto populací začne vykazovat pozitivní tendenci.
- (8) Vzhledem k doporučení ICES je vhodné, aby se celkový přípustný odlov (TAC) růžichy šedé v severozápadních vodách vztahoval pouze na vedlejší úlovky.
- (9) Významný odlov růžichy šedé byl zaznamenán v příslušných oblastech Výboru pro rybolov ve středovýchodním Atlantiku (CECAF) a Generální komise pro rybolov ve Středozemním moři (GFCM), které hraničí s podoblastí ICES IX. Vzhledem k tomu, že údaje ICES pro tyto přilehlé oblasti jsou neúplné, by měl rozsah TAC zůstat omezen na podoblast ICES IX. Nicméně s ohledem na přípravu budoucích rozhodnutí v oblasti řízení by mělo být stanoveno oznamování údajů pro tyto přilehlé oblasti.
- (10) ICES doporučuje, aby až do roku 2020 nebyl prováděn odlov července obecné. V minulosti byly pro červenici obecnou stanoveny TAC (od roku 2010 byly tyto TAC stanoveny na nulovou hodnotu). Je vhodné zakázat odlov tohoto druhu a jeho uchovávání na palubě, překládku či vykládku, protože tato populace je vyčerpaná a neobnovuje se. ICES připomíná, že od roku 2010 není červenice obecná v severovýchodním Atlantiku plavidly Unie cíleně lovena.
- (11) Podle doporučení ICES prokazují pozorování omezená na paluby plavidel, že procentní podíl hlavouna severního byl nižší než 1 % vykázaných úlovků hlavouna tuponosého. Na základě výše uvedeného ICES doporučuje, aby již nebyl prováděn cílený lov hlavouna severního a vedlejší úlovky byly započteny do TAC pro hlavouna tuponosého s cílem minimalizovat potenciál pro nesprávné vykazování druhů. ICES uvádí, že existují značné řádové rozdíly (více než desetinásobné) mezi relativními podíly hlavouna tuponosého a hlavouna severního vykazované v oficiálních záznamech o vykládkách a mezi pozorovanými úlovky a vědeckými průzkumy v oblastech, ve kterých se v současnosti lov hlavouna severního provádí. O tomto druhu jsou k dispozici jen velmi omezené informace a některé z vykazovaných údajů o vykládkách považuje ICES za případy nesprávného vykazování druhů. V důsledku toho není možné zjistit přesnou statistiku dosavadního odlovu hlavouna severního. V souladu s vědeckým poradenstvím by proto měly být veškeré vedlejší úlovky hlavouna severního omezeny na 1 % kvóty pro hlavouna severního každého členského státu a do této kvóty započteny.
- (12) ICES doporučuje, aby cílené odlovy hlubinných druhů žraloků byly stanoveny na nulovou úroveň. Avšak ICES rovněž uvádí, že stávající platná restriktivní omezení odlovů vedou k nesprávnému vykazování vedlejších úlovků hlubinných druhů žraloků. Zejména cílený drobný hlubinný lov tkaničnice tmavé za použití dlouhých lovných šňůr má nevyhnutelné vedlejší úlovky hlubinných druhů žraloků, kteří jsou v současnosti vhazováni mrtví zpět do moře. S ohledem na tyto skutečnosti by za účelem shromažďování vědeckých informací o hlubinných druzích žraloků mělo být zkušebně zavedeno restriktivní povolení vedlejších úlovků na roky 2017 a 2018 tím, že by se povolily omezené vykládky nevyhnutelných vedlejších úlovků hlubinných druhů žraloků v rámci cíleného drobného hlubinného lovu tkaničnice tmavé za použití dlouhých lovných šňůr. Dlouhé lovné šňůry jsou v tomto drobném rybolovu považovány za selektivní rybolovné zařízení. Dotčené členské státy by měly vypracovat regionální opatření pro řízení lovu tkaničnice tmavé a stanovit konkrétní opatření v oblasti shromažďování údajů o hlubinných druzích žraloků s cílem zajistit podrobné monitorování těchto populací. Stanovením takového unijního povolení vedlejších úlovků pro hlubinné druhy žraloků ve vodách Unie a v mezinárodních vodách podoblasti ICES V, VI, VII, VIII a IX, ve vodách Unie a v mezinárodních vodách podoblasti ICES X a ve vodách Unie oblastí CECAF 34.1.1, 34.1.2 a 34.2 není dotčena zásada relativní stability pro hlubinné druhy žraloků v těchto oblastech.
- (13) V souladu s nařízením Rady (ES) č. 847/96 ⁽¹⁾ je třeba určit populace, které mají podléhat různým opatřením, na něž uvedené nařízení odkazuje. Preventivní TAC by se měl vztahovat na populace, pro které neexistuje žádné vědecky podložené vyhodnocení rybolovných práv pro rok, v jehož průběhu mají být TAC stanoveny; ve všech ostatních případech je třeba použít analytický TAC. Vzhledem k doporučením vydaným radou ICES a VTHVR pro populace hlubinných druhů by se na populace ryb, pro něž není dostupné žádné vědecky podložené vyhodnocení dotčených rybolovných práv, měl vztahovat preventivní TAC.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 847/96 ze dne 6. května 1996, kterým se stanoví dodatečné podmínky pro meziroční řízení celkových přípustných odlovů a kvót (Úř. věst. L 115, 9.5.1996, s. 3).

- (14) V souladu s čl. 3 odst. 1 nařízení (ES) č. 847/96 předložilo Portugalsko dne 15. září 2016 Komisi žádost o zvýšení TAC sardele obecné v podoblastech ICES IX a X a vodách Unie oblasti CECAF 34.1.1 na 15 000 tun. Ve svém doporučení ze dne 21. října 2016 ICES potvrdila výjimečně dobrý stav této populace sardele obecné a skutečnost, že odlov ve výši 15 000 tun v roce 2016 může být považován za udržitelný. Nařízení Rady (EU) 2016/72 ⁽¹⁾ by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno.
- (15) Rybolovná práva pro sardel obecnou v podoblastech ICES IX a X a vodách Unie oblasti CECAF 34.1.1 stanovená v nařízení (EU) 2016/72 se použijí ode dne 1. ledna 2016. Pozměňující ustanovení stanovená tímto nařízením by se měla použít rovněž od uvedeného dne. Tímto zpětným použitím nejsou dotčeny zásady právní jistoty a ochrany legitimního očekávání, neboť příslušná rybolovná práva se v porovnání s právy stanovenými v nařízení (EU) 2016/72 zvyšují.
- (16) Aby nedošlo k přerušení rybolovných činností a aby byla zajištěna obživa rybářů v Unii, mělo by se toto nařízení použít ode dne 1. ledna 2017. Z důvodu naléhavosti by toto nařízení mělo vstoupit v platnost bezprostředně po vyhlášení,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Předmět

Tímto nařízením se pro roky 2017 a 2018 stanoví roční rybolovná práva na populace ryb některých hlubinných druhů pro rybářská plavidla Unie ve vodách Unie a v některých vodách mimo Unii, které podléhají omezením odlovů.

Článek 2

Definice

1. Pro účely tohoto nařízení se rozumí:
 - a) „rybářským plavidlem Unie“ rybářské plavidlo plující pod vlajkou členského státu a zaregistrované v Unii;
 - b) „vodami Unie“ vody spadající pod svrchovanost nebo do jurisdikce členských států s výjimkou vod přiléhajících k územím uvedeným v příloze II Smlouvy;
 - c) „celkovým přípustným odlovem“ (TAC) množství, které může být každoročně z každé populace ryb uloveno a vyloženo;
 - d) „kvótou“ podíl TAC přidělený Unii nebo členskému státu;
 - e) „mezinárodními vodami“ vody, které nepodléhají svrchovanosti ani jurisdikci žádného státu.
2. Pro účely tohoto nařízení se použijí tyto definice oblastí:
 - a) „oblastmi ICES“ (Mezinárodní rada pro průzkum moří) se rozumějí zeměpisné oblasti vymezené v příloze III nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 218/2009 ⁽²⁾;
 - b) „oblastmi CECAF“ (Výbor pro rybolov ve středovýchodním Atlantiku) se rozumějí zeměpisné oblasti vymezené v příloze II nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 216/2009 ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (EU) 2016/72 ze dne 22. ledna 2016, kterým se pro rok 2016 stanoví rybolovná práva ve vodách Unie a rybolovná práva, jimiž disponují rybářská plavidla Unie v některých vodách mimo Unii, pro některé rybí populace a skupiny rybích populací a kterým se mění nařízení (EU) 2015/104 (Úř. věst. L 22, 28.1.2016, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 218/2009 ze dne 11. března 2009 o předkládání statistik nominálních odlovů členských států provozujících rybolov v severovýchodním Atlantiku (Úř. věst. L 87, 31.3.2009, s. 70).

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 216/2009 ze dne 11. března 2009 o předkládání statistik nominálních odlovů členských států provozujících rybolov v některých oblastech mimo severní Atlantik (Úř. věst. L 87, 31.3.2009, s. 1).

Článek 3

Celkové přípustné odlovy a jejich rozdělení

Celkové přípustné odlovy pro hlubinné druhy lovené rybářskými plavidly Unie ve vodách Unie nebo v některých vodách mimo Unii a rozdělení těchto celkových přípustných odlovů mezi členské státy a případně podmínky, které jsou s nimi funkčně spjaty, jsou stanoveny v příloze.

Článek 4

Zvláštní ustanovení o rozdělení rybolovných práv

1. Rozdělením rybolovných práv mezi členské státy stanoveným v tomto nařízení nejsou dotčeny:
 - a) výměny provedené podle čl. 16 odst. 8 nařízení (EU) č. 1380/2013;
 - b) odpočty a přerozdělení provedené podle článku 37 nařízení Rady (ES) č. 1224/2009 ⁽¹⁾;
 - c) přerozdělení provedená podle čl. 10 odst. 4 nařízení Rady (ES) č. 1006/2008 ⁽²⁾;
 - d) dodatečné vykládky povolené podle článku 3 nařízení (ES) č. 847/96;
 - e) množství převedená v souladu s článkem 4 nařízení (ES) č. 847/96;
 - f) odpočty provedené podle článků 105 a 107 nařízení (ES) č. 1224/2009.
2. Není-li v příloze tohoto nařízení uvedeno jinak, použije se článek 3 nařízení (ES) č. 847/96 na populace, na které se vztahuje preventivní TAC, a čl. 3 odst. 2 a 3 a článek 4 uvedeného nařízení na populace, na které se vztahuje analytický TAC.

Článek 5

Podmínky vykládky úlovků a vedlejších úlovků

Ryby populací, pro něž jsou stanoveny celkové přípustné odlovy, smějí být uchovávány na palubě nebo vyloženy pouze tehdy, pokud odlovy provedla rybářská plavidla plující pod vlajkou členského státu, jenž disponuje kvótou, která dosud nebyla vyčerpána.

Článek 6

Zákaz

Rybářským plavidlům Unie se zakazuje lovit červenci obecnou (*Hoplostethus atlanticus*) ve vodách Unie a v mezinárodních vodách podoblastí ICES I, II, III, IV, V, VI, VII, VIII, IX, X, XII a XIV a červenci obecnou odlovenou v uvedené oblasti uchovávat na palubě, překládat nebo vykládat.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1224/2009 ze dne 20. listopadu 2009 o zavedení kontrolního režimu Společenství k zajištění dodržování pravidel společné rybářské politiky, o změně nařízení (ES) č. 847/96, (ES) č. 2371/2002, (ES) č. 811/2004, (ES) č. 768/2005, (ES) č. 2115/2005, (ES) č. 2166/2005, (ES) č. 388/2006, (ES) č. 509/2007, (ES) č. 676/2007, (ES) č. 1098/2007, (ES) č. 1300/2008 a (ES) č. 1342/2008 a o zrušení nařízení (EHS) č. 2847/93, (ES) č. 1627/94 a (ES) č. 1966/2006 (Úř. věst. L 343, 22.12.2009, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1006/2008 ze dne 29. září 2008 o udělování oprávnění k rybolovným činnostem provozovaným rybářskými plavidly Společenství mimo vody Společenství a o přístupu plavidel třetích zemí do vod Společenství, o změně nařízení (EHS) č. 2847/93 a (ES) č. 1627/94 a o zrušení nařízení (ES) č. 3317/94 (Úř. věst. L 286, 29.10.2008, s. 33).

Článek 7

Předávání údajů

Předkládají-li členské státy podle článků 33 a 34 nařízení (ES) č. 1224/2009 Komisi údaje vztahující se k vykládkám objemů odlovených populací, použijí kódy populací stanovené v příloze tohoto nařízení.

Článek 8

Změny nařízení (EU) 2016/72

V příloze IA nařízení (EU) 2016/72 se položka v tabulce týkající se sardel obecné v podoblastech ICES IX a X a ve vodách Unie oblasti CECAF 34.1.1 (ANE/9/3411) nahrazuje tímto:

Druh:	Sardel obecná <i>Engraulis encrasicolus</i>	Oblast:	IX a X; vody Unie oblasti CECAF 34.1.1 (ANE/9/3411)
Španělsko	7 174		
Portugalsko	7 826		
Unie	15 000		
TAC	15 000		Preventivní TAC

Článek 9

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 1. ledna 2017. Článek 8 se však použije ode dne 1. ledna 2016.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 12. prosince 2016.

Za Radu
předsedkyně
G. MATEČNÁ

PŘÍLOHA

Není-li uvedeno jinak, představují odkazy na rybolovné oblasti odkazy na oblasti ICES.

ČÁST 1

Definice druhů a skupiny druhů

1. Na seznamu uvedeném v části 2 této přílohy jsou populace ryb vyjmenovány v abecedním pořadí podle latinského názvu druhů. Hlubinné druhy žraloků jsou však uvedeny na začátku tohoto seznamu. Pro účely tohoto nařízení je níže uvedena srovnávací tabulka obecných a latinských názvů:

Obecný název	Třímístný písmenný kód	Vědecký název
Tkaničnice tmavá	BSF	<i>Aphanopus carbo</i>
Pilonoši rodu <i>Beryx</i>	ALF	<i>Beryx</i> spp.
Hlavoun tuponosý	RNG	<i>Coryphaenoides rupestris</i>
Hlavoun severní	RHG	<i>Macrourus berglax</i>
Růžicha šedá	SBR	<i>Pagellus bogaraveo</i>
Mníkovec velkooký	GFB	<i>Phycis blennoides</i>

2. Pro účely tohoto nařízení se „hlubinnými druhy žraloků“ rozumějí druhy uvedené v tomto seznamu:

Obecný název	Třímístný písmenný kód	Vědecký název
Máčky rodu <i>Apristurus</i>	API	<i>Apristurus</i> spp.
Žralok límcový	HXC	<i>Chlamydoselachus anguineus</i>
Bezkýlovci rodu <i>Centrophorus</i>	CWO	<i>Centrophorus</i> spp.
Světłoun bělooký	CYO	<i>Centroscyrnus coelolepis</i>
Světłoun dlouhonosý	CYP	<i>Centroscyrnus crepidater</i>
Světłoun grónský	CFB	<i>Centroscyllium fabricii</i>
Bezkýlovec lopatonosý	DCA	<i>Deania calcea</i>
Světłoun Bonnaterrův	SCK	<i>Dalatias licha</i>
Světłoun velký	ETR	<i>Etmopterus princeps</i>
Světłoun trnitý	ETX	<i>Etmopterus spinax</i>
Máčka myší	GAM	<i>Galeus murinus</i>
Žralok šedý	SBL	<i>Hexanchus griseus</i>
Světłoun podivný	OXN	<i>Oxynotus paradoxus</i>
Světłoun nožozubý	SYR	<i>Scymnodon ringens</i>
Světłoun malohlavý	GSK	<i>Somniosus microcephalus</i>

ČÁST 2

Roční rybolovná práva (v tunách živé hmotnosti)

Druh:	Hlubinné druhy žraloků		Oblast:	vody Unie a mezinárodní vody oblastí V, VI, VII, VIII a IX (DWS/56789-)
Rok	2017	2018		
Unie	10 ⁽¹⁾	10 ⁽¹⁾		
TAC	10 ⁽¹⁾	10 ⁽¹⁾		Preventivní TAC Článek 3 nařízení (ES) č. 847/96 se nepoužije.

⁽¹⁾ Výlučně pro vedlejší úlovky v rámci lovu tkačičnice tmavé za použití dlouhých lovných šňůr. Cílený rybolov není povolen.

Druh:	Hlubinné druhy žraloků		Oblast:	vody Unie a mezinárodní vody oblasti X (DWS/10-)
Rok	2017	2018		
Portugalsko	10 ⁽¹⁾	10 ⁽¹⁾		
Unie	10 ⁽¹⁾	10 ⁽¹⁾		
TAC	10 ⁽¹⁾	10 ⁽¹⁾		Preventivní TAC Článek 3 nařízení (ES) č. 847/96 se nepoužije.

⁽¹⁾ Výlučně pro vedlejší úlovky v rámci lovu tkačičnice tmavé za použití dlouhých lovných šňůr. Cílený rybolov není povolen.

Druh:	Hlubinné druhy žraloků, bezkýlovec trnitý (<i>Deania hystricosa</i>) a bezkýlovec šípohlavý (<i>Deania profundorum</i>)		Oblast:	mezinárodní vody oblasti XII (DWS/12INT-)
Rok	2017	2018		
Irsko	0	0		
Španělsko	0	0		
Francie	0	0		
Spojené království	0	0		
Unie	0	0		
TAC	0	0		Preventivní TAC Článek 3 nařízení (ES) č. 847/96 se nepoužije.

Druh:	Hlubinné druhy žraloků	Oblast:	vody Unie oblastí CECAF 34.1.1, 34.1.2 a 34.2 (DWS/F3412C)
--------------	------------------------	----------------	--

Rok	2017	2018
Unie	10 ⁽¹⁾	10 ⁽¹⁾
TAC	10 ⁽¹⁾	10 ⁽¹⁾

Preventivní TAC
Článek 3 nařízení (ES) č. 847/96 se nepoužije.

⁽¹⁾ Výlučně pro vedlejší úlovky v rámci lovu tkačičnice tmavé za použití dlouhých lovných šňůr. Cílený rybolov není povolen.

Druh:	Tkaničnice tmavá <i>Aphanopus carbo</i>	Oblast:	vody Unie a mezinárodní vody oblastí I, II, III a IV (BSF/1234-)
--------------	--	----------------	--

Rok	2017	2018
Německo	3	3
Francie	3	3
Spojené království	3	3
Unie	9	9
TAC	9	9

Preventivní TAC

Druh:	Tkaničnice tmavá <i>Aphanopus carbo</i>	Oblast:	vody Unie a mezinárodní vody oblastí V, VI, VII a XII (BSF/56712-)
--------------	--	----------------	--

Rok	2017	2018
Německo	34	30
Estonsko	17	15
Irsko	84	74
Španělsko	168	148
Francie	2 362	2 078
Lotyšsko	110	97
Litva	1	1
Polsko	1	1
Spojené království	168	148
Ostatní	9 ⁽¹⁾	8 ⁽¹⁾
Unie	2 954	2 600
TAC	2 954	2 600

Analytický TAC

⁽¹⁾ Pouze pro vedlejší úlovky. V rámci této kvóty není povolen cílený rybolov.

Druh:	Tkaničnice tmavá <i>Aphanopus carbo</i>		Oblast:	vody Unie a mezinárodní vody oblastí VIII, IX a X (BSF/8910-)
Rok	2017	2018		
Španělsko	10	9		
Francie	26	23		
Portugalsko	3 294	2 965		
Unie	3 330	2 997		
TAC	3 330	2 997		Analytický TAC

Druh:	Tkaničnice tmavá <i>Aphanopus carbo</i>		Oblast:	vody Unie a mezinárodní vody oblasti CE-CAF 34.1.2 (BSF/C3412-)
Rok	2017	2018		
Portugalsko	2 488	2 189		
Unie	2 488	2 189		
TAC	2 488	2 189		Preventivní TAC

Druh:	Pilonoši rodu <i>Beryx</i> <i>Beryx spp.</i>		Oblast:	vody Unie a mezinárodní vody oblastí III, IV, V, VI, VII, VIII, IX, X, XII a XIV (ALF/3X14-)
Rok	2017	2018		
Irsko	9	9		
Španělsko	63	63		
Francie	17	17		
Portugalsko	182	182		
Spojené království	9	9		
Unie	280	280		
TAC	280	280		Analytický TAC

Druh:	Hlavoun tuponosý <i>Coryphaenoides rupestris</i>		Oblast:	vody Unie a mezinárodní vody oblastí I, II a IV (RNG/124-)
Rok	2017	2018		
Dánsko	1 ⁽¹⁾	1 ⁽¹⁾		
Německo	1 ⁽¹⁾	1 ⁽¹⁾		
Francie	7 ⁽¹⁾	7 ⁽¹⁾		
Spojené království	1 ⁽¹⁾	1 ⁽¹⁾		
Unie	10 ⁽¹⁾	10 ⁽¹⁾		
TAC	10 ⁽¹⁾	10 ⁽¹⁾		Preventivní TAC

⁽¹⁾ Cílený lov hlavouna severního není povolen. Vedlejší úlovky hlavouna severního (RHG/124-) musí být započteny do této kvóty. Nesmějí překročit 1 % dané kvóty.

Druh:	Hlavoun tuponosý <i>Coryphaenoides rupestris</i>		Oblast:	vody Unie a mezinárodní vody oblasti III (RNG/03-)
Rok	2017	2018		
Dánsko	263 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	211 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
Německo	1 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	1 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
Švédsko	14 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	11 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
Unie	278 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	223 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		
TAC	278 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	223 ⁽¹⁾ ⁽²⁾		Preventivní TAC

⁽¹⁾ V oblasti ICES IIIa se nesmí provádět žádný cílený lov hlavouna tuponosého.

⁽²⁾ Cílený lov hlavouna severního není povolen. Vedlejší úlovky hlavouna severního (RHG/03-) musí být započteny do této kvóty. Nesmějí překročit 1 % dané kvóty.

Druh: Hlavoun tuponosý <i>Coryphaenoides rupestris</i>		Oblast: vody Unie a mezinárodní vody oblastí Vb, VI a VII (RNG/5B67-)
Rok	2017	2018
Německo	6 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	6 ⁽¹⁾ ⁽²⁾
Estonsko	45 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	46 ⁽¹⁾ ⁽²⁾
Irsko	198 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	203 ⁽¹⁾ ⁽²⁾
Španělsko	49 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	50 ⁽¹⁾ ⁽²⁾
Francie	2 513 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	2 569 ⁽¹⁾ ⁽²⁾
Litva	58 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	59 ⁽¹⁾ ⁽²⁾
Polsko	29 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	30 ⁽¹⁾ ⁽²⁾
Spojené království	148 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	151 ⁽¹⁾ ⁽²⁾
Ostatní	6 ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾	6 ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾
Unie	3 052 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	3 120 ⁽¹⁾ ⁽²⁾
TAC	3 052 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	3 120 ⁽¹⁾ ⁽²⁾

Analytický TAC

⁽¹⁾ Nejvýše 10 % každé kvóty může být uloveno ve vodách Unie a mezinárodních vodách oblastí VIII, IX, X, XII a XIV (RNG/*8X14- pro hlavouna tuponosého; RHG/*8X14- pro vedlejší úlovky hlavouna severního).

⁽²⁾ Cílený lov hlavouna severního není povolen. Vedlejší úlovky hlavouna severního (RHG/5B67-) musí být započteny do této kvóty. Nesmějí překročit 1 % dané kvóty.

⁽³⁾ Pouze pro vedlejší úlovky. Není povolen cílený rybolov.

Druh: Hlavoun tuponosý <i>Coryphaenoides rupestris</i>		Oblast: vody Unie a mezinárodní vody oblastí VIII, IX, X, XII a XIV (RNG/8X14-)
Rok	2017	2018
Německo	17 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	14 ⁽¹⁾ ⁽²⁾
Irsko	4 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	3 ⁽¹⁾ ⁽²⁾
Španělsko	1 883 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	1 508 ⁽¹⁾ ⁽²⁾
Francie	87 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	69 ⁽¹⁾ ⁽²⁾
Lotyšsko	30 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	24 ⁽¹⁾ ⁽²⁾
Litva	4 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	3 ⁽¹⁾ ⁽²⁾
Polsko	590 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	472 ⁽¹⁾ ⁽²⁾
Spojené království	8 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	6 ⁽¹⁾ ⁽²⁾
Unie	2 623 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	2 099 ⁽¹⁾ ⁽²⁾
TAC	2 623 ⁽¹⁾ ⁽²⁾	2 099 ⁽¹⁾ ⁽²⁾

Analytický TAC

⁽¹⁾ Nejvýše 10 % každé kvóty může být uloveno ve vodách Unie a mezinárodních vodách oblastí Vb, VI a VII (RNG/*5B67- pro hlavouna tuponosého; RHG/*5B67- pro vedlejší úlovky hlavouna severního).

⁽²⁾ Cílený lov hlavouna severního není povolen. Vedlejší úlovky hlavouna severního (RHG/8X14-) musí být započteny do této kvóty. Nesmějí překročit 1 % dané kvóty.

Druh:	Růžicha šedá <i>Pagellus bogaraveo</i>		Oblast:	vody Unie a mezinárodní vody oblastí VI, VII a VIII (SBR/678-)
Rok	2017	2018		
Irsko	4 ⁽¹⁾	4 ⁽¹⁾		
Španělsko	116 ⁽¹⁾	104 ⁽¹⁾		
Francie	6 ⁽¹⁾	5 ⁽¹⁾		
Spojené království	14 ⁽¹⁾	13 ⁽¹⁾		
Ostatní	4 ⁽¹⁾	4 ⁽¹⁾		
Unie	144 ⁽¹⁾	130 ⁽¹⁾		
TAC	144 ⁽¹⁾	130 ⁽¹⁾		Analytický TAC

⁽¹⁾ Pouze pro vedlejší úlovky. V rámci této kvóty není povolen cílený rybolov.

Druh:	Růžicha šedá <i>Pagellus bogaraveo</i>		Oblast:	vody Unie a mezinárodní vody oblasti IX ⁽¹⁾ (SBR/09-)
Rok	2017	2018		
Španělsko	137 ⁽²⁾	130 ⁽²⁾		
Portugalsko	37 ⁽²⁾	35 ⁽²⁾		
Unie	174 ⁽²⁾	165 ⁽²⁾		
TAC	174 ⁽²⁾	165 ⁽²⁾		Analytický TAC

⁽¹⁾ Odlovy v oblasti GFCM 37.1.1 se však vykazují (SBR/F3711). Odlovy v oblasti CECAF 34.1.11 se však vykazují (SBR/F34111).

⁽²⁾ Nejvýše 8 % této kvóty může být uloveno ve vodách Unie a mezinárodních vodách oblastí VI, VII a VIII (SBR/*678-).

Druh:	Růžicha šedá <i>Pagellus bogaraveo</i>		Oblast:	vody Unie a mezinárodní vody oblasti X (SBR/10-)
Rok	2017	2018		
Španělsko	5	5		
Portugalsko	507	507		
Spojené království	5	5		
Unie	517	517		
TAC	517	517		Analytický TAC

Druh:	Mníkovec velkooký <i>Phycis blennoides</i>		Oblast:	vody Unie a mezinárodní vody oblastí I, II, III a IV (GFB/1234-)
Rok	2017	2018		
Německo	9	8		
Francie	9	8		
Spojené království	15	13		
Unie	33	29		
TAC	33	29	Analytický TAC	

Druh:	Mníkovec velkooký <i>Phycis blennoides</i>		Oblast:	vody Unie a mezinárodní vody oblastí V, VI a VII (GFB/567-)
Rok	2017	2018		
Německo	11 ⁽¹⁾	10 ⁽¹⁾		
Irsko	278 ⁽¹⁾	247 ⁽¹⁾		
Španělsko	628 ⁽¹⁾	559 ⁽¹⁾		
Francie	380 ⁽¹⁾	338 ⁽¹⁾		
Spojené království	869 ⁽¹⁾	774 ⁽¹⁾		
Unie	2 166 ⁽¹⁾	1 928 ⁽¹⁾		
TAC	2 166 ⁽¹⁾	1 928 ⁽¹⁾	Analytický TAC	

⁽¹⁾ Nejvýše 8 % této kvóty může být uloženo ve vodách Unie a mezinárodních vodách oblastí VIII a IX (GFB/*89-)

Druh:	Mníkovec velkooký <i>Phycis blennoides</i>		Oblast:	vody Unie a mezinárodní vody oblastí VIII a IX (GFB/89-)
Rok	2017	2018		
Španělsko	258 ⁽¹⁾	230 ⁽¹⁾		
Francie	16 ⁽¹⁾	14 ⁽¹⁾		
Portugalsko	11 ⁽¹⁾	10 ⁽¹⁾		
Unie	285 ⁽¹⁾	254 ⁽¹⁾		
TAC	285 ⁽¹⁾	254 ⁽¹⁾	Analytický TAC	

⁽¹⁾ Nejvýše 8 % této kvóty může být uloženo ve vodách Unie a mezinárodních vodách oblastí V, VI a VII (GFB/*567-).

Druh:	Mníkovec velkooký <i>Phycis blennoides</i>	Oblast:	vody Unie a mezinárodní vody oblastí X a XII (GFB/1012-)
Rok	2017	2018	
Francie	9	8	
Portugalsko	40	36	
Spojené království	9	8	
Unie	58	52	
TAC	58	52	Analytický TAC

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2016/2286**ze dne 15. prosince 2016,****kterým se stanoví podrobná pravidla týkající se uplatňování politiky přiměřeného využívání a metodologie posuzování udržitelnosti zrušení maloobchodních příplatků za roaming a týkající se žádosti, kterou má podat poskytovatel roamingu pro účely tohoto posouzení****(Text s významem pro EHP)**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 531/2012 ze dne 13. června 2012 o roamingu ve veřejných mobilních komunikačních sítích v Unii ⁽¹⁾, a zejména na čl. 6d odst. 1 uvedeného nařízení,

po konzultaci se Sdružením evropských regulačních orgánů v oblasti elektronických komunikací (BEREC),

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Podle nařízení (EU) č. 531/2012 by poskytovatelé roamingu neměli svým roamingovým zákazníkům v žádném členském státě účtovat žádné příplatky k vnitrostátní maloobchodní ceně za uskutečněné nebo přijaté regulované roamingové volání, za odeslanou regulovanou roamingovou SMS zprávu a za využití regulované roamingové datové služby, včetně MMS zpráv, s výhradou politiky přiměřeného využívání. Toto ustanovení se použije ode dne 15. června 2017 za předpokladu, že legislativní akt, který má být přijat na základě návrhu týkajícího se velkoobchodního trhu s roamingem, jak stanoví čl. 19 odst. 2 uvedeného nařízení, bude k tomuto dni použitelný.
- (2) Nařízení (EU) č. 531/2012 stanoví, že za zvláštních a výjimečných okolností může poskytovatel roamingu požádat svůj vnitrostátní regulační orgán o povolení účtovat svým roamingovým zákazníkům příplatek. Takovou žádost o povolení mají doprovázet veškeré informace nezbytné k prokázání toho, že bez maloobchodních příplatků za roaming není poskytovatel schopen pokrýt svoje náklady na poskytování regulovaných maloobchodních roamingových služeb, čímž je narušena udržitelnost jeho modelu pro stanovení vnitrostátních cen.
- (3) Má-li být v celé Unii zajištěno jednotné uplatňování, pokud jde o politiku, jejímž cílem je zabránit zneužívání či nezvyklému využívání roamingových služeb („politika přiměřeného využívání“), a o povolení účtovat příplatek, je nezbytné stanovit podrobná pravidla týkající se uplatňování této politiky přiměřeného využívání a metodologie posuzování udržitelnosti zrušení maloobchodních příplatků za roaming a týkající se žádosti, kterou má podat poskytovatel roamingu pro účely tohoto posouzení.
- (4) Podle nařízení (EU) č. 531/2012 je cílem politiky přiměřeného využívání zabránit zneužívání či nezvyklému využívání regulovaných maloobchodních roamingových služeb za platné vnitrostátní ceny roamingovými zákazníky, jako je využívání takových služeb k jiným účelům, než je pravidelné cestování, například využívání těchto služeb trvale. Prováděcí opatření by měla zajistit, aby možnost uplatňovat politiku přiměřeného využívání roamingu k dosažení uvedeného cíle poskytovatelé roamingu nevyužívali k jiným účelům a v neprospěch roamingových zákazníků, kteří jakýmkoli způsobem pravidelně cestují.
- (5) Po zrušení maloobchodních příplatků za roaming v Unii se na využívání mobilních služeb vztahují stejné tarifní podmínky jak při roamingu v zahraničí v rámci Unie, tak v domovské zemi (tj. v zemi, kde zákazník uzavřel účastnickou smlouvu týkající se mobilních služeb). Cílem nařízení (EU) č. 531/2012 je odstranit rozdíly mezi

⁽¹⁾ Úř. věst. L 172, 30.6.2012, s. 10.

vnitrostátními cenami a cenami za roaming při pravidelném cestování v rámci Unie, tedy zavést „roaming za domácích podmínek“. Jeho pravidla však nemají za cíl umožnit trvalý roaming v celé Unii, tzn. situaci, kdy by si zákazník z členského státu s vyššími vnitrostátními cenami za mobilní služby zakoupil služby od operátorů usazených v členských státech, kde jsou vnitrostátní ceny za mobilní služby nižší a kde zákazník nemá obvyklé bydliště ani jiné stálé vazby, z nichž by vyplývala častá a podstatná přítomnost na území daného státu, se záměrem trvale využívat roaming v prvním uvedeném členském státě.

- (6) Trvalé využívání regulovaných maloobchodních roamingových služeb za platné vnitrostátní ceny k jiným účelům, než je pravidelné cestování, by pravděpodobně narušilo hospodářskou soutěž, vyvíjelo tlak na zvyšování cen na domovských trzích a ohrozilo investiční pobídky jak na domovských, tak na navštívených trzích. Na navštíveném trhu by navštívení operátoři museli přímo konkurovat domovským poskytovatelům služeb z jiných členských států, kde mohou být ceny, náklady a regulační podmínky i podmínky hospodářské soutěže velmi odlišné, a to na základě velkoobchodních podmínek roamingu, které byly stanoveny stanovených blízko nákladům pouze pro účely umožnění pravidelného roamingu. Pokud jde o domovského operátora, trvalé využívání domácích tarifů během roamingu může vést k odpírání či omezování velkoobchodních roamingových služeb ze strany navštívených operátorů nebo k tomu, že domovský operátor bude poskytovat omezené vnitrostátní objemy či účtovat vyšší vnitrostátní ceny, což by následně mělo důsledky pro schopnost domovského operátora poskytovat služby svým běžným domácím klientům v domovské zemi i v zahraničí.
- (7) Je třeba stanovit prováděcí pravidla založená na jasných a obecně použitelných zásadách, která budou moci zohlednit mnoho rozmanitých způsobů, jak roamingoví zákazníci pravidelně cestují, aby bylo zajištěno, že politika přiměřeného využívání nebude těmto zákazníkům bránit v plném využívání „roamingu za domácích podmínek“. Pro účely uplatňování politiky přiměřeného využívání poskytovatelem roamingu by měl být zákazník obvykle považován za osobu pravidelně cestující do zahraničí v rámci Unie, jestliže má obvyklé bydliště v členském státě poskytovatele roamingu nebo stálé vazby na tento členský stát, z nichž vyplývá častá a podstatná přítomnost na jeho území, a využívá regulovaných maloobchodních roamingových služeb v jakémkoli jiném členském státě.
- (8) Nařízení (EU) č. 531/2012 stanoví, že politika přiměřeného využívání musí umožnit zákazníkům poskytovatele roamingu využívat takový objem regulovaných maloobchodních roamingových služeb za platné vnitrostátní maloobchodní ceny, jenž je v souladu s jejich domácími tarifními plány.
- (9) Tímto nařízením by neměla být dotčena možnost poskytovatelů roamingu nabízet alternativní roamingový tarif v souladu s čl. 6e odst. 3 nařízení (EU) č. 531/2012, který může zahrnovat smluvní podmínky využívání neodpovídající politiky přiměřeného využívání stanovené v souladu s tímto nařízením, a možnost roamingových zákazníků si takový tarif svobodně vybrat.
- (10) S cílem zajistit, aby se maloobchodní roamingové služby nestaly předmětem zneužívání či nezvyklého využívání nesouvisejícího s pravidelným cestováním mimo členský stát, v němž má zákazník bydliště nebo na nějž má stálé vazby, z nichž vyplývá častá a podstatná přítomnost na jeho území, mohou poskytovatelé roamingu potřebovat určit obvyklé bydliště svých roamingových zákazníků či existenci uvedených stálých vazeb. Poskytovatel roamingu by s ohledem na podobu důkazů, která je v příslušném členském státě obvyklá, a vnímanou úroveň rizika zneužívání či nezvyklého využívání měl mít možnost stanovit, jaké přiměřené důkazy o místě bydliště mají být poskytnuty, a to pod dohledem vnitrostátního regulačního orgánu, pokud jde o přiměřenost celkové dokumentační zátěže a její vhodnost ve vnitrostátních souvislostech. Pokud jde o jednotlivé uživatele, mohou takovéto důkazy zahrnovat prohlášení zákazníka, předložení platného dokumentu potvrzujícího členský stát bydliště zákazníka, uvedení poštovní nebo fakturační adresy zákazníka pro jiné služby poskytované v členském státě poskytovatele roamingu, potvrzení instituce terciálního vzdělávání o zápisu do řádného prezenčního studia, doklad o zápisu do seznamu voličů pro místní volby nebo doklad o uhrazení místních poplatků či daní. V případě firemních zákazníků mohou takovéto důkazy zahrnovat dokumentaci týkající se místa založení nebo sídla právnické osoby, místa skutečného výkonu její hlavní hospodářské činnosti nebo hlavního místa, kde zaměstnanci určení jako uživatelé dané SIM karty plní svoje úkoly. Stálé vazby na členský stát, z nichž vyplývá častá a podstatná přítomnost na jeho území, mohou vyplývat z trvalého pracovního poměru na plný úvazek, včetně pracovního poměru příhraničních pracovníků, z trvalých smluvních vztahů, které zahrnují podobnou míru fyzické přítomnosti osoby samostatně výdělečně činné, z účasti na řádném prezenčním studiu nebo z jiných situací, například v případě vyslaných pracovníků nebo důchodců, pokud tyto situace zahrnují podobnou úroveň přítomnosti na území daného státu.

- (11) Poskytovatelé roamingu by po uzavření dané smlouvy měli omezit žádosti o předložení důkazů o obvyklém bydlišti nebo jiných stálých vazbách, z nichž vyplývá častá a podstatná přítomnost na území daného státu, výhradně na okolnosti, kdy údaje, které je nutné shromažďovat pro účely vyúčtování, patrně ukazují na zneužívání či nezvyklé využívání nesouvisející s pravidelným cestováním. Požadované důkazy by měly zahrnovat pouze to, co je nezbytné a přiměřené k potvrzení vazeb zákazníka na členský stát poskytovatele roamingu. Jestliže takovéto důvody neexistují, neměly by být na zákazníky uvaleny žádné požadavky na dokládání souladu s politikou přiměřeného využívání. Zejména by nemělo být vyžadováno opakované předkládání takového dokumentace, které nesouvisí s posouzením pravděpodobnosti zneužívání či nezvyklého využívání na základě rizik.
- (12) Aby mohli zákazníci využívat takové objemy regulovaných maloobchodních roamingových služeb za platné vnitrostátní maloobchodní ceny, které jsou slučitelné s jejich domácími tarifními plány, poskytovatelé roamingu by obecně neměli stanovovat jiný limit pro objem mobilních služeb dostupných roamingovému zákazníkovi při pravidelných cestách v rámci Unie, než je domácí limit. Tyto domácí limity by měly zahrnovat případnou uplatňovanou politiku přiměřeného využívání týkající se domácího využívání tarifního plánu.
- (13) V některých domácích tarifních plánech, které se dále označují jako otevřené datové balíčky, může být spotřeba dat neomezená nebo mohou být objemy dat poskytovány za implicitní vnitrostátní jednotkovou cenu, která je vůči regulované maximální velkoobchodní ceně za roaming podle článku 12 nařízení (EU) č. 531/2012 nízká. Bez ochranných opatření specifických pro takové otevřené datové balíčky, pokud jde o případné výjimečné objemy, je u těchto tarifních plánů oproti jiným tarifním plánům pravděpodobnější, že se stanou předmětem organizovaného dalšího prodeje osobám, které nemají bydliště v členském státě poskytovatele roamingu ani nemají na tento stát stálé vazby, z nichž by vyplývala častá a podstatná přítomnost na jeho území. Takové zneužívání či nezvyklé využívání otevřených datových balíčků při roamingu by navíc mohlo vést k vymizení takových tarifních plánů na vnitrostátních trzích či k omezení roamingu s takovými tarifními plány, což by bylo na úkor vnitrostátních uživatelů a v rozporu s cílem nařízení (EU) č. 531/2012. Uvedené riziko je výrazně nižší v případě hlasových volání a služeb SMS, neboť tyto služby podléhají větším fyzickým či časovým omezením a skutečná struktura využívání byla během posledních let stabilní nebo klesala. Tím není dotčeno právo operátorů přijímat opatření k řešení velmi atypických způsobů využívání roamingových hlasových nebo SMS služeb v důsledku podvodných činností. I když je nezbytné stanovit další ochranná opatření proti uvedeným zvýšeným rizikům zneužívání regulovaných maloobchodních roamingových služeb poskytovaných za platné vnitrostátní maloobchodní ceny v rámci otevřených datových balíčků, domácí zákazník by nicméně při pravidelných cestách v Unii měl mít možnost využívat maloobchodní objemy těchto služeb ekvivalentní dvojnásobku objemů, které lze při uplatnění stropu pro velkoobchodní ceny za roamingové datové služby zakoupit za částku rovnou celkové vnitrostátní maloobchodní ceně (bez DPH) složky domácího tarifního plánu představující mobilní služby za celé dotčené účtovací období. To představuje objem, který odpovídá domácímu tarifnímu plánu, neboť je přizpůsoben vnitrostátní maloobchodní ceně příslušného tarifního plánu, a lze jej tedy použít v případě otevřených datových balíčků, a to i v balíčku s jinými maloobchodními mobilními službami. Použití multiplikátoru rovného dvěma přiměřeně odráží skutečnost, že operátoři si často sjednávají nižší velkoobchodní ceny za datový roaming než použitelné stropy a že zákazníci často nevyčerpají celý objem dat poskytnutý v rámci jejich tarifního plánu. Transparentnost pro zákazníky bude v tomto ohledu zaručena dodržováním ustanovení nařízení (EU) č. 531/2012, podle nichž poskytovatel roamingu musí roamingovému zákazníkovi po vyčerpání použitelného objemu regulovaných roamingových datových služeb podle politiky přiměřeného využívání zaslat upozornění, v němž je uveden příplatek, který bude roamingovému zákazníkovi účtován za veškerou další spotřebu regulovaných roamingových datových služeb.
- (14) Za účelem řešení rizika, že předplacené tarify, které nezahrnují dlouhodobý závazek, budou používány pouze pro účely trvalého roamingu, by poskytovatel roamingu měl být oprávněn, aby namísto vyžadování důkazů o bydlišti v členském státě poskytovatele roamingu nebo o stálých vazbách, z nichž vyplývá častá a podstatná přítomnost na území tohoto členského státu, omezil využívání regulovaných maloobchodních roamingových datových služeb za platné vnitrostátní maloobchodní ceny u předplacených tarifů na objemy, které lze při uplatnění stropu pro velkoobchodní ceny za roamingové datové služby zakoupit za zůstatek předplacené částky (bez DPH) k okamžiku spotřeby roamingových služeb.
- (15) Poskytovatel roamingu by měl mít možnost přijmout opatření, jejichž cílem je odhalit zneužívání či nezvyklé využívání regulovaných maloobchodních roamingových služeb za vnitrostátní ceny k jiným účelům, než je pravidelné cestování, a tomuto zneužívání či nezvyklému využívání zabránit. Současně by roamingoví zákazníci měli být chráněni před jakýmkoli opatřením, které by mohlo jakýmkoli způsobem zasáhnout do jejich možnosti využívat regulované maloobchodní roamingové služby za vnitrostátní ceny při pravidelných cestách do zahraničí

v rámci Unie. Opatření k odhalování a prevenci zneužívání či nezvyklého využívání regulovaných maloobchodních roamingových služeb za vnitrostátní ceny by měla být jednoduchá a transparentní a měla by minimalizovat administrativní zátěž pro roamingové zákazníky, jakož i nepřiměřené a zbytečné upozorňování. V souladu s požadavkem na bydliště v zemi poskytovatele roamingu nebo na stálé vazby, z nichž vyplývá častá a podstatná přítomnost v této zemi, by ukazatele zdůvodňující pravděpodobné zneužívání či nezvyklé využívání měly vycházet z objektivních ukazatelů spojených se strukturou provozu vykazující nedostatek převládající přítomnosti zákazníka v domovské zemi poskytovatele roamingu nebo převládajícího domácího využívání vnitrostátních mobilních služeb. Takové objektivní ukazatele je z definice třeba stanovit pro určité časové období. Toto časové období by mělo být dostatečně dlouhé, nejméně čtyři měsíce, aby roamingoví zákazníci mohli využívat maloobchodní roamingové služby za vnitrostátní ceny při předvídatelných formách pravidelných cest v rámci Unie. Ukazatele přítomnosti v zemi poskytovatele roamingu by neměly být negativně ovlivněny nevyžádaným roamingem v příhraničních oblastech. V tomto směru by měla být zohledněna situace uživatelů nevyžádaného roamingu a příhraničních pracovníků, a to tak, že by se mělo mít za to, že přihlášení k síti poskytovatele roamingu kdykoli během daného dne znamená jeden den přítomnosti v domovském státě pro účely uplatňování objektivních ukazatelů. V souladu s nařízením (EU) č. 531/2012 by poskytovatelé roamingu rovněž měli poskytovat přiměřené informace, jež by jejich zákazníkům umožnily aktivně se vyvarovat případů nevyžádaného roamingu. Přítomnost a spotřeba mimo Unii by neměly negativně ovlivnit možnost roamingového zákazníka využívat „roaming za domácích podmínek“ v rámci Unie, neboť tyto faktory nelze považovat za ukazatele rizika, že roamingový zákazník využívá roaming za vnitrostátní maloobchodní ceny platné v členském státě poskytovatele roamingu k jiným účelům, než je pravidelné cestování v Unii. V tomto ohledu by se taková přítomnost a spotřeba pro účely uplatňování objektivních ukazatelů měly počítat jako domácí. Poskytovatel roamingu se může rovněž opírat o jiné zjevné důkazy zneužívání nebo nezvyklého využívání regulovaných maloobchodních roamingových služeb za vnitrostátní ceny, jako je využívání účastnické smlouvy převážně při roamingu a téměř vůbec v členském státě poskytovatele roamingu nebo postupné využívání několika účastnických smluv týměž zákazníkem při roamingu.

- (16) V souladu s ustanoveními nařízení (EU) č. 531/2012, která mají chránit transparentnost při využívání roamingových služeb, a v souladu s pravidly pro smlouvy v odvětví elektronických komunikací by měla být smluvní ustanovení, která stanoví politiku přiměřeného využívání, před vstupem v platnost jasně sdělena zákazníkům. Politiku přiměřeného využívání uplatňované poskytovatelem roamingu v souladu s tímto nařízením by poskytovatel roamingu měl oznámit vnitrostátnímu regulačnímu orgánu.
- (17) Zpracování provozních a lokalizačních údajů podléhá ustanovením směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES⁽¹⁾. Konkrétně článek 6 umožňuje poskytovateli roamingu zpracovávat provozní údaje nezbytné pro účely účtování nebo stanovení plateb za propojení. Pokud poskytovatel roamingu uplatňuje opatření k odhalování a prevenci zneužívání či nezvyklého využívání, nemělo by to vést k takovému ukládání a automatizovanému zpracování osobně identifikovatelných údajů o zákaznících, včetně lokalizačních a provozních údajů, které nesouvisí s účelem, jímž je odhalování a prevence zneužívání či nezvyklého využívání, nebo je tomuto účelu nepřiměřené.
- (18) Poskytovatel roamingu by zejména měl být schopen odhalit situaci, kdy by třetí strany v rozporu se smluvními podmínkami na velkoobchodní nebo maloobchodní úrovni využívaly provoz podléhající zásadě „roaming za domácích podmínek“ k cenové arbitráži s cílem získat hospodářskou výhodu prostřednictvím prodeje zákazníkům, kteří nemají obvyklé bydliště v členském státě poskytovatele roamingu ani nemají na tento členský stát jiné stálé vazby, a takové situaci zabránit. Jestliže operátor na základě objektivních a podložených důkazů zjistí, že k takovému systematickému zneužívání dochází, měl by vnitrostátnímu regulačnímu orgánu oznámit důkazy charakterizující systematické zneužívání a opatření přijatá za účelem zajištění souladu se všemi podmínkami příslušné smlouvy, a to nejpozději v okamžiku přijetí těchto opatření.
- (19) V konkrétních případech, kdy má operátor k dispozici podložené důkazy o struktuře využívání určitým roamingovým zákazníkem, které ukazují na pravděpodobné zneužívání či nezvyklé využívání regulovaných maloobchodních roamingových služeb za platné vnitrostátní ceny k jiným účelům, než je pravidelné cestování, navzdory písemným dokladům o bydlišti nebo jiných stálých vazbách předložených tímto zákazníkem, by měl zákazníka nejprve upozornit na riziko účtování příplatků za roaming. Objektivní kritéria, která by sloužila jako ukazatele zdůvodňující pravděpodobné zneužívání či nezvyklé využívání, by měla být předem podrobně uvedena ve smlouvě.

(1) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES ze dne 12. července 2002 o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví elektronických komunikací (Směrnice o soukromí a elektronických komunikacích) (Úř. věst. L 201, 31.7.2002, s. 37).

- (20) Možností poskytovatele roamingu účtovat příplatky nejsou dotčena žádná přiměřená opatření, která lze podle vnitrostátního práva v souladu s právem Unie přijmout za účelem zajištění souladu se všemi podmínkami příslušné smlouvy v případě, že zákazník aktivně poskytl nepřesné informace.
- (21) Poskytovatelé roamingu uplatňující politiku přiměřeného využívání by měli zavést transparentní, jednoduché a účinné postupy pro řešení stížností zákazníků v souvislosti s uplatňováním této politiky. Podle čl. 17 odst. 2 nařízení (EU) č. 531/2012 by roamingoví zákazníci měli mít v každém případě přístup k příslušnému orgánu pro mimosoudní řešení sporů, který spravedlivě a bezodkladně rozhoduje nevyřešené spory mezi zákazníky a poskytovateli roamingu vyplývající z uplatňování politiky přiměřeného využívání v souladu s článkem 34 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/22/ES⁽¹⁾, ve znění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/136/ES⁽²⁾.
- (22) V souladu s nařízením (EU) č. 531/2012 jsou vnitrostátní regulační orgány povinny striktně dohlížet na uplatňování politiky přiměřeného využívání, aby se zajistilo, že žádná politika přiměřeného využívání uplatňovaná domovskými poskytovateli neohrozí dostupnost „roamingu za domácích podmínek“ pro zákazníky. Zjistí-li vnitrostátní regulační orgán, že došlo k porušení povinností stanovených v nařízení o roamingu, má pravomoc požadovat, aby bylo takovéto porušování okamžitě zastaveno.
- (23) Tímto nařízením by neměla být dotčena stávající práva a povinnosti podle práva Unie nebo podle vnitrostátního práva v souladu s právem Unie. To zahrnuje zejména právo koncových uživatelů využívat sítě a služby mobilních elektronických komunikací v kterémkoli členském státě bez ohledu na svou státní příslušnost či místo pobytu v Unii, veškerá vnitrostátní pravidla vyžadující doklad totožnosti nebo jiné písemné doklady pro účely získání SIM karty nebo jiné uzavření účastnické smlouvy na využívání těchto sítí či služeb, veškerá vnitrostátní opatření týkající se kontinuity služeb nebo předplaceného kreditu pro určité číslo nebo SIM kartu a právo poskytovatelů služeb elektronických komunikací uplatňovat přiměřená opatření v souladu s vnitrostátním právem za účelem boje proti podvodům.
- (24) Struktura využívání roamingu se v průběhu roku proměňuje, a proto by žádost o povolení účtovat příplatek za roaming předložená poskytovatelem roamingu podle čl. 6c odst. 2 nařízení (EU) č. 531/2012 s cílem zajistit udržitelnost jeho modelu pro stanovení vnitrostátních cen měla být posuzována na základě provozních údajů nejméně za 12 měsíců. Pro účely výpočtu objemu provozu během roku by poskytovatel roamingu měl mít možnost uvést předpokládaný provoz. V souladu s článkem 6a nařízení (EU) č. 531/2012 by tyto předpoklady měly vycházet ze skutečných údajů, jako jsou údaje o skutečném využívání roamingu, extrapolace skutečného domácího využívání na roamingové využívání a extrapolace skutečného roamingového využívání významnou podmožinou roamingových zákazníků využívajících tarifní plány umožňující „roaming za domácích podmínek“ na všechny roamingové zákazníky spadající pod pravidlo „roamingu za domácích podmínek“. Při přezkumu žádostí o odchylku pro udržitelnost od různých žadatelů by vnitrostátní regulační orgány měly zajistit, že domněnky, z nichž jednotliví žadatelé vycházeli při odvození předpokládaných objemů, jsou konzistentní s přihlédnutím k významným rozdílům v obchodním postavení a zákaznických základech.
- (25) Veškeré údaje o nákladech a příjmech na podporu žádosti o povolení účtovat příplatek za roaming předložené poskytovatelem roamingu podle čl. 6c odst. 2 nařízení (EU) č. 531/2012 s cílem zajistit udržitelnost jeho modelu pro stanovení vnitrostátních cen by měly být založeny na finančních účtech, které mohou být opraveny podle předpokládaných objemů provozu. Odchylky od předpokládaných nákladů vycházejících z finančních účtů by měly být povoleny pouze tehdy, pokud jsou doloženy dokladem o finančních závazcích přijatých už v okamžiku podání žádosti.
- (26) Měla by být poskytnuta harmonizovaná metodika určování nákladů a příjmů spojených s poskytováním regulovaných maloobchodních roamingových služeb, aby se zajistilo jednotné posuzování žádostí o povolení účtovat příplatek předložených poskytovatelem roamingu podle čl. 6c odst. 2 nařízení (EU) č. 531/2012 s cílem zajistit udržitelnost jeho modelu pro stanovení vnitrostátních cen.

(1) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/22/ES ze dne 7. března 2002 o univerzální službě a právech uživatelů týkajících se sítí a služeb elektronických komunikací (směrnice o univerzální službě) (Úř. věst. L 108, 24.4.2002, s. 51).

(2) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/136/ES ze dne 25. listopadu 2009, kterou se mění směrnice 2002/22/ES o univerzální službě a právech uživatelů týkajících se sítí a služeb elektronických komunikací, směrnice 2002/58/ES o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví elektronických komunikací a nařízení (ES) č. 2006/2004 o spolupráci mezi vnitrostátními orgány příslušnými pro vymáhání dodržování zákonů na ochranu zájmů spotřebitele (Úř. věst. L 337, 18.12.2009, s. 11).

- (27) Poskytování regulovaných maloobchodních roamingových služeb zahrnuje dvě obecné kategorie nákladů: náklady na nákup velkoobchodního roamingového přístupu z navštívených sítí za nevyrovnanou bilanci provozu a jiné náklady specifické pro roaming. V souladu s nařízením (EU) č. 531/2012 se náklady na nákup velkoobchodního roamingového přístupu z navštívených sítí za nevyrovnanou bilanci provozu pokryjí skutečnými velkoobchodními cenami za roaming účtovanými za objemy, o něž roamingový provoz v zahraničí (*outbound roaming*) daného poskytovatele přesáhne roamingový provoz v jeho domovské síti (*inbound roaming*). V případě poskytovatelů roamingu (jako jsou virtuální mobilní operátoři), kteří na vnitrostátním trhu nakupují velkoobchodní přístup od jiného poskytovatele roamingu, mohou být náklady na velkoobchodní roamingový přístup pro prvně jmenované vyšší než pro posledně jmenované, pokud operátor domovské hostitelské sítě účtuje poskytovateli roamingu, který nakupuje domácí velkoobchodní přístup, vyšší cenu za velkoobchodní roamingový přístup, než jakou si zajistil u operátorů navštívených sítí pro sebe a/nebo pro poskytování souvisejících služeb. V důsledku těchto vysokých nákladů na velkoobchodní roamingový přístup může být v případě poskytovatelů roamingu, kteří nakupují domácí velkoobchodní přístup, pravděpodobnější, že budou usilovat o získání povolení účtovat příplatek za roaming, a vnitrostátní regulační orgány by měly toto hledisko při přezkumu takových žádostí patřičně zohlednit.
- (28) Jiné náklady specifické pro roaming vynaložené na poskytování regulovaných maloobchodních roamingových služeb jsou společné pro poskytování roamingových služeb v rámci Unie i v rámci třetích zemí a některé z nich jsou rovněž společné jak velkoobchodnímu, tak maloobchodnímu poskytování roamingových služeb. Pro účely žádosti o povolení účtovat příplatek za roaming předložené poskytovatelem roamingu podle čl. 6c odst. 2 nařízení (EU) č. 531/2012 s cílem zajistit udržitelnost jeho modelu pro stanovení vnitrostátních cen by se tyto společné náklady měly přiřadit k poskytování maloobchodních roamingových služeb v rámci Unie, a v případě nákladů společných maloobchodnímu i velkoobchodnímu poskytování roamingových služeb v souladu s celkovým poměrem příjmů z roamingu v zahraničí a z roamingu v domovské síti.
- (29) Náklady na poskytování regulovaných maloobchodních roamingových služeb by se rovněž mohly vypočítat včetně podílu sdílených a společných nákladů vyplývajících z poskytování maloobchodních mobilních služeb obecně, pakliže výpočet odráží poměr použitý k přiřazení příjmů z poskytování všech ostatních maloobchodních mobilních služeb k těmto službám.
- (30) Při určování příjmů z poskytování regulovaných maloobchodních roamingových služeb by žádost o povolení účtovat příplatek předložená poskytovatelem roamingu podle čl. 6c odst. 2 nařízení (EU) č. 531/2012 s cílem zajistit udržitelnost jeho modelu pro stanovení vnitrostátních cen měla plně zohlednit veškeré maloobchodní příjmy přímo účtované za poskytování maloobchodních mobilních služeb s původem v navštíveném v členském státě, jako jsou příjmy z provozu nad rámec objemu podle případné politiky přiměřeného využívání nebo z alternativních regulovaných roamingových služeb, stejně jako jakékoli další poplatky za jednotku nebo jiné platby vyplývající z využívání maloobchodních mobilních služeb v navštíveném členském státě.
- (31) Jelikož jsou regulované maloobchodní roamingové služby poskytovány za platných vnitrostátních podmínek, měly by být považovány za zdroj části příjmů z pevných pravidelných poplatků za poskytování vnitrostátních maloobchodních mobilních služeb. Měly by tudíž být vzaty v úvahu při posuzování žádosti o povolení účtovat příplatek za roaming předložené poskytovatelem roamingu podle čl. 6c odst. 2 nařízení (EU) č. 531/2012 s cílem zajistit udržitelnost jeho modelu pro stanovení vnitrostátních cen, a to v souladu s metodikou stanovenou v tomto nařízení. Pro tento účel by příjmy z jednotlivých maloobchodních mobilních služeb měly být přiřazeny podle klíče odrážejícího poměr mezi provozem v rámci různých mobilních služeb vážený podle poměru mezi průměrnými jednotkovými velkoobchodními cenami za roaming.
- (32) Aby byla čistá maloobchodní roamingová marže vzniklá odečtením nákladů na poskytování regulovaných maloobchodních roamingových služeb od odpovídajících příjmů považována za narušující udržitelnost modelu pro stanovení vnitrostátních cen operátora, měla by představovat alespoň takovou zápornou částku, která vytváří riziko významného dopadu na vývoj vnitrostátních cen. Aby mohla být považována za příčinu takového rizika, měla by záporná čistá maloobchodní roamingová marže zejména představovat přinejmenším významný podíl celkových zisků z poskytování ostatních mobilních služeb před úroky, zdaněním, odpisy a amortizací.
- (33) Dokonce i tehdy, pokud čistá maloobchodní roamingová marže představuje významný podíl celkové marže za poskytování ostatních mobilních služeb, mohou riziko významného dopadu na vývoj vnitrostátních cen vylučovat zvláštní okolnosti, jako jsou úroveň hospodářské soutěže na vnitrostátním trhu nebo zvláštní charakteristiky žadatele.

- (34) V žádosti o povolení účtovat příplatek za roaming předložené poskytovatelem roamingu podle čl. 6c odst. 2 nařízení (EU) č. 531/2012 s cílem zajistit udržitelnost jeho modelu pro stanovení vnitrostátních cen by měl poskytovatel roamingu odhadnout ztráty způsobené poskytováním mobilních služeb podle zásady „roaming za domácích podmínek“ a odpovídající režim účtování příplatku nutného k náhradě těchto ztrát, a to s ohledem na platné maximální velkoobchodní ceny.
- (35) Vnitrostátní regulační orgány by měly mít možnost povolit účtování roamingového příplatku v první den použitelnosti zrušení maloobchodních příplatků za roaming v Unii v souladu s nařízením (EU) č. 531/2012. Za tímto účelem lze už před tímto datem předpokládat komunikaci mezi poskytovatelem roamingu, který podání žádosti zvažuje, a vnitrostátním regulačním orgánem, jakož i poskytování informací a příslušné dokumentace v tomto směru.
- (36) V souladu s nařízením (EU) č. 531/2012 by vnitrostátní regulační orgán měl povolit účtování roamingového příplatku na dobu 12 měsíců. Za účelem obnovy povolení by poskytovatel roamingu měl v souladu s čl. 6c odst. 2 nařízení (EU) č. 531/2012 informace každých 12 měsíců aktualizovat a předkládat vnitrostátnímu regulačnímu orgánu.
- (37) Vzhledem k povinnosti vnitrostátních regulačních orgánů striktně dohlížet na uplatňování politiky přiměřeného využívání a opatření zajišťujících udržitelnost zrušení maloobchodních příplatků za roaming a rovněž každoročně podávat Komisi zprávu o uplatňování příslušných ustanovení by toto nařízení mělo stanovit minimální informace, které by měly orgány shromažďovat a předávat Komisi, aby jí umožnily monitorovat jeho uplatňování.
- (38) V souladu s nařízením (EU) č. 531/2012 má Komise pravidelně provádět přezkum tohoto prováděcího aktu s ohledem na vývoj na trhu.
- (39) Komunikační výbor nezaujal stanovisko.
- (40) Toto nařízení respektuje základní práva a dodržuje zásady zakotvené v Listině základních práv Evropské unie. Proto by mělo být vykládáno a uplatňováno v souladu s těmito právy a zásadami, zejména s právem na respektování soukromého a rodinného života, s právem na ochranu osobních údajů, se svobodou projevu a svobodou podnikání. Při veškerém zpracování osobních údajů podle tohoto nařízení by měla být respektována základní práva, včetně práva na respektování soukromého a rodinného života a práva na ochranu osobních údajů podle článků 7 a 8 Listiny základních práv Evropské unie, a toto zpracování musí probíhat v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ⁽¹⁾ a směrnicí 2002/58/ES, ve znění směrnic Evropského parlamentu a Rady 2006/24/ES ⁽²⁾ a 2009/136/ES, a nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ⁽³⁾. Poskytovatelé služeb musí zejména zajistit, aby každé zpracování osobních údajů podle tohoto nařízení bylo nezbytné a přiměřené z hlediska dosažení příslušného cíle,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

ODDÍL I

OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Předmět a oblast působnosti

1. Toto nařízení stanoví podrobná pravidla, jejichž cílem je zajistit jednotné provádění politiky přiměřeného využívání, kterou mohou poskytovatelé roamingu uplatňovat na spotřebu regulovaných maloobchodních roamingových služeb poskytovaných za platné vnitrostátní maloobchodní ceny v souladu s článkem 6b nařízení (EU) č. 531/2012.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/24/ES ze dne 15. března 2006 o uchování údajů vytvářených nebo zpracovávaných v souvislosti s poskytováním veřejně dostupných služeb elektronických komunikací nebo veřejných komunikačních sítí a o změně směrnice 2002/58/ES (Úř. věst. L 105, 13.4.2006, s. 54).

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 1).

2. Stanoví také podrobná pravidla pro:
 - a) žádosti o povolení účtovat příplatek za roaming předložené poskytovateli roamingu podle čl. 6c odst. 2 nařízení (EU) č. 531/2012 s cílem zajistit udržitelnost jejich modelů pro stanovení vnitrostátních cen;
 - b) metodiku, která má být uplatňována vnitrostátními regulačními orgány při posuzování toho, zda poskytovatel roamingu prokázal, že není schopen pokrýt své náklady na poskytování regulovaných roamingových služeb, čímž by byla narušena udržitelnost jeho modelu pro stanovení vnitrostátních cen.

Článek 2

Definice

1. Pro účely tohoto nařízení se použijí definice v nařízení (EU) č. 531/2012.
2. Použijí se rovněž tyto definice:
 - a) „stálými vazbami“ na členský stát se rozumí přítomnost na území tohoto členského státu, která vyplývá z trvalého pracovního poměru na plný úvazek, včetně pracovního poměru příhraničních pracovníků, z trvalých smluvních vztahů, které zahrnují podobnou míru fyzické přítomnosti osoby samostatně výdělečně činné, z účasti na řádném prezenčním studiu nebo z jiných situací, například v případě vyslaných pracovníků nebo důchodců, pokud tyto situace zahrnují podobnou míru přítomnosti na území tohoto státu;
 - b) „maloobchodními mobilními službami“ se rozumí veřejné mobilní komunikační služby poskytované koncovým uživatelům, včetně hlasových služeb, služeb SMS a datových služeb;
 - c) „otevřeným datovým balíčkem“ se rozumí tarifní plán pro poskytování jedné nebo více maloobchodních mobilních služeb, který neomezuje objem maloobchodních mobilních datových služeb zahrnutých za pravidelný pevný poplatek, nebo v kterém vnitrostátní jednotková cena za maloobchodní mobilní datové služby, vypočtená jako podíl celkové vnitrostátní maloobchodní ceny bez daně z přidané hodnoty za mobilní služby odpovídající celému zúčtovacímu období a celkového vnitrostátně dostupného objemu maloobchodních mobilních datových služeb, je nižší než regulovaná maximální velkoobchodní cena za roaming podle článku 12 nařízení (EU) č. 531/2012;
 - d) „předplaceným tarifním plánem“ se rozumí tarifní plán, v rámci něž jsou maloobchodní mobilní služby poskytovány oproti odečítání kreditu poskytnutého zákazníkem poskytovateli před spotřebou, přičemž k odečítání dochází po jednotkách, a zákazník může od tohoto tarifního plánu po vyčerpání nebo vypršení platnosti kreditu bez sankcí odstoupit;
 - e) „navštíveným členským státem“ se rozumí členský stát jiný než členský stát domovského poskytovatele roamingového zákazníka;
 - f) „marží za mobilní služby“ se rozumí zisky z prodeje mobilních služeb jiných než maloobchodních roamingových služeb poskytovaných v rámci Unie, tedy s vyloučením nákladů a příjmů z maloobchodních roamingových služeb, před úroky, zdaněním, odpisy a amortizací;
 - g) „skupinou“ se rozumí mateřský podnik a všechny jeho dceřiné podniky, nad nimiž má kontrolu ve smyslu nařízení Rady (ES) č. 139/2004⁽¹⁾.

ODDÍL II

POLITIKA PŘIMĚŘENÉHO VYUŽÍVÁNÍ

Článek 3

Hlavní zásada

1. Poskytovatel roamingu poskytuje svým roamingovým zákazníkům, kteří mají obvyklé bydliště v členském státě tohoto poskytovatele roamingu nebo stálé vazby, z nichž vyplývá častá a podstatná přítomnost v tomto členském státě, při jejich pravidelných cestách v rámci Unie regulované maloobchodní roamingové služby za vnitrostátní ceny.

⁽¹⁾ Nařízení Rady (ES) č. 139/2004 ze dne 20. ledna 2004 o kontrole spojování podniků (nařízení ES o spojování) (Úř. věst. L 24, 29.1.2004, s. 1).

2. Jakákoli politika přiměřeného využívání, kterou poskytovatel roamingu uplatňuje k tomu, aby zabránil zneužívání či nezvyklému využívání regulovaných maloobchodních roamingových služeb, podléhá podmínkám stanoveným v člancích 4 a 5 a zajišťuje, aby všichni takoví roamingoví zákazníci měli při pravidelných cestách v rámci Unie přístup k regulovaným maloobchodním roamingovým službám za vnitrostátní ceny za stejných podmínek, jako kdyby takové služby spotřebovali ve svém státě.

Článek 4

Přiměřené využívání

1. Pro účely politiky přiměřeného využívání může poskytovatel roamingu od svých roamingových zákazníků vyžadovat doklady o obvyklém bydlišti v členském státě poskytovatele roamingu nebo o jiných stálých vazbách na tento členský stát, z nichž vyplývá častá a podstatná přítomnost na jeho území.

2. Aniž je dotčen případný použitelný vnitrostátní objemový limit, v případě otevřeného datového balíčku musí mít roamingový zákazník při pravidelných cestách v rámci Unie možnost spotřebovat takový objem maloobchodních roamingových datových služeb za vnitrostátní maloobchodní ceny, který je ekvivalentní přinejmenším dvojnásobku objemu získaného jako podíl celkové vnitrostátní maloobchodní ceny tohoto otevřeného datového balíčku bez daně z přidané hodnoty a za celé zúčtovací období a regulované maximální velkoobchodní ceny za roaming uvedené v článku 12 nařízení (EU) č. 531/2012.

V případě prodeje maloobchodních mobilních služeb v balíčku s jinými službami nebo s koncovými zařízeními se celková vnitrostátní maloobchodní cena datového balíčku pro účely čl. 2 odst. 2 písm. c) a tohoto odstavce určí tak, že se zohlední cena bez daně z přidané hodnoty při samostatném prodeji té složky balíčku, která představuje maloobchodní mobilní služby, je-li k dispozici, nebo cena při samostatném prodeji služeb se stejnými vlastnostmi.

3. V případě předplacených tarifních plánů může poskytovatel roamingu namísto požadavku na politiku přiměřeného využívání v odstavci 1 omezit spotřebu maloobchodních roamingových datových služeb v rámci Unie za vnitrostátní maloobchodní ceny na objem ekvivalentní přinejmenším objemu získanému jako podíl celkového dostupného zůstatku kreditu bez daně z přidané hodnoty, který zákazník poskytovateli již zaplatil, v okamžiku zahájení roamingu a regulované maximální velkoobchodní ceny za roaming uvedené v článku 12 nařízení (EU) č. 531/2012.

4. Aby poskytovatel roamingu zabránil zneužívání či nezvyklému využívání regulovaných maloobchodních roamingových služeb poskytovaných za platné vnitrostátní maloobchodní ceny, může v souvislosti se zpracováním provozních údajů podle článku 6 směrnice 2002/58/ES uplatňovat spravedlivé, racionální a přiměřené kontrolní mechanismy založené na objektivních ukazatelích souvisejících s rizikem zneužívání či nezvyklého využívání nad rámec pravidelného cestování v Unii.

Objektivní ukazatele mohou zahrnovat opatření ke zjištění, zda u zákazníků převládá domácí spotřeba nad spotřebou při roamingu nebo zda u nich převládá přítomnost v domovském státě nad přítomností v jiných členských státech Unie.

Aby bylo zajištěno, že roamingovým zákazníkům, kteří pravidelně cestují, nebudou upozornění podle čl. 5 odst. 4 zasílána zbytečně nebo v nadměrné míře, poskytovatelé roamingu, kteří taková opatření používají k určení rizika zneužívání či nezvyklého využívání roamingových služeb, sledují takové ukazatele přítomnosti a spotřeby kumulativně a po dobu nejméně čtyř měsíců.

Poskytovatel roamingu ve smlouvách s roamingovými zákazníky stanoví, kterých maloobchodních mobilních služeb se ukazatel spotřeby týká, a minimální délku sledovaného období.

Za důkaz, že nedochází ke zneužívání ani nezvyklému využívání regulovaných maloobchodních roamingových služeb, se u roamingového zákazníka považuje převládající domácí spotřeba nebo převládající přítomnost v domovském státě.

Pro účely druhého, třetího a pátého pododstavce se každý den, kdy se roamingový zákazník přihlásil k domovské síti, počítá jako den přítomnosti tohoto zákazníka v domovském státě.

Mezi ostatní objektivní ukazatele rizika zneužívání či nezvyklého využívání regulovaných maloobchodních roamingových služeb poskytovaných za platné vnitrostátní maloobchodní ceny mohou patřit pouze:

- a) dlouhá doba nevyužívání určité SIM karty ve spojení s využíváním většinou nebo výhradně při roamingu;
- b) uzavření účastnických smluv a následné využívání více SIM karet tímž zákazníkem při roamingu.

5. Jestliže poskytovatel roamingu na základě objektivních a podložených důkazů zjistí, že se určitý počet SIM karet stal předmětem organizovaného dalšího prodeje osobám, které ve skutečnosti nemají bydliště v členském státě tohoto maloobchodního poskytovatele roamingu ani stálé vazby, z nichž by vyplývala častá a podstatná přítomnost v tomto členském státě, s cílem umožnit využívání regulovaných maloobchodních roamingových služeb poskytovaných za platné vnitrostátní maloobchodní ceny k jiným účelům, než je pravidelné cestování, může poskytovatel roamingu přijmout okamžitá přiměřená opatření k zajištění souladu se všemi podmínkami příslušné smlouvy.

6. Poskytovatel roamingu při jednání podle ustanovení tohoto oddílu dodržuje směrnice 2002/58/ES a 95/46/ES spolu s příslušnými vnitrostátními prováděcími předpisy a nařízení (EU) 2016/679.

7. Toto nařízení se nevztahuje na politiky přiměřeného využívání vymezené ve smluvních podmínkách alternativních roamingových tarifů poskytovaných v souladu s čl. 6e odst. 3 nařízení (EU) č. 531/2012.

Článek 5

Transparentnost a dohled nad politikami přiměřeného využívání

1. Jestliže poskytovatel roamingu uplatňuje politiku přiměřeného využívání, zahrne do smluv s roamingovými zákazníky veškeré podmínky spojené s touto politikou, včetně případného kontrolního mechanismu uplatňovaného v souladu s čl. 4 odst. 4. Jako součást politiky přiměřeného využívání poskytovatel roamingu zavede transparentní, jednoduché a účinné postupy pro vyřizování stížností zákazníků v souvislosti s uplatňováním politiky přiměřeného využívání. Tím nejsou dotčena práva roamingových zákazníků podle čl. 17 odst. 2 nařízení (EU) č. 531/2012 na přístup k transparentnímu, jednoduchému, spravedlivému a rychlému postupu mimosoudního řešení sporů zřízenému v členském státě poskytovatele roamingu v souladu s článkem 34 směrnice 2002/22/ES. Uvedený mechanismus pro vyřizování stížností a postup řešení sporů musí roamingovému zákazníkovi umožnit v návaznosti na upozornění podle odst. 3 prvního pododstavce předložit důkazy, že regulované maloobchodní roamingové služby nevyužívá pro jiné účely, než je pravidelné cestování.

2. Zásady přiměřeného využívání v souladu s tímto nařízením poskytovatel roamingu oznámí vnitrostátnímu regulačnímu orgánu.

3. Existují-li objektivní a podložené důkazy, které vychází z objektivních ukazatelů uvedených v čl. 4 odst. 4 a ukazují na riziko zneužívání či nezvyklého využívání regulovaných maloobchodních roamingových služeb poskytovaných v rámci Unie za vnitrostátní maloobchodní ceny určitým zákazníkem, poskytovatel roamingu před uplatněním jakéhokoli příplatku podle článku 6e nařízení (EU) č. 531/2012 upozorní zákazníka na zjištěný vzorec chování, jenž na takové riziko ukazuje.

V případech, kdy takové riziko vyplývá z neplnění kritéria převládající domácí spotřeby i kritéria převládající přítomnosti v domovském státě po definované sledované období, jak stanoví čl. 4 odst. 4 pátý pododstavec, zohlední se pro účely vyřízení případné následné stížnosti podle odstavce 1 nebo postupu řešení sporů podle čl. 17 odst. 2 nařízení (EU) č. 531/2012 ve věci použitelnosti příplatku další ukazatele rizika vyplývající z celkové přítomnosti nebo využívání služeb mimo domovský stát roamingového zákazníka.

Tento odstavec se použije bez ohledu na to, zda roamingový zákazník poskytne písemné doklady podle čl. 4 odst. 1 o bydlišti v členském státě poskytovatele roamingu nebo o jiných stálých vazbách, z nichž vyplývá častá a podstatná přítomnost na území tohoto členského státu.

4. Při upozornění roamingového zákazníka podle odstavce 3 poskytovatel roamingu informuje zákazníka, že pokud v období, které nesmí být kratší než dva týdny, nedojde k takové změně struktury využívání, která by prokazovala skutečnou domácí spotřebu nebo přítomnost v domovském státě, může být za veškeré další využívání regulovaných maloobchodních roamingových služeb s použitím dotčené SIM karty po datu upozornění účtován příplatek podle článku 6e nařízení (EU) č. 531/2012.

5. Poskytovatel roamingu účtování příplatku ukončí, jakmile způsob využívání zákazníkem přestane na základě objektivních ukazatelů uvedených v čl. 4 odst. 4 ukazovat na riziko zneužívání či nezvyklého využívání regulovaných maloobchodních roamingových služeb.

6. Jestliže poskytovatel roamingu zjistí, že se SIM karty staly předmětem organizovaného dalšího prodeje osobám, které nemají obvyklé bydliště v členském státě maloobchodního poskytovatele roamingu ani stálé vazby, z nichž by vyplývala častá a podstatná přítomnost v tomto členském státě, s cílem umožnit využívání regulovaných maloobchodních roamingových služeb k jiným účelům, než je pravidelné cestování mimo daný členský stát, jak stanoví čl. 4 odst. 3, operátor oznámí vnitrostátnímu regulačnímu orgánu důkazy charakterizující dotčené systematické zneužívání a opatření přijatá za účelem zajištění souladu se všemi podmínkami příslušné smlouvy, a to nejpozději v okamžiku přijetí těchto opatření.

ODDÍL III

ŽÁDOST A METODOLOGIE POSUZOVÁNÍ UDRŽITELNOSTI ZRUŠENÍ MALOOBCHODNÍCH POPLATKŮ ZA ROAMING

Článek 6

Údaje na podporu žádosti o povolení účtovat příplatek za roaming předložené poskytovatelem roamingu podle čl. 6c odst. 2 nařízení (EU) č. 531/2012 s cílem zajistit udržitelnost jeho modelu pro stanovení vnitrostátních cen

1. Žádosti o povolení účtovat příplatek za roaming předložené poskytovatelem roamingu podle čl. 6c odst. 2 nařízení (EU) č. 531/2012 s cílem zajistit udržitelnost jeho modelu pro stanovení vnitrostátních cen (dále jen „žádost“) se posuzují na základě údajů o celkových předpokládaných objemech regulovaných maloobchodních roamingových služeb poskytnutých žádajícím poskytovatelem roamingu v období 12 měsíců, které začne nejdříve dnem 15. června 2017. U první žádosti se tyto předpokládané objemy odhadnou s použitím některé z následujících možností nebo jejich kombinace:

- a) skutečné objemy regulovaných maloobchodních roamingových služeb, které žadatel poskytl za platné regulované maloobchodní ceny za roaming před 15. červnem 2017;
- b) předpokládané objemy regulovaných maloobchodních roamingových služeb poskytnutých po 15. červnem 2017, přičemž předpokládané objemy regulovaných maloobchodních roamingových služeb za dotčené období se odhadují na základě skutečné domácí maloobchodní spotřeby mobilních služeb a času stráveného roamingovými zákazníky žadatele v zahraničí v rámci Unie;
- c) předpokládané objemy regulovaných maloobchodních roamingových služeb poskytnutých po 15. červnu 2017, přičemž objemy regulovaných maloobchodních roamingových služeb se odhadují na základě poměrné změny objemů regulovaných maloobchodních roamingových služeb zjištěné v tarifních plánech žadatele, které reprezentují významnou část zákaznické základny, pro niž byly žadatelem stanoveny ceny regulovaných maloobchodních roamingových služeb na vnitrostátní úrovni pro období nejméně 30 dnů, a to v souladu s metodikou stanovenou v příloze I.

In the event of updates to the application being submitted pursuant to Article 6c(2) of Regulation (EU) No 531/2012, the projected overall volumes of regulated roaming services shall be updated on the basis of the actual average pattern of consumption of domestic mobile services multiplied by the observed number of roaming customers and the time they have spent in visited Member States in the previous 12 months.

2. Veškeré údaje o nákladech a příjmech žadatele vycházejí z finančních účtů, které se zpřístupní vnitrostátnímu regulačnímu orgánu, a mohou být opraveny o odhady objemu podle odstavce 1. V případě předpokládaných nákladů se odchylky od číselných údajů vyplývajících z minulých finančních účtů zohlední pouze tehdy, pokud jsou podpořeny dokladem o finančních závazcích na období zahrnuté v předpokladech.

3. Žadatel poskytne všechny potřebné údaje, které byly použity ke stanovení marže za mobilní služby a celkových skutečných a předpokládaných nákladů a příjmů spojených s poskytováním regulovaných roamingových služeb za dané období.

Článek 7

Určení nákladů specifických pro roaming vynaložených na poskytování regulovaných maloobchodních roamingových služeb

1. Pro účely stanovení, že žadatel není schopen pokrýt svoje náklady, což by mělo za důsledek narušení udržitelnosti jeho systému pro stanovení vnitrostátních cen, se zohlední pouze následující náklady specifické pro roaming, jsou-li v žádosti o povolení účtovat příplatek za roaming podloženy:

- a) náklady na nákup velkoobchodního roamingového přístupu;
- b) maloobchodní náklady specifické pro roaming.

2. Pokud jde o náklady vynaložené na nákup regulovaných velkoobchodních roamingových služeb, zohlední se pouze částka, o niž celkové platby žadatele protistranám poskytujícím tyto služby v Unii podle očekávání přesáhnou celkovou částku splatnou žadateli za poskytování těchto služeb ostatním poskytovatelům roamingu v Unii. Pokud jde o částky splatné poskytovateli roamingu za poskytování regulovaných velkoobchodních roamingových služeb, poskytovatel roamingu vychází z takových předpokládaných objemů těchto velkoobchodních roamingových služeb, které jsou v souladu s domněnkami, na nichž se zakládají jeho předpokládané objemy podle čl. 6 odst. 1.

3. Pokud jde o maloobchodní náklady specifické pro roaming, zohlední se pouze následující náklady, jsou-li v žádosti doloženy:

- a) náklady na provoz a řízení roamingových činností, včetně systémů pro správu obchodních informací a softwaru určeného pro provoz a řízení roamingu;
- b) náklady na zúčtování dat a náklady na platby, včetně nákladů na zúčtování dat a finanční vyrovnání;
- c) náklady na sjednání a uzavření smluv, včetně externích poplatků a využívání interních zdrojů;
- d) náklady vzniklé kvůli plnění požadavků na poskytování regulovaných maloobchodních roamingových služeb stanovených v člancích 14 a 15 nařízení (EU) č. 531/2012, přičemž se zohlední politika přiměřeného využívání přijatá poskytovatelem roamingu.

4. Náklady uvedené v odst. 3 písm. a), b) a c) se zohlední pouze úměrně k poměru celkového objemu provozu v rámci regulovaných maloobchodních roamingových služeb žadatele vůči celkovému objemu maloobchodního provozu v zahraničí a velkoobchodního provozu v domovské síti v rámci jeho roamingových služeb v souladu s metodikou stanovenou v bodech 1 a 2 přílohy II a úměrně k poměru celkového objemu provozu v rámci jeho maloobchodních roamingových služeb v Unii vůči celkovému objemu provozu v rámci jeho maloobchodních roamingových služeb v Unii a mimo ni v souladu s metodikou stanovenou v bodech 1 a 3 přílohy II.

5. Náklady uvedené v odst. 3 písm. d) se zohlední pouze úměrně k poměru celkového objemu provozu v rámci maloobchodních roamingových služeb žadatele v Unii vůči celkovému objemu provozu v rámci jeho maloobchodních roamingových služeb v Unii i mimo ni v souladu s metodikou stanovenou v bodech 1 a 3 přílohy II.

Článek 8

Přiřazení maloobchodních sdílených a společných nákladů k poskytování regulovaných maloobchodních roamingových služeb

1. Kromě nákladů určených podle článku 7 může být do žádosti o povolení účtovat příplatek za roaming zařazen i podíl sdílených a společných nákladů vynaložených na poskytování maloobchodních mobilních služeb obecně. Zohlední se pouze následující náklady, jsou-li v žádosti podloženy:

- a) náklady na fakturaci a výběr, včetně veškerých nákladů spojených se zpracováním, vypočtením, vystavením a oznámením vyúčtování pro zákazníka;
- b) náklady na prodej a distribuci, včetně nákladů na provoz obchodů a dalších distribučních kanálů pro prodej maloobchodních mobilních služeb;

- c) náklady na péči o zákazníky, včetně nákladů na provoz veškerých služeb péče o zákazníky dostupných koncovým uživatelům;
- d) náklady na řízení problematických pohledávek, včetně nákladů vzniklých odpisem nedobytných pohledávek vůči zákazníkům a vymáháním problematických pohledávek;
- e) marketingové náklady, včetně všech výdajů na propagaci mobilních služeb.

2. Náklady uvedené v odstavci 1, jsou-li v žádosti podloženy, se zohlední pouze úměrně k poměru celkového objemu provozu v rámci maloobchodních roamingových služeb žadatele v Unii vůči celkovému objemu maloobchodního provozu v rámci veškerých maloobchodních mobilních služeb, který se získá jako vážený průměr tohoto poměru pro jednotlivé mobilní služby s váhami odrážejícími příslušné průměrné velkoobchodní ceny za roaming zaplacené žadatelem v souladu s metodikou stanovenou v bodech 1 a 4 přílohy II.

Článek 9

Určení příjmů z poskytování regulovaných maloobchodních roamingových služeb

1. Pro účely stanovení, že žadatel není schopen pokrýt svoje náklady, což by mělo za důsledek narušení udržitelnosti jeho systému pro stanovení vnitrostátních cen, se zohlední a do žádosti o povolení účtovat příplatek za roaming zahrnou pouze následující příjmy:

- a) příjmy přímo plynoucí z provozu v rámci maloobchodních mobilních služeb s původem v navštíveném členském státě;
- b) podíl celkových příjmů z prodeje maloobchodních mobilních služeb na základě pevných pravidelných poplatků.

2. Příjmy uvedené v odst. 1 písm. a) zahrnují:

- a) veškeré maloobchodní poplatky účtované podle článku 6e nařízení (EU) č. 531/2012 za provoz nad rámec případné politiky přiměřeného využívání uplatňované poskytovatelem roamingu;
- b) veškeré příjmy z alternativních regulovaných roamingových služeb podle čl. 6e odst. 3 nařízení (EU) č. 531/2012;
- c) veškeré vnitrostátní maloobchodní ceny účtované za jednotku nebo navíc k pevným pravidelným poplatkům za poskytování maloobchodních mobilních služeb v důsledku využívání maloobchodních mobilních služeb v navštíveném členském státě.

3. Pro účely určení příjmů uvedených v odst. 1 písm. b) v případě prodeje maloobchodních mobilních služeb v balíčku s jinými službami nebo koncovými zařízeními se zohlední pouze příjmy spojené s prodejem maloobchodních mobilních služeb. Tyto příjmy se určí odkazem na cenu při samostatném prodeji jednotlivých složek balíčku, je-li k dispozici, nebo na cenu při samostatném prodeji služeb se stejnými vlastnostmi.

4. K určení podílu celkových příjmů z prodeje maloobchodních mobilních služeb spojených s poskytováním regulovaných maloobchodních roamingových služeb se použije metodika stanovená v bodech 1 a 5 přílohy II.

Článek 10

Posuzování žádostí o povolení účtovat příplatek za roaming předkládaných poskytovateli roamingu podle čl. 6c odst. 2 nařízení (EU) č. 531/2012 s cílem zajistit udržitelnost jejich modelů pro stanovení vnitrostátních cen

1. Při posuzování žádosti o povolení účtovat příplatek za roaming předložené poskytovatelem roamingu podle čl. 6c odst. 2 nařízení (EU) č. 531/2012 s cílem zajistit udržitelnost jeho modelu pro stanovení vnitrostátních cen může vnitrostátní regulační orgán dojít k závěru, že žadatel není schopen pokrýt svoje náklady na poskytování regulovaných maloobchodních roamingových služeb, což by mělo za důsledek narušení udržitelnosti jeho modelu pro stanovení vnitrostátních cen, pouze pokud záporná čistá maloobchodní roamingová marže žadatele odpovídá nejméně 3 % jeho marže za mobilní služby.

Čistá maloobchodní roamingová marže je částka zbývající poté, co se náklady na poskytování regulovaných maloobchodních roamingových služeb odečtou od příjmů z poskytování těchto služeb určených v souladu s tímto nařízením. S cílem určit tuto marži vnitrostátní regulační orgán přezkoumá údaje poskytnuté v žádosti, aby zajistil soulad s metodikou pro určování nákladů a příjmů stanovenou v člancích 7, 8 a 9.

2. Pokud absolutní hodnota čisté maloobchodní roamingové marže odpovídá nejméně 3 % marže za mobilní služby, vnitrostátní regulační orgán příplatek i tak zamítne, může-li prokázat, že kvůli zvláštním okolnostem je narušení udržitelnosti vnitrostátního modelu pro stanovení vnitrostátních cen nepravděpodobné. Mezi takovéto okolnosti patří situace, kdy:

- a) žadatel je součástí skupiny a existují důkazy o stanovování vnitřních převodních cen ve prospěch jiných dceřiných podniků skupiny v rámci Unie, zejména s ohledem na významnou nerovnováhu velkoobchodních cen za roaming účtovaných uvnitř skupiny;
- b) míra hospodářské soutěže na vnitrostátních trzích znamená, že zde existuje kapacita absorbovat snížené marže;
- c) uplatňování restriktivnější politiky přiměřeného využívání, která by přesto byla v souladu s články 3 a 4, by snížilo čistou maloobchodní roamingovou marži na podíl menší než 3 %.

3. Za výjimečných okolností, kdy má operátor zápornou marži za mobilní služby a zápornou čistou maloobchodní roamingovou marži, vnitrostátní regulační orgán povolí účtování příplatku za regulované roamingové služby.

4. Vnitrostátní regulační orgán při udělení povolení účtovat příplatek za regulované roamingové služby ve svém konečném rozhodnutí určí částku zjištěné záporné maloobchodní roamingové marže, kterou lze získat uložením maloobchodního příplatku za roamingové služby poskytované v rámci Unie. Tento příplatek odpovídá předpokladům o objemu roamingového provozu, z nichž se vycházelo při posuzování žádosti, a stanoví se v souladu se zásadami stanovenými v článku 8 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/21/ES ⁽¹⁾.

ODDÍL IV

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 11

Monitorování politik přiměřeného využívání a žádostí o povolení účtovat příplatek za roaming předkládaných poskytovateli roamingu podle čl. 6c odst. 2 nařízení (EU) č. 531/2012 s cílem zajistit udržitelnost jejich modelů pro stanovení vnitrostátních cen

Za účelem monitorování jednotného používání článků 6b a 6c nařízení (EU) č. 531/2012 a tohoto nařízení a s cílem každoročně informovat Komisi o žádostech podle čl. 6d odst. 5 nařízení (EU) č. 531/2012 vnitrostátní regulační orgány pravidelně shromažďují informace o:

- a) veškerých krocích, které přijaly za účelem výkonu dohledu nad používáním článku 6b nařízení (EU) č. 531/2012 a podrobných pravidel stanovených v tomto nařízení;
- b) počtu žádostí o povolení účtovat příplatek za roaming předložených, schválených a obnovených v průběhu roku v souladu s čl. 6c odst. 2 a 4 nařízení (EU) č. 531/2012;
- c) rozsahu záporných čistých maloobchodních roamingových marží, které uznaly ve svých rozhodnutích o povolení účtovat příplatek za roaming, a režimech týkajících se příplatků uvedených v žádostech o povolení účtovat příplatek za roaming předložených poskytovateli roamingu podle čl. 6c odst. 2 nařízení (EU) č. 531/2012 s cílem zajistit udržitelnost jejich modelů pro stanovení vnitrostátních cen.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/21/ES ze dne 7. března 2002 o společném předpisovém rámci pro sítě a služby elektronických komunikací (rámcová směrnice) (Úř. věst. L 108, 24.4.2002, s. 33).

Článek 12

Přezkum

Aniž je dotčena možnost provést dřívější přezkum s ohledem na zkušenosti s počátečním provedením a na případné významné změny faktorů uvedených v čl. 6d odst. 2 nařízení (EU) č. 531/2012, Komise přezkoumá tento prováděcí akt nejpozději do června 2019 po konzultaci se sdružením BEREC.

Článek 13

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 15. prosince 2016.

Za Komisi
předseda
Jean-Claude JUNCKER

PŘÍLOHA I

Poměrná změna skutečných objemů regulovaných roamingových služeb poskytovaných podle zásady „roaming za domácích podmínek“ ve srovnání se stejným obdobím v přechodném roce:

$$\left(\frac{\sum_1^n \text{objem}_k(t)}{\sum_1^n \text{objem}_k(t-1)} - 1 \right) \times 100$$

kde:

k = služba (1 = hlas, 2 = SMS, 3 = data),

n je počet dnů uplatňování zásady „roaming za domácích podmínek“ ($n \geq 30$) a

t je rok prvního uplatnění zásady „roaming za domácích podmínek“.

Tento procentní podíl by se měl použít k odhadu změny objemů během 12měsíčního období, kterého se předpokládá, a to vynásobením tohoto podílu objemy v předchozím roce.

PŘÍLOHA II

1) Váhy w_i maloobchodních mobilních služeb:

$$w_k = \frac{\text{průměrná velkoobchodní cena za roaming placená operátorem}_{ki}}{\sum_{k=1}^3 \text{průměrná velkoobchodní cena za roaming placená operátorem}_k}$$

kde:

k = služba (1 = hlas, 2 = SMS, 3 = data);

průměrnou velkoobchodní cenou za roaming placenou operátorem se rozumí průměrná jednotková cena za nevyrovanou bilanci provozu placená operátorem za jednotlivé služby, přičemž jednotkou pro jednotlivé služby jsou eurocenty za i) minutu u hlasových služeb, ii) SMS u služeb SMS a iii) MB u datových služeb.

2) Poměr celkového objemu provozu v rámci maloobchodních roamingových služeb žadatele vůči celkovému objemu maloobchodního provozu v zahraničí a velkoobchodního provozu v domovské síti v rámci jeho roamingových služeb:

$$\frac{\text{maloobchodní roamingový provoz v zahraničí}}{\text{roamingový provoz (maloobchodní v zahraničí + velkoobchodní v dom. síti)}} = \sum_{k=1}^3 w_k \times \frac{\text{maloobchodní roamingový provoz v zahraničí}_k}{\text{roamingový provoz (maloobch. v zahraničí + velkoobch. v dom. síti)}_k}$$

kde:

k = služba (1 = hlas, 2 = SMS, 3 = data).

3) Poměr celkového objemu provozu v rámci maloobchodních roamingových služeb žadatele v Unii vůči celkovému provozu v rámci jeho maloobchodních roamingových služeb v Unii i mimo ni:

$$\frac{\text{maloobchodní roamingový provoz v zahraničí v EU}}{\text{maloobchodní roamingový provoz v zahraničí (EU + mimo EU)}} = \sum_{k=1}^3 w_k \times \frac{\text{maloobchodní roamingový provoz v zahraničí v EU}_k}{\text{maloobchodní roamingový provoz v zahraničí (EU + mimo EU)}_k}$$

kde:

k = služba (1 = hlas, 2 = SMS, 3 = data).

4) Poměr celkového provozu v rámci maloobchodních roamingových služeb žadatele v Unii vůči celkovému maloobchodnímu provozu v rámci všech maloobchodních mobilních služeb:

$$\frac{\text{maloobchodní roamingový provoz v zahraničí v EU}}{\text{maloobch. roamingový provoz v zahraničí (EU + mimo EU) + maloobch. domácí provoz}} = \sum_{k=1}^3 w_k \times \frac{\text{maloobchodní roamingový provoz v zahraničí v EU}_k}{\text{maloobch. roamingový provoz v zahraničí (EU + mimo EU)}_k + \text{maloobch. domácí provoz}_k}$$

kde:

k = služba (1 = hlas, 2 = SMS, 3 = data).

5) Příjmy z poskytování maloobchodních roamingových služeb v EU:

Příjmy z poskytování maloobchodních roamingových služeb v EU = příjmy z maloobchodních mobilních služeb

$$\times \left(\sum_{k=1}^3 w_k \times \frac{\text{maloobchodní roamingový provoz v zahraničí v EU}_k}{\text{maloobch. roamingový provoz v zahraničí (EU + mimo EU)}_k + \text{maloobch. domácí provoz}_k} \right)$$

kde:

k = služba (1 = hlas, 2 = SMS, 3 = data).

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2016/2287**ze dne 16. prosince 2016,****kterým se mění nařízení (ES) č. 431/2008 o otevření a správě dovozní celní kvóty pro zmrazené hovězí maso a prováděcí nařízení (EU) č. 593/2013 o otevření a správě celních kvót pro vysoce jakostní čerstvé, chlazené a zmrazené hovězí maso a pro zmrazené buvolí maso**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví společná organizace trhů se zemědělskými produkty a zrušují nařízení Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1037/2001 a (ES) č. 1234/2007 ⁽¹⁾, a zejména na čl. 187 písm. a) uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízení Komise (ES) č. 431/2008 ⁽²⁾ upravuje otevření a správu dovozní celní kvóty pro zmrazené hovězí maso kódu KN 0202 a pro produkty kódu KN 0206 29 91.
- (2) Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 593/2013 ⁽³⁾ upravuje otevření a správu celních kvót pro vysoce jakostní čerstvé, chlazené a zmrazené hovězí maso a pro zmrazené buvolí maso.
- (3) S přistoupením Chorvatské republiky se rozšířila celní unie EU. V důsledku toho musela EU podle pravidel Světové obchodní organizace (WTO) zahájit jednání se členy WTO, kteří mají negociační práva ve vztahu k přistupujícímu členskému státu, s cílem dohodnout se na případném vyrovnání.
- (4) Dohoda ve formě výměny dopisů mezi Evropskou unií a Uruguayskou východní republikou podle článků XXIV:6 a XXVIII Všeobecné dohody o clech a obchodu (GATT) 1994 o změnách koncesí v listině Chorvatské republiky v průběhu jejího přistoupení k Evropské unii, která byla schválena rozhodnutím Rady (EU) 2016/1884 ⁽⁴⁾, stanoví zvýšení dvou stávajících celních kvót Unie pro hovězí maso. Stávající kvóta pro vykostěné hovězí maso by měla být zvýšena o 76 tun a stávající kvóta pro zmrazené hovězí maso by měla být zvýšena o 1 875 tun.
- (5) Vzhledem k tomu, že se dohoda mezi Evropskou unií a Uruguayskou východní republikou použije ode dne 1. ledna 2017, je vhodné, aby toto nařízení začalo platit od uvedeného data.
- (6) Pro účely řádné správy celních kvót stanovených nařízením (ES) č. 431/2008 by dodatečné množství zmrazeného hovězího masa mělo být k dispozici od kvótového období 2017/2018.
- (7) Nařízení (ES) č. 431/2008 a prováděcí nařízení (EU) č. 593/2013 by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna.
- (8) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem Výboru pro společnou organizaci zemědělských trhů,

⁽¹⁾ Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ Nařízení Komise (ES) č. 431/2008 ze dne 19. května 2008 o otevření a správě dovozní celní kvóty pro zmrazené hovězí maso kódu KN 0202 a pro produkty kódu KN 0206 29 91 (Úř. věst. L 130, 20.5.2008, s. 3).

⁽³⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 593/2013 ze dne 21. června 2013 o otevření a správě celních kvót pro vysoce jakostní čerstvé, chlazené a zmrazené hovězí maso a pro zmrazené buvolí maso (Úř. věst. L 170, 22.6.2013, s. 32).

⁽⁴⁾ Rozhodnutí Rady (EU) 2016/1884 ze dne 18. října 2016 o uzavření dohod ve formě výměny dopisů mezi Evropskou unií a Uruguayskou východní republikou podle článků XXIV:6 a XXVIII Všeobecné dohody o clech a obchodu (GATT) 1994 o změnách koncesí v listině Chorvatské republiky v průběhu jejího přistoupení k Evropské unii (Úř. věst. L 291, 26.10.2016, s. 1).

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Ustanovení čl. 1 odst. 1 nařízení (ES) č. 431/2008 se mění takto:

- 1) V prvním pododstavci se slova „53 000 tun“ nahrazují slovy „54 875 tun“.
- 2) Vkládá se nový druhý pododstavec, který zní:
„Pro dovozní celní kvótové období 2016/2017 však celková výše činí 53 000 tun.“

Článek 2

Prováděcí nařízení (EU) č. 593/2013 se mění takto:

- 1) V čl. 1 odst. 1 se písmeno a) nahrazuje tímto:
„a) 66 826 tun pro vysoce jakostní čerstvé, chlazené nebo zmrazené hovězí maso kódů KN 0201 a 0202 a pro produkty kódů KN 0206 10 95 a 0206 29 91;“.
- 2) V čl. 2 prvním pododstavci písm. c) se slova „6 300 tun“ nahrazují slovy „6 376 tun“.

Článek 3

Toto nařízení vstupuje v platnost třetím dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se od 1. ledna 2017.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 16. prosince 2016.

Za Komisi
předseda
Jean-Claude JUNCKER

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2016/2288**ze dne 16. prosince 2016,****kterým se schvaluje piperonylbutoxid jako stávající účinná látka pro použití v biocidních přípravcích typu 18****(Text s významem pro EHP)**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 528/2012 ze dne 22. května 2012 o dodávání biocidních přípravků na trh a jejich používání⁽¹⁾, a zejména na čl. 89 odst. 1 třetí pododstavec uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 1062/2014⁽²⁾ stanoví seznam stávajících účinných látek, které mají být zhodnoceny, aby mohly být případně schváleny pro použití v biocidních přípravcích. Uvedený seznam zahrnuje piperonylbutoxid.
- (2) Piperonylbutoxid byl hodnocen pro použití v přípravcích typu 18, insekticidy, akaricidy a přípravky k regulaci jiných členovců, jak jsou popsány v příloze V nařízení (EU) č. 528/2012.
- (3) Řecko, které bylo jmenováno hodnotícím příslušným orgánem, předložilo dne 29. května 2015 hodnotící zprávu a doporučení.
- (4) Výbor pro biocidní přípravky vypracoval dne 16. června 2016 v souladu s čl. 7 odst. 2 nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 1062/2014 stanovisko Evropské agentury pro chemické látky a zohlednil v něm závěry, k nimž dospěl hodnotící příslušný orgán.
- (5) Podle uvedeného stanoviska lze předpokládat, že biocidní přípravky typu 18 obsahující piperonylbutoxid splňují kritéria stanovená v čl. 19 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) č. 528/2012, jsou-li dodrženy určité specifikace a podmínky pro jejich použití.
- (6) Je proto vhodné schválit piperonylbutoxid pro použití v biocidních přípravcích typu 18 s výhradou dodržování určitých specifikací a podmínek.
- (7) Jelikož piperonylbutoxid splňuje kritéria vysoce perzistentní látky (vP) podle přílohy XIII nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006⁽³⁾, měly by být ošetřené předměty, které byly ošetřeny piperonylbutoxidem nebo jej obsahují, při uvádění na trh náležitě označeny.
- (8) Před schválením účinné látky by měla být poskytnuta přiměřená lhůta, která zúčastněným stranám umožní přijmout přípravná opatření nutná ke splnění nových požadavků.
- (9) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem Stálého výboru pro biocidní přípravky,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Piperonylbutoxid se schvaluje jako účinná látka pro použití v biocidních přípravcích typu 18, s výhradou specifikací a podmínek stanovených v příloze.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 167, 27.6.2012, s. 1.⁽²⁾ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 1062/2014 ze dne 4. srpna 2014, týkající se pracovního programu systematického přezkumu všech stávajících účinných látek obsažených v biocidních přípravcích, které jsou uvedeny v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 528/2012 (Úř. věst. L 294, 10.10.2014, s. 1).⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 ze dne 18. prosince 2006 o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek, o zřízení Evropské agentury pro chemické látky, o změně směrnice 1999/45/ES a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 793/93, nařízení Komise (ES) č. 1488/94, směrnice Rady 76/769/EHS a směrnic Komise 91/155/EHS, 93/67/EHS, 93/105/ES a 2000/21/ES (Úř. věst. L 396, 30.12.2006, s. 1).

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 16. prosince 2016.

Za Komisi
předseda
Jean-Claude JUNCKER

PŘÍLOHA

Obecný název	Název podle IUPAC Identifikační čísla	Minimální stupeň čistoty účinné látky ⁽¹⁾	Datum schválení	Datum skončení platnosti schvá- lení	Typ přípravku	Zvláštní podmínky
Piperonyl- butoxid	Název podle IUPAC: 5-[[2-(2-butoxyethoxy) ethoxy]methyl]-6-pro- pyl-1,3-benzodioxol č. ES: 200-076-7 CAS: 51-03-6	94 % hmotnost- ních	1.července2018	30. června 2028	18	<p>Povolení biocidních přípravků podléhájí těmto podmínkám:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Při hodnocení přípravku se musí věnovat pozornost zejména expo- zici, rizikům a účinnosti v souvislosti s jakýmkoli použitím, na které se vztahuje žádost o povolení, ale kterým se nezabývalo hod- nocení rizik účinné látky na úrovni Unie. 2) Vzhledem k rizikům, která byla zjištěna u hodnocených použití, se při hodnocení přípravku musí věnovat pozornost zejména: <ol style="list-style-type: none"> a) povrchovým vodám a sedimentačním útvarům v případě pří- pravků používaných ve vnitřních prostorách k vytváření mlhy; b) povrchovým vodám, sedimentu a půdě v případě přípravků pou- žívaných venku k vytváření mlhy. 3) U přípravků, které mohou vést ke vzniku reziduí v potravinách či krmivech, se ověřit potřeba stanovit nové nebo pozměnit stávající maximální limity reziduí v souladu s nařízením Evropského parla- mentu a Rady (ES) č. 470/2009 ⁽²⁾ nebo nařízením Evropského parla- mentu a Rady (ES) č. 396/2005 ⁽³⁾ a přijmou se veškerá vhodná opatření ke zmírnění rizik, která zajistí, že příslušné maximální li- mity reziduí nebudou překročeny. <p>Na uvádění ošetřených předmětů na trh se vztahuje tato podmínka: Osoba odpovědná za uvedení ošetřeného předmětu, který byl ošetřen látkou piperonylbutoxid nebo ji obsahuje, na trh zajistí, aby označení uvedeného ošetřeného předmětu uvádělo informace uvedené v čl. 58 odst. 3 druhém pododstavci nařízení (EU) č. 528/2012.</p>

⁽¹⁾ Čistota uvedená v tomto sloupci je minimální stupeň čistoty účinné látky hodnocené v souladu s čl. 89 odst. 1 nařízení (EU) č. 528/2012. Účinná látka v přípravku uvedeném na trh může mít stejnou nebo odlišnou čistotu, jestliže bylo prokázáno, že je technicky rovnocenná s hodnocenou účinnou látkou.

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 470/2009 ze dne 6. května 2009, kterým se stanoví postupy Společenství pro stanovení limitů reziduí farmakologicky účinných látek v potravinách živočišného původu, kterým se zrušuje nařízení Rady (EHS) č. 2377/90 a kterým se mění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/82/ES a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 726/2004 (Úř. věst. L 152, 16.6.2009, s. 11).

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 396/2005 ze dne 23. února 2005 o maximálních limitech reziduí pesticidů v potravinách a krmivech rostlinného a živočišného původu a na jejich povrchu a o změně směrnice Rady 91/414/EHS (Úř. věst. L 70, 16.3.2005, s. 1).

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2016/2289**ze dne 16. prosince 2016,****kterým se schvaluje *epsilon*-momfluorothrin jako účinná látka pro použití v biocidních přípravcích typu 18****(Text s významem pro EHP)**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 528/2012 ze dne 22. května 2012 o dodávání biocidních přípravků na trh a jejich používání ⁽¹⁾, a zejména na čl. 90 odst. 2 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Dne 29. května 2013 Spojené království v souladu s čl. 11 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/8/ES ⁽²⁾ obdrželo žádost o zařazení účinné látky *epsilon*-momfluorothrin do přílohy I uvedené směrnice pro použití v přípravcích typu 18, insekticidy, akaricidy a přípravky k regulaci jiných členovců, jak jsou popsány v příloze V uvedené směrnice, což odpovídá přípravkům typu 18, jak jsou popsány v příloze V nařízení (EU) č. 528/2012.
- (2) Spojené království předložilo dne 6. října 2015 hodnotící zprávu a doporučení v souladu s čl. 90 odst. 2 nařízení (EU) č. 528/2012.
- (3) Výbor pro biocidní přípravky vypracoval dne 16. června 2016 stanovisko Evropské agentury pro chemické látky a zohlednil v něm závěry, k nimž dospěl hodnotící příslušný orgán.
- (4) Podle tohoto stanoviska lze předpokládat, že biocidní přípravky typu 18 obsahující *epsilon*-momfluorothrin splňují kritéria stanovená v čl. 19 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) č. 528/2012, jsou-li dodrženy určité specifikace a podmínky pro jejich použití.
- (5) Je proto vhodné schválit *epsilon*-momfluorothrin pro použití v biocidních přípravcích typu 18 s výhradou dodržování určitých specifikací a podmínek.
- (6) Před schválením účinné látky by měla být poskytnuta přiměřená lhůta, která zúčastněným stranám umožní přijmout přípravná opatření nutná ke splnění nových požadavků.
- (7) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem Stálého výboru pro biocidní přípravky,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1*Epsilon*-momfluorothrin se schvaluje jako účinná látka pro použití v biocidních přípravcích typu 18, s výhradou specifikací a podmínek stanovených v příloze.**Článek 2**Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.⁽¹⁾ Úř. věst. L 167, 27.6.2012, s. 1.⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/8/ES ze dne 16. února 1998 o uvádění biocidních přípravků na trh (Úř. věst. L 123, 24.4.1998, s. 1).

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 16. prosince 2016.

Za Komisi
předseda
Jean-Claude JUNCKER

PŘÍLOHA

Obecný název	Název podle IUPAC Identifikační čísla	Minimální stupeň čistoty účinné látky ⁽¹⁾	Datum schválení	Datum skončení platnosti schvá- lení	Typ přípravku	Zvláštní podmínky
<i>epsilon</i> -Momfluorothrin	Název podle IUPAC: Všechny izomery: 2,3,5,6-tetrafluor-4-(methoxymethyl)benzyl-(EZ)-(1RS,3RS;1SR,3SR)-3-(2-kyanoprop-1-enyl)-2,2-dimethylcyklopropankarboxylát RTZ izomer: 2,3,5,6-tetrafluor-4-(methoxymethyl)benzyl-(Z)-(1R,3R)-3-(2-kyanoprop-1-enyl)-2,2-dimethylcyklopropankarboxylát č. ES: není č. CAS: Všechny izomery: 609346-29-4 RTZ izomer: 1065124-65-3	Všechny izomery: 93 % hmotnostních RTZ izomer: 82,5 % hmotnostních	1.července2017	30. června 2027	18	Povolení biocidních přípravků podléhají těmto podmínkám: 1) Při hodnocení přípravku se musí věnovat pozornost zejména expozici, rizikům a účinnosti v souvislosti s jakýmkoli použitím, na které se vztahuje žádost o povolení, ale kterým se nezabývalo hodnocení rizik účinné látky na úrovni Unie. 2) Vzhledem k rizikům, která byla zjištěna u hodnocených použití, se při hodnocení přípravku musí věnovat pozornost zejména povrchovým vodám, sedimentu a půdě v případě přípravků používaných i) k plošnému rozprašování ve vnitřních prostorech; a ii) k povrchovému rozprašování venku. 3) U přípravků, které mohou vést ke vzniku reziduí v potravinách či krmivech, se ověří potřeba stanovit nové nebo pozměnit stávající maximální limity reziduí v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 470/2009 ⁽²⁾ nebo nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 396/2005 ⁽³⁾ a přijmou se veškerá vhodná opatření ke zmírnění rizik, která zajistí, že příslušné maximální limity reziduí nebudou překročeny.

⁽¹⁾ Čistota uvedená v tomto sloupci je minimální stupeň čistoty účinné látky hodnocené v souladu s čl. 90 odst. 2 nařízení (EU) č. 528/2012. Účinná látka v přípravku uvedeném na trh může mít stejnou nebo odlišnou čistotu, jestliže bylo prokázáno, že je technicky rovnocenná s hodnocenou účinnou látkou.

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 470/2009 ze dne 6. května 2009, kterým se stanoví postupy Společenství pro stanovení limitů reziduí farmakologicky účinných látek v potravinách živočišného původu, kterým se zrušuje nařízení Rady (EHS) č. 2377/90 a kterým se mění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/82/ES a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 726/2004 (Úř. věst. L 152, 16.6.2009, s. 11).

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 396/2005 ze dne 23. února 2005 o maximálních limitech reziduí pesticidů v potravinách a krmivech rostlinného a živočišného původu a na jejich povrchu a o změně směrnice Rady 91/414/EHS (Úř. věst. L 70, 16.3.2005, s. 1).

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2016/2290**ze dne 16. prosince 2016,****kterým se schvaluje kyselina peroxyoctová jako stávající účinná látka pro použití v biocidních přípravcích typu 11 a 12****(Text s významem pro EHP)**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 528/2012 ze dne 22. května 2012 o dodávání biocidních přípravků na trh a jejich používání ⁽¹⁾, a zejména na čl. 89 odst. 1 třetí pododstavec uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 1062/2014 ⁽²⁾ stanoví seznam stávajících účinných látek, které mají být zhodnoceny, aby mohly být případně schváleny pro použití v biocidních přípravcích. Tento seznam zahrnuje kyselinu peroxyoctovou.
- (2) Kyselina peroxyoctová byla hodnocena pro použití v přípravcích typu 11, konzervační přípravky pro chladírenské a zpracovatelské systémy používající kapaliny, a v přípravcích typu 12, konzervační přípravky proti tvorbě slizu, jak jsou popsány v příloze V nařízení (EU) č. 528/2012.
- (3) Finsko bylo jmenováno hodnotícím příslušným orgánem a dne 3. července 2015 předložilo hodnotící zprávy a doporučení.
- (4) Výbor pro biocidní přípravky vypracoval dne 14. června 2016 v souladu s čl. 7 odst. 2 nařízení v přenesené pravomoci (EU) č. 1062/2014 stanoviska Evropské agentury pro chemické látky a zohlednil v nich závěry, k nimž dospěl hodnotící příslušný orgán.
- (5) Podle uvedených stanovisek lze předpokládat, že biocidní přípravky typu 11 a 12 obsahující kyselinu peroxyoctovou splňují požadavky stanovené v čl. 19 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) č. 528/2012, jsou-li dodrženy určité specifikace a podmínky pro jejich použití.
- (6) Je proto vhodné schválit kyselinu peroxyoctovou pro použití v biocidních přípravcích typu 11 a 12 s výhradou dodržování určitých specifikací a podmínek.
- (7) Kyselina peroxyoctová se nachází ve vodném roztoku obsahujícím kyselinu octovou a peroxid vodíku. Vzhledem k přítomnosti peroxidu vodíku, který lze použít při výrobě prekurzorů výbušnin, by povoleními biocidních přípravků obsahujících kyselinu peroxyoctovou nemělo být dotčeno nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 98/2013 ⁽³⁾.
- (8) Před schválením účinné látky by měla být poskytnuta přiměřená lhůta, která zúčastněným stranám umožní přijmout přípravná opatření nutná ke splnění nových požadavků.
- (9) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem Stálého výboru pro biocidní přípravky,

⁽¹⁾ Úř. věst. L 167, 27.6.2012, s. 1.

⁽²⁾ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 1062/2014 ze dne 4. srpna 2014, týkající se pracovního programu systematického přezkumu všech stávajících účinných látek obsažených v biocidních přípravcích, které jsou uvedeny v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 528/2012 (Úř. věst. L 294, 10.10.2014, s. 1).

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 98/2013 ze dne 15. ledna 2013 o uvádění prekurzorů výbušnin na trh a o jejich používání (Úř. věst. L 39, 9.2.2013, s. 1).

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Kyselina peroxyoctová se schvaluje jako účinná látka pro použití v biocidních přípravcích typu 11 a 12, s výhradou specifikací a podmínek stanovených v příloze.

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 16. prosince 2016.

Za Komisi
předseda
Jean-Claude JUNCKER

PŘÍLOHA

Obecný název	Název podle IUPAC Identifikační čísla	Minimální stupeň čistoty účinné látky ⁽¹⁾	Datum schválení	Datum skončení platnosti schválení	Typ přípravku	Zvláštní podmínky
Kyselina peroxyoctová	Název podle IUPAC: kyselina peroxyethanová č. ES: 201-186-8 č. CAS: 79-21-0	Specifikace je založena na výchozích materiálech peroxid vodíku a kyselina octová, které se používají k výrobě kyseliny peroxyoctové. Kyselina peroxyoctová ve vodném roztoku obsahujícím kyselinu octovou a peroxid vodíku.	1. července 2018	30. června 2028	11	Povolení biocidních přípravků podléháji těmto podmínkám: 1) Při hodnocení přípravku se musí věnovat pozornost zejména expozici, rizikům a účinnosti v souvislosti s jakýmkoli použitím, na které se vztahuje žádost o povolení, ale kterým se nezabývalo hodnocení rizik účinné látky na úrovni Unie. 2) Vzhledem k přítomnosti peroxidu vodíku není povoleními biocidních přípravků dotčeno nařízení (EU) č. 98/2013. 3) Vzhledem k rizikům, která byla zjištěna u hodnocených použití, se při hodnocení přípravku musí věnovat pozornost zejména: a) průmyslovým a profesionálním uživatelům; b) mořským vodám v případě produktů používaných v průtočných chladicích systémech; c) půdě a povrchovým vodám v případě produktů používaných ve velkých otevřených recirkulačních chladicích systémech.
					12	Povolení biocidních přípravků podléháji těmto podmínkám: 1) Při hodnocení přípravku se musí věnovat pozornost zejména expozici, rizikům a účinnosti v souvislosti s jakýmkoli použitím, na které se vztahuje žádost o povolení, ale kterým se nezabývalo hodnocení rizik účinné látky na úrovni Unie. 2) Vzhledem k přítomnosti peroxidu vodíku není povoleními biocidních přípravků dotčeno nařízení (EU) č. 98/2013. 3) Vzhledem k rizikům, která byla zjištěna u hodnocených použití, se při hodnocení přípravku musí věnovat pozornost zejména průmyslovým a profesionálním uživatelům.

⁽¹⁾ Čistota uvedená v tomto sloupci je minimální stupeň čistoty účinné látky hodnocené v souladu s čl. 89 odst. 1 nařízení (EU) č. 528/2012. Účinná látka v přípravku uvedeném na trh může mít čistotu stejnou nebo odlišnou, jestliže bylo prokázáno, že je technicky rovnocenná s hodnocenou účinnou látkou.

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2016/2291**ze dne 16. prosince 2016,****kterým se schvaluje kyselina L(+)-mléčná jako účinná látka pro použití v biocidních přípravcích typu 1****(Text s významem pro EHP)**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 528/2012 ze dne 22. května 2012 o dodávání biocidních přípravků na trh a jejich používání ⁽¹⁾, a zejména na čl. 90 odst. 2 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Dne 29. srpna 2013 obdrželo Německo v souladu s čl. 11 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/8/ES ⁽²⁾ žádost o zařazení účinné látky kyselina L(+)-mléčná do přílohy I uvedené směrnice pro použití v přípravcích typu 1, osobní hygiena, jak jsou popsány v příloze V uvedené směrnice, což odpovídá přípravku typu 1 popsanému v příloze V nařízení (EU) č. 528/2012.
- (2) Německo předložilo dne 5. února 2015 hodnotící zprávu a doporučení v souladu s čl. 90 odst. 2 nařízení (EU) č. 528/2012.
- (3) Výbor pro biocidní přípravky vypracoval dne 10. prosince 2015 stanovisko Evropské agentury pro chemické látky a zohlednil v něm závěry, k nimž dospěl hodnotící příslušný orgán.
- (4) Podle uvedeného stanoviska lze předpokládat, že biocidní přípravky typu 1 obsahující kyselinu L(+)-mléčnou splňují požadavky stanovené v čl. 19 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) č. 528/2012, jsou-li dodrženy určité specifikace a podmínky pro jejich použití.
- (5) Je proto vhodné schválit kyselinu L(+)-mléčnou pro použití v biocidních přípravcích typu 1 s výhradou dodržování určitých specifikací a podmínek.
- (6) Před schválením účinné látky by měla být poskytnuta přiměřená lhůta, která zúčastněným stranám umožní přijmout přípravná opatření pro splnění nových požadavků.
- (7) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem Stálého výboru pro biocidní přípravky,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Kyselina L(+)-mléčná se schvaluje jako účinná látka pro použití v biocidních přípravcích typu 1, s výhradou specifikací a podmínek stanovených v příloze.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 167, 27.6.2012, s. 1.⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/8/ES ze dne 16. února 1998 o uvádění biocidních přípravků na trh (Úř. věst. L 123, 24.4.1998, s. 1).

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 16. prosince 2016.

Za Komisi
předseda
Jean-Claude JUNCKER

PŘÍLOHA

Obecný název	Název podle IUPAC Identifikační čísla	Minimální stupeň čistoty účinné látky ⁽¹⁾	Datum schválení	Datum skončení platnosti schvá- lení	Typ přípravku	Zvláštní podmínky
Kyselina L (+)-mléčná	Název podle IUPAC: Kyselina (S)-2-hydroxypropa- nová č. ES: 201-196-2 č. CAS: 79-33-4	95,5 % hmot- nostních	1.července2017	30. června 2027	1	Povolení biocidních přípravků podléhají těmto podmínkám: 1) Při hodnocení přípravku se musí věnovat pozornost zejmé- na expozici, rizikům a účinnosti v souvislosti s jakýmkoli použitím, na které se vztahuje žádost o povolení, ale kte- rým se nezabývalo hodnocení rizik účinné látky na úrovni Unie. 2) Vzhledem k rizikům, která byla zjištěna u hodnocených použití, se při hodnocení přípravku musí věnovat pozor- nost zejména neprofesionálním uživatelům.

⁽¹⁾ Čistota uvedená v tomto sloupci je minimální stupeň čistoty účinné látky hodnocené v souladu s čl. 89 odst. 1 nařízení (EU) č. 528/2012. Účinná látka v přípravku uvedeném na trh může mít stejnou nebo odlišnou čistotu, jestliže bylo prokázáno, že je technicky rovnocenná s hodnocenou účinnou látkou.

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2016/2292**ze dne 16. prosince 2016,****kterým se stanoví vážený průměr maximálních sazeb za ukončení volání v mobilních sítích v celé Unii a kterým se ruší prováděcí nařízení (EU) 2015/2352****(Text s významem pro EHP)**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 531/2012 ze dne 13. června 2012 o roamingu ve veřejných mobilních komunikačních sítích v Unii ⁽¹⁾, a zejména na čl. 6e odst. 2 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) V souladu s nařízením (EU) č. 531/2012 nesmí domovští poskytovatelé účtovat roamingovým zákazníkům v žádném členském státě žádný příplatek k vnitrostátní maloobchodní ceně za přijaté regulované roamingové volání v rámci objemu stanoveného politikou přiměřeného využívání. Toto ustanovení se použije ode dne 15. června 2017 za předpokladu, že legislativní akt, který má být přijat na základě návrhu týkajícího se velkoobchodního trhu s roamingem, jak stanoví čl. 19 odst. 2 uvedeného nařízení, bude k tomuto dni použitelný.
- (2) V souladu s nařízením (EU) č. 531/2012 mohou domovští poskytovatelé uplatňovat příplatek k vnitrostátní maloobchodní ceně za spotřebu regulovaných maloobchodních roamingových služeb, a to v přechodném období od 30. dubna 2016 až do dne, k němuž bude legislativní akt uvedený v čl. 19 odst. 2 uvedeného nařízení použitelný.
- (3) Podle nařízení (EU) č. 531/2012 mohou domovští poskytovatelé uplatňovat po uplynutí přechodného období příplatek k vnitrostátní maloobchodní ceně za spotřebu regulovaných maloobchodních roamingových služeb nad rámec objemu stanoveného politikou přiměřeného využívání.
- (4) Nařízení (EU) č. 531/2012 stanoví, že veškeré příplatky účtované za přijatá regulovaná roamingová volání nesmějí překročit vážený průměr maximálních sazeb za ukončení volání v mobilních sítích v celé Unii.
- (5) Prováděcí nařízení Komise (EU) 2015/2352 ⁽²⁾ stanoví vážený průměr maximálních sazeb za ukončení volání v mobilních sítích v celé Unii, který se použije ode dne 30. dubna 2016 na základě hodnot údajů ze dne 1. července 2015.
- (6) Sdružení evropských regulačních orgánů v oblasti elektronických komunikací (BEREC) poskytlo Komisi aktualizované informace od národních regulačních orgánů členských států, které se týkají: i) maximální úrovně sazeb za ukončení volání v mobilní síti uložených těmito orgány v souladu s články 7 a 16 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/21/ES ⁽³⁾ („rámcová směrnice“) a s článkem 13 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/19/ES ⁽⁴⁾ („přístupová směrnice“) na jednotlivých vnitrostátních trzích pro velkoobchodní služby ukončení hlasového volání v jednotlivých mobilních sítích a ii) celkového počtu účastníků v členských státech.
- (7) V souladu s nařízením (EU) č. 531/2012 Komise vypočítala vážený průměr maximálních sazeb za ukončení volání v mobilních sítích v celé Unii takto: i) vynásobením maximální sazby za ukončení volání v mobilních sítích povolené v daném členském státě celkovým počtem účastníků v tomto členském státě, ii) sečtením těchto výsledků ze všech členských států a iii) vydělením takto získaného celkového výsledku celkovým počtem účastníků ve všech členských státech na základě hodnot údajů ze dne 1. července 2016. Pro členské státy mimo eurozónu je příslušným směnným kurzem průměr za druhé čtvrtletí roku 2016 získaný z databáze Evropské centrální banky.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 172, 30.6.2012, s. 10.

⁽²⁾ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2015/2352 ze dne 16. prosince 2015, kterým se stanoví vážený průměr maximálních sazeb za ukončení volání v mobilních sítích v celé Unii (Úř. věst. L 331, 17.12.2015, s. 7).

⁽³⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/21/ES ze dne 7. března 2002 o společném předpisovém rámci pro sítě a služby elektronických komunikací (rámcová směrnice) (Úř. věst. L 108, 24.4.2002, s. 33).

⁽⁴⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/19/ES ze dne 7. března 2002 o přístupu k sítím elektronických komunikací a přiřazeným zařízením a o jejich vzájemném propojení (přístupová směrnice) (Úř. věst. L 108, 24.4.2002, s. 7).

- (8) Hodnotu váženého průměru maximálních sazeb za ukončení volání v mobilních sítích v celé Unii stanovenou v prováděcím nařízení (EU) 2015/2352 je proto nezbytné aktualizovat.
- (9) Prováděcí nařízení (EU) 2015/2352 by proto mělo být zrušeno.
- (10) V souladu s nařízením (EU) č. 531/2012 musí Komise každoročně provést přezkum váženého průměru maximálních sazeb za ukončení volání v mobilních sítích v celé Unii.
- (11) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem Komunikačního výboru,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Vážený průměr maximálních sazeb za ukončení volání v mobilních sítích v celé Unii je stanoven na 0,0108 EUR za minutu.

Článek 2

Prováděcí nařízení (EU) 2015/2352 se zrušuje.

Článek 3

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 16. prosince 2016.

Za Komisi
předseda
Jean-Claude JUNCKER

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2016/2293**ze dne 16. prosince 2016,****kterým se mění příloha I nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ze dne 23. července 1987 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku ⁽¹⁾, a zejména na čl. 9 odst. 1 písm. d),

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Nařízením (EHS) č. 2658/87 byla zavedena nomenklatura zboží (dále jen „KN“), která současně splňuje požadavky jak společného celního sazebníku, tak i statistiky vnějšího obchodu Unie a jiných politik Unie, které se týkají dovozu nebo vývozu zboží.
- (2) Rada rozhodnutím (EU) 2016/1885 ⁽²⁾ schválila Dohodu ve formě výměny dopisů mezi Evropskou unií a Čínskou lidovou republikou podle článků XXIV:6 a XXVIII Všeobecné dohody o clech a obchodu (GATT) 1994 o změnách koncesí v listině Chorvatské republiky v průběhu jejího přistoupení k Unii (dále jen „Dohoda“). Dohoda stanoví snížení cla u dvou kategorií produktů. Unie a Čína si vzájemně oznámily, že dokončily své vnitřní postupy nutné ke vstupu Dohody v platnost s tím, že k tomuto vstupu v platnost dojde dnem 1. ledna 2017.
- (3) Opatření upravená v rozhodnutí (EU) 2016/1885 je nutné provést ve společném celním sazebníku. Příloha I nařízení (EHS) č. 2658/87 by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna.
- (4) Změny celní sazby by se měly použít ode dne, kdy Dohoda vstupuje v platnost. Toto nařízení by proto mělo vstoupit v platnost co nejdříve.
- (5) Opatření stanovená tímto nařízením jsou v souladu se stanoviskem Výboru pro celní kodex,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Příloha I nařízení (EHS) č. 2658/87 se mění v souladu s přílohou tohoto nařízení.

*Článek 2*Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 1. ledna 2017.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 256, 7.9.1987, s. 1.⁽²⁾ Rozhodnutí Rady (EU) 2016/1885 ze dne 18. října 2016 o uzavření Dohody ve formě výměny dopisů mezi Evropskou unií a Čínskou lidovou republikou podle článků XXIV:6 a XXVIII Všeobecné dohody o clech a obchodu (GATT) 1994 o změnách koncesí v listině Chorvatské republiky v průběhu jejího přistoupení k Evropské unii (Úř. věst. L 291, 26.10.2016, s. 7).

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 16. prosince 2016.

Za Komisi
předseda
Jean-Claude JUNCKER

PŘÍLOHA

Část druhá přílohy I nařízení (EHS) č. 2658/87 se mění takto:

1) v třídě XII kapitole 64 se řádek týkající se kódu KN 6404 19 90 nahrazuje tímto:

„6404 19 90	— — — Ostatní	16,9	pa“;
-------------	---------------	------	------

2) v třídě XVI kapitole 84 se řádek týkající se kódu KN 8415 10 90 nahrazuje tímto:

„8415 10 90	— — Ve formě děleného systému („split-systém“)	2,5	—“.
-------------	--	-----	-----

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) 2016/2294**ze dne 16. prosince 2016****o stanovení paušálních dovozních hodnot pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1308/2013 ze dne 17. prosince 2013, kterým se stanoví společná organizace trhů se zemědělskými produkty a zrušují nařízení Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1037/2001 a (ES) č. 1234/2007 ⁽¹⁾,s ohledem na prováděcí nařízení Komise (EU) č. 543/2011 ze dne 7. června 2011, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1234/2007 pro odvětví ovoce a zeleniny a odvětví výrobků z ovoce a zeleniny ⁽²⁾, a zejména na čl. 136 odst. 1 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Prováděcí nařízení (EU) č. 543/2011 stanoví na základě výsledků Uruguayského kola mnohostranných obchodních jednání kritéria, podle kterých má Komise stanovit paušální hodnoty pro dovoz ze třetích zemí, pokud jde o produkty a lhůty uvedené v části A přílohy XVI uvedeného nařízení.
- (2) Paušální dovozní hodnota se vypočítá každý pracovní den v souladu s čl. 136 odst. 1 prováděcího nařízení (EU) č. 543/2011, a přitom se zohlední proměnlivé denní údaje. Toto nařízení by proto mělo vstoupit v platnost dnem zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Paušální dovozní hodnoty uvedené v článku 136 prováděcího nařízení (EU) č. 543/2011 jsou stanoveny v příloze tohoto nařízení.

*Článek 2*Toto nařízení vstupuje v platnost dnem zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 16. prosince 2016.

Za Komisi,
jménem předsedy,
Jerzy PLEWA
generální ředitel

Generální ředitelství pro zemědělství a rozvoj venkova

⁽¹⁾ Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ Úř. věst. L 157, 15.6.2011, s. 1.

PŘÍLOHA

Paušální dovozní hodnoty pro určení vstupní ceny některých druhů ovoce a zeleniny

(EUR/100 kg)

Kód KN	Kód třetích zemí ⁽¹⁾	Paušální dovozní hodnota
0702 00 00	MA	99,7
	SN	241,4
	TN	269,5
	TR	111,3
	ZZ	180,5
0707 00 05	MA	79,2
	TR	154,2
	ZZ	116,7
0709 93 10	MA	150,3
	TR	167,9
	ZZ	159,1
0805 10 20	IL	126,4
	TR	73,7
	ZZ	100,1
0805 20 10	MA	70,4
	ZZ	70,4
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	IL	113,5
	JM	125,0
	MA	74,5
	TR	76,2
	ZZ	97,3
0805 50 10	AR	76,7
	TR	88,5
	ZZ	82,6
0808 10 80	US	132,4
	ZZ	132,4
0808 30 90	CN	94,8
	ZZ	94,8

⁽¹⁾ Klasifikace zemí podle nařízení Komise (EU) č. 1106/2012 ze dne 27. listopadu 2012, kterým se provádí nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 471/2009 o statistice Společenství týkající se zahraničního obchodu se třetími zeměmi, pokud jde o aktualizaci klasifikace zemí a území (Úř. věst. L 328, 28.11.2012, s. 7). Kód „ZZ“ znamená „jiného původu“.

ROZHODNUTÍ

PROVÁDĚCÍ ROZHODNUTÍ KOMISE (EU) 2016/2295

ze dne 16. prosince 2016,

kterým se mění rozhodnutí 2000/518/ES, 2002/2/ES, 2003/490/ES, 2003/821/ES, 2004/411/ES, 2008/393/ES, 2010/146/EU, 2010/625/EU, 2011/61/EU a prováděcí rozhodnutí 2012/484/EU, 2013/65/EU o odpovídající ochraně osobních údajů některými zeměmi, podle čl. 25 odst. 6 směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES

(oznámeno pod číslem C(2016) 8353)

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů⁽¹⁾, a zejména na čl. 25 odst. 6 uvedené směrnice,

po konzultaci s evropským inspektorem ochrany údajů,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Soudní dvůr Evropské unie v rozsudku ze dne 6. října 2015, *Maximillian Schrems v. Data Protection Commissioner* (²), C-362/14, stanovil, že přijetím článku 3 rozhodnutí 2000/520/ES (³) Komise překročila pravomoc, jež jí byla svěřena v čl. 25 odst. 6 směrnice 95/46/ES vykládaném ve světle Listiny základních práv Evropské unie, a prohlásil článek 3 uvedeného rozhodnutí za neplatný.
- (2) Ustanovení čl. 3 odst. 1 prvního pododstavce rozhodnutí 2000/520/ES stanoví restriktivní podmínky, v rámci nichž se mohou vnitrostátní orgány dozoru rozhodnout, že zastaví toky údajů vůči autocertifikované společnosti z USA, bez ohledu na zjištění Komise ohledně odpovídající úrovně ochrany.
- (3) Soudní dvůr v rozsudku ve věci *Schrems* vysvětlil, že dozor nad předáváním osobních údajů třetí zemi, která je předmětem rozhodnutí Komise o odpovídající úrovni ochrany, je i nadále v pravomoci vnitrostátních orgánů dozoru a že Komise není příslušná omezovat jejich pravomoci vyplývající z článku 28 směrnice 95/46/ES. Tyto orgány disponují podle uvedeného článku zejména pravomocí provádět šetření, například shromažďovat veškeré informace nezbytné pro splnění svého úkolu dozoru, pravomocí účinně zasáhnout, například dočasně nebo trvale zakázat zpracování údajů, a pravomocí obrátit se na soud (⁴).
- (4) Soudní dvůr v rozsudku ve věci *Schrems* připomněl, že v souladu s čl. 25 odst. 6 druhým pododstavcem směrnice 95/46/ES musí členské státy a jejich orgány přijmout opatření nezbytná pro dosažení souladu s akty orgánů Unie, neboť jim v zásadě svědčí presumpce legality, a tudíž zakládají právní účinky tak dlouho, dokud nejsou vzaty zpět, zrušeny v rámci žaloby na neplatnost nebo prohlášeny za neplatné v návaznosti na žádost o rozhodnutí o předběžné otázce nebo na námitku protiprávnosti.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31.

⁽²⁾ ECLI:EU:C:2015:650.

⁽³⁾ Rozhodnutí Komise 2000/520/ES ze dne 26. července 2000 podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES o odpovídající ochraně poskytované podle zásad bezpečného přístavu a s tím souvisejících často kladených otázek vydaných Ministerstvem obchodu Spojených států (Úř. věst. L 215, 25.8.2000, s. 7).

⁽⁴⁾ *Schrems*, body 40 a násl., body 101–103.

- (5) V důsledku toho je rozhodnutí Komise o odpovídající úrovni ochrany podle čl. 25 odst. 6 směrnice 95/46/ES závazné pro všechny orgány členských států, kterým je určeno, a to i pro nezávislé orgány dozoru v rozsahu, v němž má za účinek povolení předání osobních údajů z určitého členského státu do třetí země, na kterou se uvedené rozhodnutí vztahuje ⁽¹⁾. Z toho vyplývá, že vnitrostátní orgány dozoru nemohou přijímat opatření, která jsou v rozporu s rozhodnutím Komise o odpovídající úrovni ochrany, jako jsou akty prohlášení takové rozhodnutí za neplatné nebo akty, jež mají se závazným účinkem stanovit, že třetí země, na niž se rozhodnutí vztahuje, nezajišťuje odpovídající úroveň ochrany. Jak je vysvětleno v rozsudku ve věci *Schrems*, tato skutečnost nebrání vnitrostátnímu orgánu dozoru, aby posoudil žádost fyzické osoby týkající se úrovně ochrany osobních údajů zajišťované ve třetí zemi, která je předmětem rozhodnutí Komise o odpovídající úrovni ochrany, a pokud to uvedený orgán považuje za opodstatněné, obrátil se na vnitrostátní soud, aby za něj, pokud sdílí jeho pochyby ohledně platnosti rozhodnutí Komise, předložil žádost o rozhodnutí o předběžné otázce za účelem přezkoumání platnosti rozhodnutí ⁽²⁾.
- (6) Rozhodnutí Komise 2000/518/ES ⁽³⁾, 2002/2/ES ⁽⁴⁾, 2003/490/ES ⁽⁵⁾, 2003/821/ES ⁽⁶⁾, 2004/411/ES ⁽⁷⁾, 2008/393/ES ⁽⁸⁾, 2010/146/EU ⁽⁹⁾, 2010/625/EU ⁽¹⁰⁾, 2011/61/EU ⁽¹¹⁾ a prováděcí rozhodnutí Komise 2012/484/EU ⁽¹²⁾ a 2013/65/EU ⁽¹³⁾, která jsou rozhodnutími o odpovídající úrovni ochrany, obsahují omezení pravomocí vnitrostátních orgánů dozoru, které je srovnatelné s ustanovením čl. 3 odst. 1 prvním pododstavcem rozhodnutí 2000/520/ES, které Soudní dvůr považoval za neplatné.
- (7) S ohledem na rozsudek ve věci *Schrems* a podle článku 266 Smlouvy by ustanovení v uvedených rozhodnutích omezující pravomoci vnitrostátních orgánů dozoru proto měla být nahrazena.
- (8) Soudní dvůr ve věci *Schrems* dále uvedl, že s ohledem na skutečnost, že se úroveň ochrany zajišťovaná třetí zemí může vyvíjet, je na Komisi, aby po přijetí rozhodnutí na základě čl. 25 odst. 6 směrnice 95/46/ES pravidelně ověřovala, zda zjištění ohledně odpovídající úrovně ochrany zajišťované dotýčnou třetí zemí je stále skutkově a právně podloženo ⁽¹⁴⁾. S ohledem na zjištění v uvedeném rozsudku týkající se přístupu k osobním údajům ze strany orgánů veřejné moci by rovněž měla být monitorována pravidla a praxe upravující tento přístup.
- (9) Komise bude proto v případě zemí, pro které přijala rozhodnutí o odpovídající úrovni ochrany, průběžně monitorovat vývoj, a to jak v právu, tak v praxi, který by mohl ovlivnit fungování těchto rozhodnutí, včetně vývoje v oblasti přístupu k osobním údajům ze strany orgánů veřejné moci.
- (10) Aby mohla Komise snáze a účinně monitorovat fungování v současnosti platných rozhodnutí o odpovídající úrovni ochrany, měly by ji členské státy informovat o relevantních krocích vnitrostátních orgánů dozoru.

⁽¹⁾ *Schrems*, body 51, 52 a 62.

⁽²⁾ *Schrems*, body 52, 62 a 65.

⁽³⁾ Rozhodnutí Komise 2000/518/ES ze dne 26. července 2000 na základě směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES o odpovídající ochraně osobních údajů ve Švýcarsku (Úř. věst. L 215, 25.8.2000, s. 1).

⁽⁴⁾ Rozhodnutí Komise 2002/2/ES ze dne 20. prosince 2001 podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES o odpovídající ochraně osobních údajů, kterou poskytuje kanadský zákon o ochraně osobních informací a elektronických dokumentech (Úř. věst. L 2, 4.1.2002, s. 13).

⁽⁵⁾ Rozhodnutí Komise 2003/490/ES ze dne 30. června 2003 podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES o odpovídající ochraně osobních údajů v Argentině (Úř. věst. L 168, 5.7.2003, s. 19).

⁽⁶⁾ Rozhodnutí Komise 2003/821/ES ze dne 21. listopadu 2003 o odpovídající ochraně osobních údajů v Guernsey (Úř. věst. L 308, 25.11.2003, s. 27).

⁽⁷⁾ Rozhodnutí Komise 2004/411/ES ze dne 28. dubna 2004 o odpovídající ochraně osobních údajů na ostrově Man (Úř. věst. L 151, 30.4.2004, s. 48).

⁽⁸⁾ Rozhodnutí Komise 2008/393/ES ze dne 8. května 2008 podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES o odpovídající ochraně osobních údajů v Jersey (Úř. věst. L 138, 28.5.2008, s. 21).

⁽⁹⁾ Rozhodnutí Komise 2010/146/EU ze dne 5. března 2010 podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES o odpovídající ochraně poskytované faerským zákonem o zpracovávání osobních údajů (Úř. věst. L 58, 9.3.2010, s. 17).

⁽¹⁰⁾ Rozhodnutí Komise 2010/625/EU ze dne 19. října 2010 podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES o odpovídající ochraně osobních údajů v Andorrském knížectví (Úř. věst. L 277, 21.10.2010, s. 27).

⁽¹¹⁾ Rozhodnutí Komise 2011/61/EU ze dne 31. ledna 2011 podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES o odpovídající ochraně osobních údajů Státem Izrael v souvislosti s automatizovaným zpracováváním osobních údajů (Úř. věst. L 27, 1.2.2011, s. 39).

⁽¹²⁾ Prováděcí rozhodnutí Komise 2012/484/EU ze dne 21. srpna 2012 podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES o odpovídající ochraně osobních údajů Uruguayskou východní republikou v souvislosti s automatizovaným zpracováváním osobních údajů (Úř. věst. L 227, 23.8.2012, s. 11).

⁽¹³⁾ Prováděcí rozhodnutí Komise 2013/65/EU ze dne 19. prosince 2012 podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES o odpovídající ochraně osobních údajů na Novém Zélandu (Úř. věst. L 28, 30.1.2013, s. 12).

⁽¹⁴⁾ *Schrems*, bod 76. Takové ověření se požaduje v každém případě, obdrží-li Komise jakoukoli informaci, která v tomto směru vyvolá oprávněné pochybnosti.

- (11) Pracovní skupina pro ochranu fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů zřízená podle článku 29 směrnice 95/46/ES vydala stanovisko, ke kterému se přihlédlo při přípravě tohoto rozhodnutí.
- (12) Opatření stanovená tímto rozhodnutím jsou v souladu se stanoviskem výboru zřízeného podle čl. 31 odst. 1 směrnice 95/46/ES.
- (13) Rozhodnutí 2000/518/ES, 2002/2/ES, 2003/490/ES, 2003/821/ES, 2004/411/ES, 2008/393/ES, 2010/146/EU, 2010/625/EU, 2011/61/EU a prováděcí rozhodnutí 2012/484/EU a 2013/65/EU by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Rozhodnutí 2000/518/ES se mění takto:

- 1) Článek 3 se nahrazuje tímto:

„Článek 3

Pokud příslušné orgány v členských státech uplatní pravomoci podle čl. 28 odst. 3 směrnice 95/46/ES a to povede k dočasnému nebo trvalému zákazu toku údajů do Švýcarska za účelem ochrany fyzických osob s ohledem na zpracování jejich osobních údajů, oznámí dotčený členský stát tuto skutečnost bezodkladně Komisi, která tyto informace předá ostatním členským státům.“

- 2) Vkládá se nový článek 3a, který zní:

„Článek 3a

1. Komise průběžně monitoruje vývoj švýcarského právního řádu, který by mohl ovlivnit fungování tohoto rozhodnutí, včetně vývoje v oblasti přístupu k osobním údajům ze strany orgánů veřejné moci, s cílem posoudit, zda Švýcarsko nadále zajišťuje odpovídající úroveň ochrany osobních údajů.
2. Členské státy a Komise se rovněž vzájemně informují o případech, kdy opatření přijatá subjekty pověřenými zajištěním toho, aby byl dodržován standard ochrany ve Švýcarsku, nejsou dostatečná.
3. Členské státy a Komise se vzájemně informují o jakýchkoli známkách toho, že zásahy švýcarských orgánů veřejné moci odpovědných za národní bezpečnost, prosazování práva nebo jiné veřejné zájmy do práva fyzických osob na ochranu jejich osobních údajů přesahují rámec toho, co je striktně nezbytné, nebo že proti takovým zásahům není účinná právní ochrana.
4. Pokud z důkazů vyplývá, že odpovídající úroveň ochrany již není zajištěna, a to i v situacích uvedených v odstavci 2 a 3 tohoto článku, uvědomí o tom Komise příslušný švýcarský orgán a, bude-li třeba, předloží návrh opatření postupem podle čl. 31 odst. 2 směrnice 95/46/ES s cílem zrušit toto rozhodnutí, pozastavit je nebo omezit jeho oblast působnosti.“

Článek 2

Rozhodnutí 2002/2/ES se mění takto:

- 1) Článek 3 se nahrazuje tímto:

„Článek 3

Pokud příslušné orgány v členských státech uplatní pravomoci podle čl. 28 odst. 3 směrnice 95/46/ES a to povede k dočasnému nebo trvalému zákazu toku údajů k příjemci v Kanadě, jehož činnosti spadají do oblasti působnosti kanadského zákona o ochraně osobních informací a elektronických dokumentech, za účelem ochrany fyzických osob s ohledem na zpracování jejich osobních údajů, oznámí dotčený členský stát tuto skutečnost bezodkladně Komisi, která tyto informace předá ostatním členským státům.“

2) Vkládá se nový článek 3a, který zní:

„Článek 3a

1. Komise průběžně monitoruje vývoj kanadského právního řádu, který by mohl ovlivnit fungování tohoto rozhodnutí, včetně vývoje v oblasti přístupu k osobním údajům ze strany orgánů veřejné moci, s cílem posoudit, zda Kanada nadále zajišťuje odpovídající úroveň ochrany osobních údajů.
2. Členské státy a Komise se rovněž vzájemně informují o případech, kdy opatření přijatá subjekty pověřenými zajištěním toho, aby byl dodržován standard ochrany v Kanadě, nejsou dostatečná.
3. Členské státy a Komise se vzájemně informují o jakýchkoli známkách toho, že zásahy kanadských orgánů veřejné moci odpovědných za národní bezpečnost, prosazování práva nebo jiné veřejné zájmy do práva fyzických osob na ochranu jejich osobních údajů přesahují rámec toho, co je striktně nezbytné, nebo že proti takovým zásahům není účinná právní ochrana.
4. Pokud z důkazů vyplývá, že odpovídající úroveň ochrany již není zajištěna, a to i v situacích, na něž se vztahuje odstavec 2 a 3 tohoto článku, uvědomí o tom Komise příslušný kanadský orgán a, bude-li třeba, předloží návrh opatření postupem podle čl. 31 odst. 2 směrnice 95/46/ES s cílem zrušit toto rozhodnutí, pozastavit je nebo omezit jeho oblast působnosti.“

Článek 3

Rozhodnutí 2003/490/ES se mění takto:

1) Článek 3 se nahrazuje tímto:

„Článek 3

Pokud příslušné orgány v členských státech uplatní pravomoci podle čl. 28 odst. 3 směrnice 95/46/ES a to povede k dočasnému nebo trvalému zákazu toku údajů do Argentiny za účelem ochrany fyzických osob s ohledem na zpracování jejich osobních údajů, oznámí dotčený členský stát tuto skutečnost bezodkladně Komisi, která tyto informace předá ostatním členským státům.“

2) Vkládá se nový článek 3a, který zní:

„Článek 3a

1. Komise průběžně monitoruje vývoj argentinského právního řádu, který by mohl ovlivnit fungování tohoto rozhodnutí, včetně vývoje v oblasti přístupu k osobním údajům ze strany orgánů veřejné moci, s cílem posoudit, zda Argentina nadále zajišťuje odpovídající úroveň ochrany osobních údajů.
2. Členské státy a Komise se rovněž vzájemně informují o případech, kdy opatření přijatá subjekty pověřenými, aby zajistily dodržování standardu ochrany v Argentině, nejsou dostatečná.
3. Členské státy a Komise se vzájemně informují o jakýchkoli známkách toho, že zásahy argentinských orgánů veřejné moci odpovědných za národní bezpečnost, prosazování práva nebo jiné veřejné zájmy do práva fyzických osob na ochranu jejich osobních údajů přesahují rámec toho, co je striktně nezbytné, nebo že proti takovým zásahům není účinná právní ochrana.
4. Pokud z důkazů vyplývá, že odpovídající úroveň ochrany již není zajištěna, a to i v situacích uvedených v odstavci 2 a 3 tohoto článku, uvědomí o tom Komise příslušný argentinský orgán a, bude-li třeba, předloží návrh opatření postupem podle čl. 31 odst. 2 směrnice 95/46/ES s cílem zrušit toto rozhodnutí, pozastavit je nebo omezit jeho oblast působnosti.“

Článek 4

Články 3 a 4 rozhodnutí 2003/821/ES se nahrazují tímto:

„Článek 3

Pokud příslušné orgány v členských státech uplatní pravomoci podle čl. 28 odst. 3 směrnice 95/46/ES a to povede k dočasnému nebo trvalému zákazu toku údajů do správní oblasti Guernsey za účelem ochrany fyzických osob s ohledem na zpracování jejich osobních údajů, oznámí dotčený členský stát tuto skutečnost bezodkladně Komisi, která tyto informace předá ostatním členským státům.

Článek 4

1. Komise průběžně monitoruje vývoj právního řádu Guernsey, který by mohl ovlivnit fungování tohoto rozhodnutí, včetně vývoje v oblasti přístupu k osobním údajům ze strany orgánů veřejné moci, s cílem posoudit, zda Guernsey nadále zajišťuje odpovídající úroveň ochrany osobních údajů.
2. Členské státy a Komise se vzájemně informují o případech, kdy opatření přijatá subjekty pověřenými, aby zajistily dodržování standardu ochrany v Guernsey, nejsou dostatečná.
3. Členské státy a Komise se vzájemně informují o jakýchkoli známkách toho, že zásahy orgánů veřejné moci Guernsey odpovědných za národní bezpečnost, prosazování práva nebo jiné veřejné zájmy do práva fyzických osob na ochranu jejich osobních údajů přesahují rámec toho, co je striktně nezbytné, nebo že proti takovým zásahům není účinná právní ochrana.
4. Pokud z důkazů vyplývá, že odpovídající úroveň ochrany již není zajištěna, a to i v situacích uvedených v odstavci 2 a 3 tohoto článku, uvědomí o tom Komise příslušný orgán Guernsey a, bude-li třeba, předloží návrh opatření postupem podle čl. 31 odst. 2 směrnice 95/46/ES s cílem zrušit toto rozhodnutí, pozastavit je nebo omezit jeho oblast působnosti.“

Článek 5

Články 3 a 4 rozhodnutí 2004/411/ES se nahrazují tímto:

„Článek 3

Pokud příslušné orgány v členských státech uplatní pravomoci podle čl. 28 odst. 3 směrnice 95/46/ES a to povede k dočasnému nebo trvalému zákazu toku údajů na Ostrov Man za účelem ochrany fyzických osob s ohledem na zpracování jejich osobních údajů, oznámí dotčený členský stát tuto skutečnost bezodkladně Komisi, která tyto informace předá ostatním členským státům.

Článek 4

1. Komise průběžně monitoruje vývoj právního řádu Ostrova Man, který by mohl ovlivnit fungování tohoto rozhodnutí, včetně vývoje v oblasti přístupu k osobním údajům ze strany orgánů veřejné moci, s cílem posoudit, zda Ostrov Man nadále zajišťuje odpovídající úroveň ochrany osobních údajů.
2. Členské státy a Komise se vzájemně informují o případech, kdy opatření přijatá subjekty odpovědnými za zajištění dodržování standardu ochrany na Ostrově Man toto dodržování nezajistí.
3. Členské státy a Komise se vzájemně informují o jakýchkoli známkách toho, že zásahy orgánů veřejné moci Ostrova Man odpovědných za národní bezpečnost, prosazování práva nebo jiné veřejné zájmy do práva fyzických osob na ochranu jejich osobních údajů přesahují rámec toho, co je striktně nezbytné, nebo že proti takovým zásahům není účinná právní ochrana.

4. Pokud z důkazů vyplývá, že odpovídající úroveň ochrany již není zajištěna, a to i v situacích uvedených v odstavci 2 a 3 tohoto článku, uvedomí o tom Komise příslušný orgán Ostrova Man a, bude-li třeba, předloží návrh opatření postupem podle čl. 31 odst. 2 směrnice 95/46/ES s cílem zrušit toto rozhodnutí, pozastavit je nebo omezit jeho oblast působnosti.“

Článek 6

Články 3 a 4 rozhodnutí 2008/393/ES se nahrazují tímto:

„Článek 3

Pokud příslušné orgány v členských státech uplatní pravomoci podle čl. 28 odst. 3 směrnice 95/46/ES a to povede k dočasnému nebo trvalému zákazu toku údajů do Jersey za účelem ochrany fyzických osob s ohledem na zpracování jejich osobních údajů, oznámí dotčený členský stát tuto skutečnost bezodkladně Komisi, která tyto informace předá ostatním členským státům.

Článek 4

1. Komise průběžně monitoruje vývoj právního řádu Jersey, který by mohl ovlivnit fungování tohoto rozhodnutí, včetně vývoje v oblasti přístupu k osobním údajům ze strany orgánů veřejné moci, s cílem posoudit, zda Jersey nadále zajišťuje odpovídající úroveň ochrany osobních údajů.

2. Členské státy a Komise se rovněž vzájemně informují o případech, kdy opatření přijatá subjekty pověřenými, aby zajistily dodržování standardu ochrany v Jersey, nejsou dostatečná.

3. Členské státy a Komise se vzájemně informují o jakýchkoli známkách toho, že zásahy orgánů veřejné moci Jersey odpovědných za národní bezpečnost, prosazování práva nebo jiné veřejné zájmy do práva fyzických osob na ochranu jejich osobních údajů přesahují rámec toho, co je striktně nezbytné, nebo že proti takovým zásahům není účinné právní ochrany.

4. Pokud z důkazů vyplývá, že odpovídající úroveň ochrany již není zajištěna, a to i v situacích uvedených v odstavci 2 a 3 tohoto článku, uvedomí o tom Komise příslušný orgán Jersey a, bude-li třeba, předloží návrh opatření postupem podle čl. 31 odst. 2 směrnice 95/46/ES s cílem zrušit toto rozhodnutí, pozastavit je nebo omezit jeho oblast působnosti.“

Článek 7

Články 3 a 4 rozhodnutí 2010/146/EU se nahrazují tímto:

„Článek 3

Pokud příslušné orgány v členských státech uplatní pravomoci podle čl. 28 odst. 3 směrnice 95/46/ES a to povede k dočasnému nebo trvalému zákazu toku údajů k příjemci na Faerských ostrovech, jehož činnosti spadají do oblasti působnosti faerského zákona o zpracovávání osobních údajů, za účelem ochrany fyzických osob s ohledem na zpracování jejich osobních údajů, oznámí dotčený členský stát tuto skutečnost bezodkladně Komisi, která tyto informace předá ostatním členským státům.

Článek 4

1. Komise průběžně monitoruje vývoj faerského právního řádu, který by mohl ovlivnit fungování tohoto rozhodnutí, včetně vývoje v oblasti přístupu k osobním údajům ze strany orgánů veřejné moci, s cílem posoudit, zda Faerské ostrovy nadále zajišťují odpovídající úroveň ochrany osobních údajů.

2. Členské státy a Komise se rovněž vzájemně informují o případech, kdy opatření přijatá subjekty pověřenými, aby zajistily dodržování standardu ochrany na Faerských ostrovech, nejsou dostatečná.

3. Členské státy a Komise se vzájemně informují o jakýchkoli známkách toho, že zásahy faerských orgánů veřejné moci odpovědných za národní bezpečnost, prosazování práva nebo jiné veřejné zájmy do práva fyzických osob na ochranu jejich osobních údajů přesahují rámec toho, co je striktně nezbytné, nebo že proti takovým zásahům není účinné právní ochrany.

4. Pokud z důkazů vyplývá, že odpovídající úroveň ochrany již není zajištěna, a to i v situacích uvedených v odstavci 2 a 3 tohoto článku, uvědomí o tom Komise příslušný orgán Faerských ostrovů a, bude-li třeba, předloží návrh opatření postupem podle čl. 31 odst. 2 směrnice 95/46/ES s cílem zrušit toto rozhodnutí, pozastavit je nebo omezit jeho oblast působnosti.“

Článek 8

Články 3 a 4 rozhodnutí 2010/625/EU se nahrazují tímto:

„Článek 3

Pokud příslušné orgány v členských státech uplatní pravomoci podle čl. 28 odst. 3 směrnice 95/46/ES a to povede k dočasnému nebo trvalému zákazu toku údajů do Andorry za účelem ochrany fyzických osob s ohledem na zpracování jejich osobních údajů, oznámí dotčený členský stát tuto skutečnost bezodkladně Komisi, která tyto informace předá ostatním členským státům.

Článek 4

1. Komise průběžně monitoruje vývoj andorrského právního řádu, který by mohl ovlivnit fungování tohoto rozhodnutí, včetně vývoje v oblasti přístupu k osobním údajům ze strany orgánů veřejné moci, s cílem posoudit, zda Andorra nadále zajišťuje odpovídající úroveň ochrany osobních údajů.

2. Členské státy a Komise se rovněž vzájemně informují o případech, kdy opatření přijatá subjekty pověřenými zajištěním dodržování standardu ochrany v Andorrském knížectví nejsou dostatečná.

3. Členské státy a Komise se vzájemně informují o jakýchkoli známkách toho, že zásahy andorrských orgánů veřejné moci odpovědných za národní bezpečnost, prosazování práva nebo jiné veřejné zájmy do práva fyzických osob na ochranu jejich osobních údajů přesahují rámec toho, co je striktně nezbytné, nebo že proti takovým zásahům není účinné právní ochrany.

4. Pokud z důkazů vyplývá, že odpovídající úroveň ochrany již není zajištěna, a to i v situacích uvedených v odstavci 2 a 3 tohoto článku, uvědomí o tom Komise příslušný orgán Andorry a, bude-li třeba, předloží návrh opatření postupem podle čl. 31 odst. 2 směrnice 95/46/ES s cílem zrušit toto rozhodnutí, pozastavit je nebo omezit jeho oblast působnosti.“

Článek 9

Články 3 a 4 rozhodnutí 2011/61/EU se nahrazují tímto:

„Článek 3

Pokud příslušné orgány v členských státech uplatní pravomoci podle čl. 28 odst. 3 směrnice 95/46/ES a to povede k dočasnému nebo trvalému zákazu toku údajů do Státu Izrael za účelem ochrany fyzických osob s ohledem na zpracování jejich osobních údajů, oznámí dotčený členský stát tuto skutečnost bezodkladně Komisi, která tyto informace předá ostatním členským státům.

Článek 4

1. Komise průběžně monitoruje vývoj izraelského právního řádu, který by mohl ovlivnit fungování tohoto rozhodnutí, včetně vývoje v oblasti přístupu k osobním údajům ze strany orgánů veřejné moci, s cílem posoudit, zda Stát Izrael nadále zajišťuje odpovídající úroveň ochrany osobních údajů.

2. Členské státy a Komise se rovněž vzájemně informují o případech, kdy opatření přijatá subjekty pověřenými zajištěním dodržování standardu ochrany ve Státě Izrael nejsou dostatečná.

3. Členské státy a Komise se vzájemně informují o jakýchkoli známkách toho, že zásahy izraelských orgánů veřejné moci odpovědných za národní bezpečnost, prosazování práva nebo jiné veřejné zájmy do práva fyzických osob na ochranu jejich osobních údajů přesahují rámec toho, co je striktně nezbytné, nebo že proti takovým zásahům není účinné právní ochrany.

4. Pokud z důkazů vyplývá, že odpovídající úroveň ochrany již není zajištěna, a to i v situacích uvedených v odstavci 2 a 3 tohoto článku, uvědomí o tom Komise příslušný izraelský orgán a, bude-li třeba, předloží návrh opatření postupem podle čl. 31 odst. 2 směrnice 95/46/ES s cílem zrušit toto rozhodnutí, pozastavit je nebo omezit jeho oblast působnosti.“

Článek 10

Články 2 a 3 prováděcího rozhodnutí 2012/484/EU se nahrazují tímto:

„Článek 2

Pokud příslušné orgány v členských státech uplatní pravomoci podle čl. 28 odst. 3 směrnice 95/46/ES a to povede k dočasnému nebo trvalému zákazu toku údajů do Uruguayské východní republiky za účelem ochrany fyzických osob s ohledem na zpracování jejich osobních údajů, oznámí dotčený členský stát tuto skutečnost bezodkladně Komisi, která tyto informace předá ostatním členským státům.

Článek 3

1. Komise průběžně monitoruje vývoj právního řádu Uruguayské východní republiky, který by mohl ovlivnit fungování tohoto rozhodnutí, včetně vývoje v oblasti přístupu k osobním údajům ze strany orgánů veřejné moci, s cílem posoudit, zda Uruguayská východní republika nadále zajišťuje odpovídající úroveň ochrany osobních údajů.

2. Členské státy a Komise se rovněž vzájemně informují o případech, kdy opatření přijatá subjekty pověřenými zajištěním dodržování standardu ochrany v Uruguayské východní republice nejsou dostatečná.

3. Členské státy a Komise se vzájemně informují o jakýchkoli známkách toho, že zásahy uruguayských orgánů veřejné moci odpovědných za národní bezpečnost, prosazování práva nebo jiné veřejné zájmy do práva fyzických osob na ochranu jejich osobních údajů přesahují rámec toho, co je striktně nezbytné, nebo že proti takovým zásahům není účinné právní ochrany.

4. Pokud z důkazů vyplývá, že odpovídající úroveň ochrany již není zajištěna, a to i v situacích uvedených v odstavci 2 a 3, uvědomí o tom Komise příslušný uruguayský orgán a, bude-li třeba, předloží návrh opatření postupem podle čl. 31 odst. 2 směrnice 95/46/ES s cílem zrušit toto rozhodnutí, pozastavit je nebo omezit jeho oblast působnosti.“

Článek 11

Články 2 a 3 prováděcího rozhodnutí 2013/65/EU se nahrazují tímto:

„Článek 2

Pokud příslušné orgány v členských státech uplatní pravomoci podle čl. 28 odst. 3 směrnice 95/46/ES a to povede k dočasnému nebo trvalému zákazu toku údajů na Nový Zéland za účelem ochrany fyzických osob s ohledem na zpracování jejich osobních údajů, oznámí dotčený členský stát tuto skutečnost bezodkladně Komisi, která tyto informace předá ostatním členským státům.

Článek 3

1. Komise průběžně monitoruje vývoj novozélandského právního řádu, který by mohl ovlivnit fungování tohoto rozhodnutí, včetně vývoje v oblasti přístupu k osobním údajům ze strany orgánů veřejné moci, s cílem posoudit, zda Nový Zéland nadále zajišťuje odpovídající úroveň ochrany osobních údajů.
2. Členské státy a Komise se rovněž vzájemně informují o případech, kdy opatření přijatá subjekty pověřenými zajišťováním souladu se standardem ochrany na Novém Zélandu nejsou dostatečná.
3. Členské státy a Komise se vzájemně informují o jakýchkoli známkách toho, že zásahy novozélandských orgánů veřejné moci odpovědných za národní bezpečnost, prosazování práva nebo jiné veřejné zájmy do práva fyzických osob na ochranu jejich osobních údajů přesahují rámec toho, co je striktně nezbytné, nebo že proti takovým zásahům není účinné právní ochrany.
4. Pokud z důkazů vyplývá, že odpovídající úroveň ochrany již není zajištěna, a to i v situacích uvedených v odstavci 2 a 3 tohoto článku, uvědomí o tom Komise příslušný orgán Nového Zélandu a, bude-li třeba, předloží návrh opatření postupem podle čl. 31 odst. 2 směrnice 95/46/ES s cílem zrušit toto rozhodnutí, pozastavit je nebo omezit jeho oblast působnosti.“

Článek 12

Toto rozhodnutí je určeno členskými státy.

V Bruselu dne 16. prosince 2016.

Za Komisi
Věra JOUROVÁ
členka Komise

PROVÁDĚCÍ ROZHODNUTÍ KOMISE (EU) 2016/2296**ze dne 16. prosince 2016,****kterým se vytváří nezávislá skupina odborníků ustavená jako orgán pro kontrolu výkonnosti v rámci jednotného evropského nebe**

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 549/2004 ze dne 10. března 2004, kterým se stanoví rámec pro vytvoření jednotného evropského nebe (rámcové nařízení⁽¹⁾), a zejména na čl. 11 odst. 2 uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Činnost orgánu pro kontrolu výkonnosti v rámci jednotného evropského nebe má pozitivní vliv na zlepšování evropské sítě uspořádání letového provozu (ATM), a to zejména tím, že Komisi poskytuje nestranná, podložená doporučení pro výkonnost letových navigačních služeb na úrovni Unie i na místní úrovni, jakož i pro výkonnost funkcí sítě. Pomoc poskytovaná orgánem pro kontrolu výkonnosti je nepostradatelná pro dosažení cílů dokončení jednotného evropského nebe, pro které systém sledování výkonnosti zřízený v souladu s prováděcím nařízením Komise (EU) č. 390/2013⁽²⁾, včetně dalšího nezbytného vývoje z hlediska zkušeností získaných během jeho dosavadního uplatňování, a úzce související systém poplatků zřízený v souladu s prováděcím nařízením Komise (EU) č. 391/2013⁽³⁾ jsou klíčovými faktory, a pro realizaci strategie Komise v oblasti letectví obecněji⁽⁴⁾.
- (2) Ustavení stávajícího orgánu pro kontrolu výkonnosti skončí v souladu s prováděcím rozhodnutím Komise 2014/672/EU⁽⁵⁾ dne 31. prosince 2016. Komise by měla ustavit nový orgán pro kontrolu výkonnosti, který bude nadále pomáhat Komisi a vnitrostátním dozorovým orgánům po tomto datu. Toto ustavení by mělo být platné na období začínající dnem 1. ledna 2017 a končící dnem 31. prosince 2024, aby byla zajištěna dostatečně dlouhá doba, čímž se zajistí kontinuita a stabilita, a zároveň aby byla stanovena doba určitá, která se shoduje s referenčními obdobími, jak vyžaduje čl. 3 odst. 1 prováděcího nařízení (EU) č. 390/2013.
- (3) Vzhledem k tomu, že uvedené období přesahuje z druhého do třetího referenčního období, případné obnovení členů orgánu pro kontrolu výkonnosti by mělo být takové, aby zajistilo hladký přechod a kontinuitu stávajících zkušeností a znalostí.
- (4) S cílem posílit nestrannost orgánu pro kontrolu výkonnosti by měla být zřízena nezávislá skupina odborníků, která bude nápomocna při provádění systému sledování výkonnosti, a tato skupina odborníků by měla být ustavena jako orgán pro kontrolu výkonnosti.
- (5) Ustanovení čl. 11 odst. 2 nařízení (ES) č. 549/2004 stanoví obecně, jaká je úloha orgánu pro kontrolu výkonnosti v rámci systému sledování výkonnosti. Ustanovení článku 3 prováděcího nařízení (EU) č. 390/2013 stanoví další podrobnosti, pokud jde o jeho úkoly a činnosti, přičemž výčet není vyčerpávající. Ustanovení čl. 6 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 598/2014⁽⁶⁾ rovněž přiděluje některé úkoly. V zájmu jasnosti a úplnosti v souladu s uvedenými ustanoveními by nyní měl být sestaven seznam všech úkolů orgánu

(¹) Úř. věst. L 96, 31.3.2004, s. 1.

(²) Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 390/2013 ze dne 3. května 2013, kterým se stanoví systém sledování výkonnosti letových navigačních služeb a funkcí sítě (Úř. věst. L 128, 9.5.2013, s. 1).

(³) Prováděcí nařízení Komise (EU) č. 391/2013 ze dne 3. května 2013, kterým se stanoví společný systém poplatků za letové navigační služby (Úř. věst. L 128, 9.5.2013, s. 31).

(⁴) Sdělení Komise Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů: Strategie pro evropské letectví COM(2015) 598 final.

(⁵) Prováděcí rozhodnutí Komise 2014/672/EU ze dne 24. září 2014 o prodloužení období ustavení orgánu pro kontrolu výkonnosti v rámci jednotného evropského nebe (Úř. věst. L 281, 25.9.2014, s. 5).

(⁶) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 598/2014 ze dne 16. dubna 2014 o pravidlech a postupech pro zavedení provozních omezení ke snížení hluku na letištích Unie v rámci vyváženého přístupu, kterým se zrušuje směrnice 2002/30/ES (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 65).

pro kontrolu výkonnosti. Orgán pro kontrolu výkonnosti by měl být Komisi nápomocen poskytováním poradenství, odborných znalostí a jiných služeb. Za tímto účelem by měl svou činnost koordinovat s vnitrostátními dozorovými orgány. Rovněž by měl pomáhat vnitrostátním dozorovým orgánům na jejich žádost.

- (6) V zájmu zajištění efektivního a účinného fungování orgánu pro kontrolu výkonnosti by tomuto orgánu měl být nápomocen sekretariát, který zajistí Komise.
- (7) Členové orgánu pro kontrolu výkonnosti by měli být vysoce kvalifikovaní odborníci s náležitou odbornou způsobilostí v klíčových oblastech výkonnosti. Členové s výjimkou předsedy by měli být vybráni prostřednictvím výzvy k podávání přihlášek a výběrového řízení, přičemž musí být dodrženy zásady objektivit, rovných příležitostí a transparentnosti a musí být zajištěno zjištění skutečných či potenciálních střetů zájmů, a měli by být jmenováni za svou osobu. Vzhledem ke konkrétním úkolům a povinnostem předsedy by měl být předseda jmenován Komisí v souladu s jejími interními administrativními předpisy, přičemž by měly být dodrženy uvedené zásady a zajištěno uvedené zjištění.
- (8) Vzhledem k jejich kvalifikaci a odborným znalostem a k požadavkům co do nestrannosti a neexistence střetů zájmů, ke skutečnosti, že jsou jmenováni za svou osobu, a k významu jejich činnosti by tito členové s výjimkou předsedy měli kromě náhrady výdajů obdržet odměnu, jež by měla být přiměřená úkolům, jimiž jsou pověřeni. Předseda by měl obdržet odměnu a náhrady v souladu s interními administrativními předpisy Komise.
- (9) Je tedy také vhodné, aby činnosti orgánu pro kontrolu výkonnosti, jakož i náklady na jeho administrativní a technickou podporu byly financovány z rozpočtu Unie.
- (10) Činnost orgánu pro kontrolu výkonnosti vyžaduje přístup k údajům týkajícím se výkonnosti uvedeným v prováděcím nařízení (EU) č. 390/2013, které jsou k dispozici v rámci Eurocontrolu. Komise by proto měla provést vhodná ujednání s organizací Eurocontrol k zajištění přístupu, včetně shromažďování, ověřování, předběžné analýzy a poskytování těchto údajů. Tato ujednání musí odpovídat celoevropskému rozměru kontroly výkonnosti v souladu s rozhodnutím Rady (EU) 2015/2394 ⁽¹⁾.
- (11) Aby bylo zajištěno řádné fungování orgánu pro kontrolu výkonnosti, měla by být stanovena vhodná pravidla, pokud jde o jeho jednací řád a podávání zpráv Komisi. Rovněž by měla být stanovena pravidla týkající se zpřístupňování informací.
- (12) Osobní údaje by měly být zpracovávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ⁽²⁾.
- (13) Toto rozhodnutí by se mělo přestat používat, až skončí období ustavení orgánu pro kontrolu výkonnosti, jak je stanoveno v tomto rozhodnutí.
- (14) Opatření stanovená tímto rozhodnutím jsou v souladu se stanoviskem Výboru pro jednotné nebe, zřízeného podle čl. 5 odst. 1 nařízení (ES) č. 549/2004,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Ustavení orgánu pro kontrolu výkonnosti

1. Na období od 1. ledna 2017 do 31. prosince 2024 se zřizuje nezávislá skupina odborníků v oblasti výkonnosti letových navigačních služeb a funkcí sítě v rámci jednotného evropského nebe.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Rady (EU) 2015/2394 ze dne 8. prosince 2015 o postoji, který mají členské státy zaujmout jménem Evropské unie, pokud jde o rozhodnutí o úlohách a úkolech Eurocontrolu a o centralizovaných službách, která má přijmout Stálá komise Eurocontrolu (Úř. věst. L 332, 18.12.2015, s. 136).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 45/2001 ze dne 18. prosince 2000 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány a institucemi Společenství a o volném pohybu těchto údajů (Úř. věst. L 8, 12.1.2001, s. 1).

2. Skupina odborníků uvedená v odstavci 1 se ustavuje jako orgán pro kontrolu výkonnosti v rámci jednotného evropského nebe na období od 1. ledna 2017 do 31. prosince 2024.

Článek 2

Úkoly

Orgán pro kontrolu výkonnosti má za úkol:

- a) být Komisi nápomocen při provádění systému sledování výkonnosti, zejména pokud jde o činnosti uvedené v čl. 3 odst. 3 a odst. 6 písm. a) prováděcího nařízení (EU) č. 390/2013;
- b) poskytovat na žádost Komise ad hoc informace nebo zprávy o otázkách týkajících se výkonnosti v souladu s čl. 3 odst. 4 prováděcího nařízení (EU) č. 390/2013;
- c) pomáhat Komisi na její žádost při vymezení způsobů přístupu k údajům týkajícím se výkonnosti uvedených v člancích 21 a 22 prováděcího nařízení (EU) č. 390/2013;
- d) pomáhat vnitrostátním dozorovým orgánům na jejich žádost při provádění systému sledování výkonnosti tím, že jim poskytne nezávislé stanovisko k otázkám týkajícím se výkonnosti a určí rozpětí orientačních hodnot pro stanovení cílů v souladu s čl. 3 odst. 6 písm. b) a c) prováděcího nařízení (EU) č. 390/2013;
- e) podporovat příslušné orgány na jejich žádost při posuzování hlukové situace na letištích, za něž jsou odpovědné, v souladu s čl. 6 odst. 1 nařízení (EU) č. 598/2014.

Článek 3

Poradní úloha

1. Komise se může na orgán pro kontrolu výkonnosti obrátit v jakékoliv otázce týkající se výkonnosti letových navigačních služeb a funkcí sítě v rámci jednotného evropského nebe.
2. Orgán pro kontrolu výkonnosti může z vlastního podnětu Komisi podat zprávu a dát doporučení pro zlepšení systému sledování výkonnosti v souladu s čl. 3 odst. 5 prováděcího nařízení (EU) č. 390/2013.

Článek 4

Složení orgánu a jmenování členů a předsedy

1. Orgán pro kontrolu výkonnosti je složen z devíti členů, včetně předsedy.
2. Členové s výjimkou předsedy jsou jednotlivci jmenovaní za svou osobu po výběru provedeném na základě výzvy k podávání přihlášek.
3. Členy s výjimkou předsedy jmenuje jménem Komise generální ředitel Generálního ředitelství Komise pro mobilitu a dopravu z řad odborníků s odpovídající odbornou způsobilostí, kteří zareagovali na výzvu k podávání přihlášek, a sice po konzultaci zamýšlených jmenování s členskými státy. Kritéria výběru a způsobilosti zahrnují kritéria uvedená v příloze.

4. Generální ředitel Generálního ředitelství Komise pro mobilitu a dopravu jmenuje předsedou orgánu pro kontrolu výkonnosti jménem Komise, v souladu s jejími administrativními předpisy a po konzultaci s členskými státy, odborníka s příslušnou kvalifikací. Předseda působí jako zástupce orgánu pro kontrolu výkonnosti a předsedá jeho zasedáním.
5. Funkční období předsedy a ostatních členů má délku dvou let a může být dvakrát prodlouženo. V tutéž dobu se nenahrazují více než dvě třetiny členů.
6. Člen, který již není schopen se účinně podílet na jednáních orgánu pro kontrolu výkonnosti, který odstoupí nebo který nesplňuje podmínky stanovené v člácích 5 a 6, může být na zbývající část funkčního období tohoto člena vhodným způsobem nahrazen v souladu s odstavci 2, 3 a 4.
7. Generální ředitel Generálního ředitelství Komise pro mobilitu a dopravu může jménem Komise vytvořit rezervní seznam vhodných uchazečů, které lze jmenovat za náhradní členy s výjimkou předsedy. Od uchazečů si před jejich zařazením na rezervní seznam vyžádá jejich souhlas.
8. Jména jednotlivců jmenovaných za členy orgánu pro kontrolu výkonnosti se zveřejňují v Úředním věstníku Evropské unie.
9. Osobní údaje se shromažďují, zpracovávají a zveřejňují v souladu s nařízením (ES) č. 45/2001.

Článek 5

Zásady členství

1. Orgán pro kontrolu výkonnosti a jeho členové jsou při plnění povinností podle tohoto rozhodnutí nezávislí a jednají nezávisle na jakýchkoli vnějších vlivech a ve veřejném zájmu. Členové v této věci podepisují prohlášení, ve kterém se zavazují vykonávat své funkce v rámci orgánu pro kontrolu výkonnosti za tímto účelem.
2. Členové nesmějí svou odpovědnost přenášet na jiné osoby.
3. Osoby ucházející se o jmenování za člena orgánu musí sdělit veškeré okolnosti, které by mohly vést ke vzniku střetu zájmů, a sice předložením prohlášení o zájmech, jak je uvedeno ve výzvě k podávání přihlášek podle čl. 4 odst. 2. Osoba, jež má být jmenována předsedou, v náležitě lhůtě před svým jmenováním rovněž sdělí veškeré takové okolnosti. V tomto prohlášení všechny uvedené osoby sdělí alespoň veškeré relevantní profesní a finanční zájmy a případné situace, v nichž jejich zájmy mohou ohrozit jejich schopnost jednat jako člen orgánu pro kontrolu výkonnosti nezávisle a ve veřejném zájmu nebo v nichž lze tuto jejich schopnost rozumně vnímat jako za ohroženou.
4. Pro účely posuzování, zda by mohlo dojít ke střetu zájmů, je v úvahu vzata řada faktorů, včetně povahy, druhu a významu zájmu jednotlivce, a také to, do jaké míry lze rozumně očekávat, že tento zájem ovlivní stanovisko jednotlivce a celkový rozhodovací proces orgánu pro kontrolu výkonnosti. Zájem se považuje za zanedbatelný nebo minimální, pokud není pravděpodobné, že ohrozí schopnost jednotlivce jednat nezávisle a ve veřejném zájmu při poskytování poradenství Komisi nebo že by tuto jeho schopnost bylo možné rozumně vnímat jako ohroženou.
5. Komise zveřejní prohlášení o zájmech jmenovaných členů na internetových stránkách určených k tomuto účelu. Provedou se technická opatření informující internetové vyhledávače o tom, že formuláře prohlášení o zájmech se nemají objevovat ve výsledcích vyhledávání.
6. Členové jsou vázáni služebním tajemstvím a bezpečnostními předpisy Komise týkajícími se ochrany utajovaných informací Unie stanovenými v rozhodnutích Komise (EU, Euratom) 2015/443 ⁽¹⁾ a (EU, Euratom) 2015/444 ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Rozhodnutí Komise (EU, Euratom) 2015/443 ze dne 13. března 2015 o bezpečnosti v Komisi (Úř. věst. L 72, 17.3.2015, s. 41).

⁽²⁾ Rozhodnutí Komise (EU, Euratom) 2015/444 ze dne 13. března 2015 o bezpečnostních pravidlech na ochranu utajovaných informací EU (Úř. věst. L 72, 17.3.2015, s. 53).

7. Členové podepíší na počátku každého funkčního období písemně prohlášení o zachování mlčenlivosti.

Článek 6

Způsob práce

1. Po předchozím schválení generálním ředitelem Generálního ředitelství Komise pro mobilitu a dopravu, jménem Komise zejména pokud jde o financování orgánu pro kontrolu výkonnosti, přijme orgán pro kontrolu výkonnosti následující dokumenty:

- a) svůj roční pracovní program a výroční zprávu;
- b) svůj jednací řád;
- c) způsoby spolupráce s vnitrostátními dozorovými orgány;
- d) pracovní ujednání s poskytovateli letových navigačních služeb, provozovateli letišť, koordinátory letišť a leteckými dopravci podle čl. 3 odst. 8 prováděcího nařízení (EU) č. 390/2013;
- e) plán správy údajů.

2. Orgán pro kontrolu výkonnosti přijímá své zprávy a doporučení a také dokumenty uvedené v odstavci 1 prostou většinou hlasů.

3. Pro účely zkoumání konkrétních otázek s významem pro práci orgánu pro kontrolu výkonnosti může orgán zřizovat podskupiny složené z jeho členů, a to na základě mandátu vymezeného orgánem pro kontrolu výkonnosti a po dohodě s generálním ředitelem Generálního ředitelství Komise pro mobilitu a dopravu jménem Komise. Po splnění svého mandátu se podskupiny rozpustí.

4. Orgán pro kontrolu výkonnosti i jeho podskupiny zasedají v prostorách Komise. Za výjimečných okolností se však zasedání mohou konat i jinde.

5. Účast členů orgánu pro kontrolu výkonnosti na zasedáních orgánu pro kontrolu výkonnosti i jeho podskupin je povinná. V případě nepřítomnosti se předsedovi a sekretariátu zašle zdůvodnění.

6. Orgán pro kontrolu výkonnosti s podporou sekretariátu zajistí, aby jeho metodika odrážela nejnovější vědecké standardy.

Článek 7

Administrativní a technická podpora

1. Komise poskytuje administrativní a technickou podporu nezbytnou pro fungování orgánu pro kontrolu výkonnosti, včetně sekretariátu pro orgán pro kontrolu výkonnosti a jeho podskupiny, aby bylo zajištěno jeho efektivní a účinné fungování. Sekretariát svolává a podporuje plenární zasedání orgánu pro kontrolu výkonnosti a svolává zasedání podskupin.

Administrativní a technická podpora je poskytována hospodárným způsobem tak, aby byla zajištěna funkční a technická nezávislost orgánu pro kontrolu výkonnosti při plnění jeho úkolů.

2. Pokud je organizace Eurocontrol identifikována jako vhodný zdroj údajů, Komise provede vhodná ujednání s organizací Eurocontrol ke shromažďování, ověřování, předběžné analýze a poskytování těchto údajů a k zajištění nepřetržitého přístupu orgánu pro kontrolu výkonnosti k údajům týkajícím se výkonnosti uvedeným v článku 21 prováděcího nařízení (EU) č. 390/2013, které jsou k dispozici v rámci Eurocontrolu.

Článek 8

Podávání zpráv a transparentnost

1. V rámci plnění úkolů přidělených orgánu pro kontrolu výkonnosti podle článku 2 tento orgán vydává zprávy a doporučení pro Komisi.
2. Orgán pro kontrolu výkonnosti nabídne vnitrostátním dozorovým orgánům před vydáním svých zpráv možnost ověřit faktické údaje týkající se posuzování a sledování plánů výkonnosti.
3. Komise zveřejní veškeré zprávy a doporučení orgánu pro kontrolu výkonnosti na internetových stránkách určených k tomuto účelu.
4. K takovému zveřejnění nesmí dojít v případě, že by zpřístupnění zprávy nebo doporučení nebo jejich části vedlo k porušení ochrany jakéhokoliv veřejného nebo soukromého zájmu ve smyslu článku 4 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ⁽¹⁾.
5. Orgán pro kontrolu výkonnosti přijme výroční zprávu o své činnosti, mimo jiné o spolupráci s Evropskou agenturou pro bezpečnost letectví a o pracovních ujednáních s poskytovateli letových navigačních služeb, provozovateli letišť, koordinátory letišť a leteckými dopravci, jak je uvedeno v čl. 3 odst. 7 a odst. 8 prováděcího nařízení (EU) č. 390/2013, jakož i o ujednáních s organizací Eurocontrol, pokud jde o přístup k údajům týkajícím se výkonnosti uvedený v čl. 7 odst. 2.
6. Komise fungování orgánu pro kontrolu výkonnosti monitoruje a pravidelně informuje členské státy o pokroku jeho činnosti.

Článek 9

Příspěvky, výdaje a odměna

1. Členové orgánu pro kontrolu výkonnosti s výjimkou předsedy mají nárok na zvláštní příspěvek ve formě denních jednotkových nákladů za každý celý pracovní den v maximální výši 600 EUR. Celková výše příspěvku se vypočítá a zaokrouhlí nahoru na částku, která odpovídá nejbližší polovině pracovního dne. Platby se provádějí v eurech.
2. Cestovné a náklady na pobyt vzniklé členům s výjimkou předsedy hradí Komise v souladu s rozhodnutím Komise K(2007) 5858 ⁽²⁾. Tyto výdaje se hradí v mezích disponibilních prostředků, které jsou přiděleny v rámci ročního postupu pro přidělování finančních prostředků.
3. Předsedovi orgánu pro kontrolu výkonnosti poskytuje odměny, cestovné a náklady na pobyt Komise v souladu se svými administrativními předpisy.

Článek 10

Financování

Náklady na činnosti v rámci plnění úkolů uvedených v článku 2, včetně nákladů odpovídajících příspěvkům a náhradám pro členy orgánu pro kontrolu výkonnosti uvedených v článku 9 i nákladů na administrativní a technickou podporu

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1049/2001 ze dne 30. května 2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům Evropského parlamentu, Rady a Komise (Úř. věst. L 145, 31.5.2001, s. 43).

⁽²⁾ Rozhodnutí Komise K(2007) 5858 Předpisy o úhradě výdajů externích odborníků pozvaných na zasedání Komise.

uvedených v článku 7, jsou hrazeny z rozpočtu Unie. Náklady odpovídající příspěvkům a náhradám uvedeným v čl. 9 odst. 1 a 2 se financují v souladu s článkem 204 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012 ⁽¹⁾ a článkem 287 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 1268/2012 ⁽²⁾.

Článek 11

Zrušení

Prováděcí rozhodnutí 2014/672/EU se zrušuje.

Článek 12

Vstup v platnost a použitelnost

Toto rozhodnutí vstupuje v platnost dvacátým dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 1. ledna 2017 do dne 31. prosince 2024.

V Bruselu dne 16. prosince 2016.

Za Komisi
předseda
Jean-Claude JUNCKER

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012 ze dne 25. října 2012, kterým se stanoví finanční pravidla pro souhrnný rozpočet Unie a kterým se zrušuje nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 (Úř. věst. L 298, 26.10.2012, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 1268/2012 ze dne 29. října 2012 o prováděcích pravidlech k nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 966/2012, kterým se stanoví finanční pravidla o souhrnném rozpočtu Unie (Úř. věst. L 362, 31.12.2012, s. 1).

PŘÍLOHA

Kritéria výběru a způsobilosti členů orgánu pro kontrolu výkonnosti

Mezi kritéria výběru a způsobilosti členů orgánu pro kontrolu výkonnosti patří:

- a) doložené a relevantní odborné znalosti, odborná způsobilost a odborná praxe uchazeče na vysoké úrovni, v oblastech týkajících se klíčových oblastí výkonnosti;
 - b) vyvážené zastoupení odborné způsobilosti a odborných znalostí ve všech klíčových oblastech výkonnosti, jakož i vyvážené zastoupení mužů a žen a zeměpisného původu jednotlivých uchazečů;
 - c) vyvážené zastoupení znalostí v oblastech týkajících se mimo jiné:
 - politiky EU a platných právních předpisů v oblasti letectví;
 - řízení leteckých společností a/nebo letišť;
 - požadavků vojenských misí a řízení vojenských operací;
 - ekonomických záležitostí v souvislosti s letectvím, řízení zavádění projektu SESAR a finančních mechanismů Unie;
 - referenčního srovnávání, technik analýzy nákladů a přínosů a finančního plánování;
 - provázanosti mezi náklady a dalšími oblastmi výkonnosti a rovněž mezi civilními a vojenskými požadavky;
 - identifikace bezpečnostních rizik a měření výkonnosti v oblasti bezpečnosti;
 - systému obchodování s emisemi (ETS) a měření environmentální výkonnosti (mimo jiné řešení dopadu letectví na životní prostředí, palivové účinnosti a emisí CO₂ a hluku);
 - dopadu vzájemného ovlivňování se vzdušným prostorem sousedícím s jednotným evropským nebem včetně rizikových míst a uspořádání toku letového provozu;
 - d) schopnost analyzovat a posuzovat provázanost a vzájemné ovlivňování mezi oblastmi výkonnosti a vymezovat budoucí výkonnostní cíle založené na plánovaných provozních a technologických zlepšeních;
 - e) odpovídající jazykové dovednosti, které uchazeči umožní plně a účinně se zapojit do činnosti orgánu pro kontrolu výkonnosti;
 - f) nezávislost a neexistence střetů zájmů.
-

PROVÁDĚCÍ ROZHODNUTÍ KOMISE (EU) 2016/2297**ze dne 16. prosince 2016,****kterým se mění rozhodnutí 2001/497/ES a 2010/87/EU o standardních smluvních doložkách pro předávání osobních údajů do třetích zemí a zpracovatelům usazeným v těchto zemích podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES**

(oznámeno pod číslem C(2016) 8471)

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na směrnici Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů ⁽¹⁾, a zejména na čl. 26 odst. 4 uvedené směrnice,

po konzultaci s evropským inspektorem ochrany údajů,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Soudní dvůr Evropské unie v rozsudku ze dne 6. října 2015, *Maximillian Schrems v. Data Protection Commissioner* ⁽²⁾, C-362/14, stanovil, že přijetím článku 3 rozhodnutí 2000/520/ES ⁽³⁾ Komise překročila pravomoc, jež jí byla svěřena v čl. 25 odst. 6 směrnice 95/46/ES vykládaném ve světle Listiny základních práv Evropské unie, a prohlásil článek 3 uvedeného rozhodnutí za neplatný.
- (2) Ustanovení čl. 3 odst. 1 prvního pododstavce rozhodnutí 2000/520/ES stanoví restriktivní podmínky, v rámci nichž se mohou vnitrostátní orgány dozoru rozhodnout, že zastaví toky údajů vůči autocertifikované společnosti z USA, bez ohledu na zjištění Komise ohledně odpovídající úrovně ochrany.
- (3) Soudní dvůr v rozsudku ve věci *Schrems* vysvětlil, že dozor nad předáváním osobních údajů třetí zemi, která je předmětem rozhodnutí Komise o odpovídající úrovni ochrany, je i nadále v pravomoci vnitrostátních orgánů dozoru a že Komise není příslušná omezovat jejich pravomoci vyplývající z článku 28 směrnice 95/46/ES. Tyto orgány disponují podle uvedeného článku zejména pravomocí provádět šetření, například shromažďovat veškeré informace nezbytné pro splnění svého úkolu dozoru, pravomocí účinně zasáhnout, například dočasně nebo trvale zakázat zpracování údajů, a pravomocí obrátit se na soud ⁽⁴⁾.
- (4) Soudní dvůr ve stejném rozsudku připomněl, že v souladu s čl. 25 odst. 6 druhým pododstavcem směrnice 95/46/ES musí členské státy a jejich orgány přijmout opatření nezbytná pro dosažení souladu s akty orgánů Unie, neboť jim v zásadě svědčí presumpce legality, a tudíž zakládají právní účinky tak dlouho, dokud nejsou vzaty zpět, zrušeny v rámci žaloby na neplatnost nebo prohlášeny za neplatné v návaznosti na žádost o rozhodnutí o předběžné otázce nebo na námitku protiprávnosti.
- (5) Rozhodnutí Komise přijaté podle čl. 26 odst. 4 směrnice 95/46/ES je obdobně závazné pro všechny orgány členských států, kterým je určeno, a to i pro nezávislé orgány dozoru v rozsahu, v němž má za účinek uznání, že předávání osobních údajů, k nimž dochází na základě standardních smluvních doložek stanovených v daném rozhodnutí, představuje dostatečná ochranná opatření požadovaná v čl. 26 odst. 2 uvedené směrnice. Tato skutečnost nebrání vnitrostátnímu orgánu dozoru, aby vykonával své pravomoci dohledu nad toky údajů, včetně pravomoci předávání osobních údajů dočasně nebo trvale zakázat, jestliže uvedený orgán stanoví, že předávání je prováděno v rozporu s právními předpisy EU na ochranu údajů nebo vnitrostátními právními předpisy na ochranu údajů, jako například, pokud dovozce údajů nedodrжуje standardní smluvní doložky.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31.⁽²⁾ ECLI:EU:C:2015:650.⁽³⁾ Rozhodnutí Komise 2000/520/ES ze dne 26. července 2000 podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES o odpovídající ochraně poskytované podle zásad bezpečného přístavu a s tím souvisejících často kladených otázek vydaných Ministerstvem obchodu Spojených států (Úř. věst. L 215, 25.8.2000, s. 7).⁽⁴⁾ *Schrems*, body 40 a násl., body 101–103.

- (6) Rozhodnutí Komise 2001/497/ES ⁽¹⁾ a 2010/87/EU ⁽²⁾ obsahují omezení pravomocí vnitrostátních orgánů dozoru, které je srovnatelné s ustanovením čl. 3 odst. 1 prvním pododstavcem rozhodnutí 2000/520/ES, které Soudní dvůr považoval za neplatné.
- (7) S ohledem na rozsudek ve věci *Schrems* a podle článku 266 Smlouvy by ustanovení v uvedených rozhodnutích omezující pravomoci vnitrostátních orgánů dozoru proto měla být nahrazena.
- (8) Aby mohla Komise snáze a účinně monitorovat fungování v současnosti platných rozhodnutí o standardních smluvních doložkách, měly by ji členské státy informovat o relevantních krocích vnitrostátních orgánů dozoru.
- (9) Pracovní skupina pro ochranu fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů zřízená podle článku 29 směrnice 95/46/ES vydala stanovisko, ke kterému se přihlédlo při přípravě tohoto rozhodnutí.
- (10) Opatření stanovená tímto rozhodnutím jsou v souladu se stanoviskem výboru zřízeného podle čl. 31 odst. 1 směrnice 95/46/ES.
- (11) Rozhodnutí 2001/497/ES a 2010/87/EU by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna,

PŘIJALA TOTO ROZHODNUTÍ:

Článek 1

Článek 4 rozhodnutí 2001/497/ES se nahrazuje tímto:

„Článek 4

Pokud příslušné orgány v členských státech uplatní pravomoc podle čl. 28 odst. 3 směrnice 95/46/ES a to povede k dočasnému nebo trvalému zákazu toku údajů do třetích zemí za účelem ochrany fyzických osob s ohledem na zpracování jejich osobních údajů, oznámí dotčený členský stát tuto skutečnost bezodkladně Komisi, která tyto informace předá ostatním členským státům.“

Článek 2

Článek 4 rozhodnutí 2010/87/EU se nahrazuje tímto:

„Článek 4

Pokud příslušné orgány v členských státech uplatní pravomoc podle čl. 28 odst. 3 směrnice 95/46/ES a to povede k dočasnému nebo trvalému zákazu toku údajů do třetích zemí za účelem ochrany fyzických osob s ohledem na zpracování jejich osobních údajů, oznámí dotčený členský stát tuto skutečnost bezodkladně Komisi, která tyto informace předá ostatním členským státům.“

Článek 3

Toto rozhodnutí je určeno členskými státy.

V Bruselu dne 16. prosince 2016.

Za Komisi
Věra JOUROVÁ
členka Komise

⁽¹⁾ Rozhodnutí Komise 2001/497/ES ze dne 15. června 2001 o standardních smluvních doložkách pro předávání osobních údajů do třetích zemí podle směrnice 95/46/ES (Úř. věst. L 181, 4.7.2001, s. 19).

⁽²⁾ Rozhodnutí Komise 2010/87/EU ze dne 5. února 2010 o standardních smluvních doložkách pro předávání osobních údajů zpracovatelům usazeným ve třetích zemích podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES (Úř. věst. L 39, 12.2.2010, s. 5).

OBECNÉ ZÁSADY

OBECNÉ ZÁSADY EVROPSKÉ CENTRÁLNÍ BANKY (EU) 2016/2298

ze dne 2. listopadu 2016,

kterými se mění obecné zásady (EU) 2015/510 o provádění rámce měnové politiky Eurosystemu (ECB/2016/31)

RADA GUVERNÉRŮ EVROPSKÉ CENTRÁLNÍ BANKY,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl.127 odst. 2 první odrážku této smlouvy,

s ohledem na statut Evropského systému centrálních bank a Evropské centrální banky, a zejména na první odrážku článku 3.1, články 9.2, 12.1, 14.3, 18.2 a první odstavec článku 20 tohoto statutu,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Dosažení jednotné měnové politiky vyžaduje vymezení nástrojů a postupů, jež má využívat Eurosystem, který je tvořen Evropskou centrální bankou (ECB) a národními centrálními bankami členských států, jejichž měnou je euro (dále jen „národní centrální banky“), za účelem provádění této politiky jednotným způsobem ve všech členských státech, jejichž měnou je euro.
- (2) Pro účely operací měnové politiky může Eurosystem provádět nabídková řízení s pevnou nebo proměnlivou sazbou. Obecné zásady Evropské centrální banky (EU) 2015/510 (ECB/2014/60) ⁽¹⁾ je třeba změnit tak, aby obsahovaly určitá nezbytná technická a redakční upřesnění, pokud se týká operačních kroků nabídkových řízení.
- (3) Eurosystem má za to, že je nezbytné změnit kritéria způsobilosti a upravit opatření ke kontrole rizika, jež se používají v případě prioritních nezajištěných dluhových nástrojů vydaných úvěrovými institucemi nebo investičními podniky nebo subjekty, které jsou s nimi úzce propojeny, v rámci zajištění Eurosystemu s cílem zohlednit provedení směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ⁽²⁾ v členských státech.
- (4) Eurosystem vypracoval jednotný rámec aktiv, která jsou způsobilá jako zajištění, tak aby byly všechny úvěrové operace Eurosystemu prostřednictvím provedení obecných zásad (EU) 2015/510 (ECB/2014/60) ve všech členských státech, jejichž měnou je euro, prováděny harmonizovaným způsobem. Rada guvernérů považuje za nezbytné provést některé změny rámce zajištění Eurosystemu, tak aby umožňoval zahrnutí kupónových struktur s možnými negativními peněžními toky pro obchodovatelná aktiva.
- (5) Eurosystem vyžaduje poskytování komplexních a standardizovaných údajů o úvěrech týkajících se souboru aktiv, která vytvářejí peněžní toky zajišťující cenné papíry kryté aktivy. Údaje o úvěrech musí příslušné strany předávat do registru údajů o úvěrech, který určí Eurosystem. V zájmu transparentnosti je třeba upřesnit požadavky Eurosystemu na určení registrů údajů o úvěrech, jakož i vlastní postup tohoto určení.
- (6) V zájmu zachování přiměřenosti zajištění Eurosystemu by měla být změněna kritéria způsobilosti úvěrových pohledávek, a zejména kritérium pro omezení realizace. Národní centrální banky by měly přijmout zvláštní opatření za účelem eliminace nebo podstatného zmírnění rizika započtení, když jako zajištění přijímají úvěrové pohledávky. Úvěrové pohledávky vzniklé přede dnem 1. ledna 2018, na něž se tato opatření nevztahují, mohou být jako zajištění mobilizovány do 31. prosince 2019 za předpokladu, že jsou splněna všechna další kritéria způsobilosti.

⁽¹⁾ Obecné zásady Evropské centrální banky (EU) 2015/510 ze dne 19. prosince 2014 o provádění rámce měnové politiky Eurosystemu (obecné zásady o obecné dokumentaci) (ECB/2014/60) (Úř. věst. L 91, 2.4.2015, s. 3).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/59/EU ze dne 15. května 2014, kterou se stanoví rámec pro ozdravné postupy a řešení krize úvěrových institucí a investičních podniků a kterou se mění směrnice Rady 82/891/EHS, směrnice Evropského parlamentu a Rady 2001/24/ES, 2002/47/ES, 2004/25/ES, 2005/56/ES, 2007/36/ES, 2011/35/EU, 2012/30/EU a 2013/36/EU a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 a (EU) č. 648/2012 (Úř. věst. L 173, 12.6.2014, s. 190).

- (7) Za účelem ochrany Eurosystemu před rizikem finančních ztrát v případě selhání protistrany by se na způsobilá aktiva mobilizovaná jako zajištění pro úvěrové operace Eurosystemu měla vztahovat opatření ke kontrole rizika stanovená v hlavě VI části čtvrté obecných zásad (EU) 2015/510 (ECB/2014/60). V návaznosti na pravidelný přezkum rámce Eurosystemu pro kontrolu rizika se Rada guvernérů domnívá, že by mělo být provedeno několik úprav.
- (8) Způsobilá aktiva musí splňovat požadavky Eurosystemu na úvěrovou kvalitu specifikované v rámci Eurosystemu pro hodnocení úvěrového rizika, který vymezuje postupy, pravidla a techniky s cílem zajistit, aby byl dodržován požadavek Eurosystemu na plnění vysokých úvěrových standardů pro způsobilá aktiva. V návaznosti na přezkum pravidel rámce Eurosystemu pro hodnocení úvěrového rizika je třeba provést konkrétní změny, zejména pokud jde o obecná kritéria pro akceptaci externích ratingových agentur a dodatečné provozní požadavky na tyto agentury, pokud se týká krytých dluhopisů.
- (9) V zájmu jednoznačnosti je třeba provést několik menších technických změn, a to například ve vztahu k terminologii krytých dluhopisů.
- (10) Obecné zásady (EU) 2015/510 (ECB/2014/60) je proto třeba příslušným způsobem změnit,

PŘIJALA TYTO OBECNÉ ZÁSADY:

Článek 1

Změny

Obecné zásady (EU) 2015/510 (ECB/2014/60) se mění takto:

1. Článek 2 se mění takto:

a) bod 12 se nahrazuje tímto:

„12) „krytým dluhopisem“ dluhový nástroj, s nímž je spojen dvojí postih: a) přímo či nepřímo vůči úvěrové instituci a b) vůči dynamickému souboru podkladových aktiv, a u něhož nedochází k tranšování rizika;“;

b) vkládá se nový bod 46a, který zní:

„(46a) „investičním podnikem“ investiční podnik ve smyslu bodu 2) v čl. 4 odst. 1 nařízení (EU) č. 575/2013;“;

c) bod 48 se nahrazuje tímto:

„(48) „krytým dluhopisem typu Jumbo“ krytý dluhopis s objemem emise alespoň 1 mld. EUR, pro který alespoň tři tvůrci trhu nabídnou řádnou kupní a prodejní cenu;“;

d) bod 71 se nahrazuje tímto:

„(71) „jinými krytými dluhopisy“ strukturované kryté dluhopisy nebo tzv. *multi cédulas*;“;

e) bod 74 se nahrazuje tímto:

„(74) „veřejným ratingem“ rating, který: a) vydala nebo schválila ratingová agentura registrovaná v Unii, která je jako externí ratingová agentura akceptovaná Eurosystemem, a b) který se uveřejňuje nebo distribuuje na základě předplatného;“;

f) bod 88 se nahrazuje tímto:

„(88) „strukturovaným krytým dluhopisem“ krytý dluhopis, který není vydán v souladu s požadavky podle čl. 52 odst. 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/65/ES (*), s výjimkou tzv. *multi cédulas*;

(*) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/65/ES ze dne 13. července 2009 o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se subjektů kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP) (Úř. věst. L 302, 17.11.2009, s. 32).“;

g) bod 94 se nahrazuje tímto:

„(94) „krytým dluhopisem v souladu se směrnicí o SKIPCP“ krytý dluhopis, který je vydán v souladu s požadavky podle čl. 52 odst. 4 směrnice 2009/65/ES“;

2. Článek 25 se mění takto:

a) v tabulce 4 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„Tabulka 4

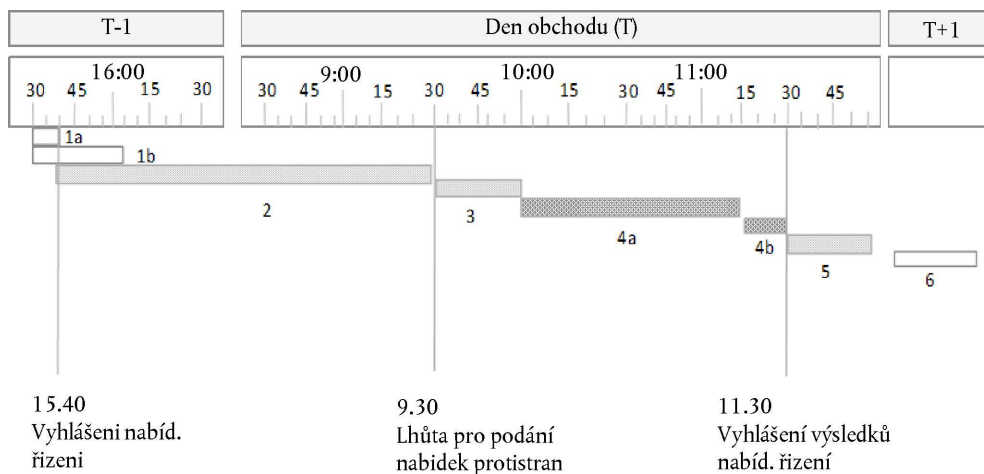
Operační kroky nabídkových řízení

Krok 1	Vyhlášení nabídkového řízení
	a) Veřejné vyhlášení ze strany ECB
	b) Veřejné vyhlášení ze strany národních centrálních bank a přímé oznámení jednotlivým protistranám (pokud je to považováno za nezbytné)
Krok 2	Příprava protistran a podávání nabídek
Krok 3	Shromažďování nabídek Eurosystemem
Krok 4	Přidělování a vyhlášení výsledků nabídkového řízení
	a) Rozhodnutí ECB o přidělení
	b) Veřejné vyhlášení výsledků o přidělení ze strany ECB
Krok 5	Potvrzení jednotlivých výsledků přidělení
Krok 6	Vypořádání transakcí“;

b) v odstavci 2 se tabulky 5 a 6 nahrazují tímto:

„Tabulka 5

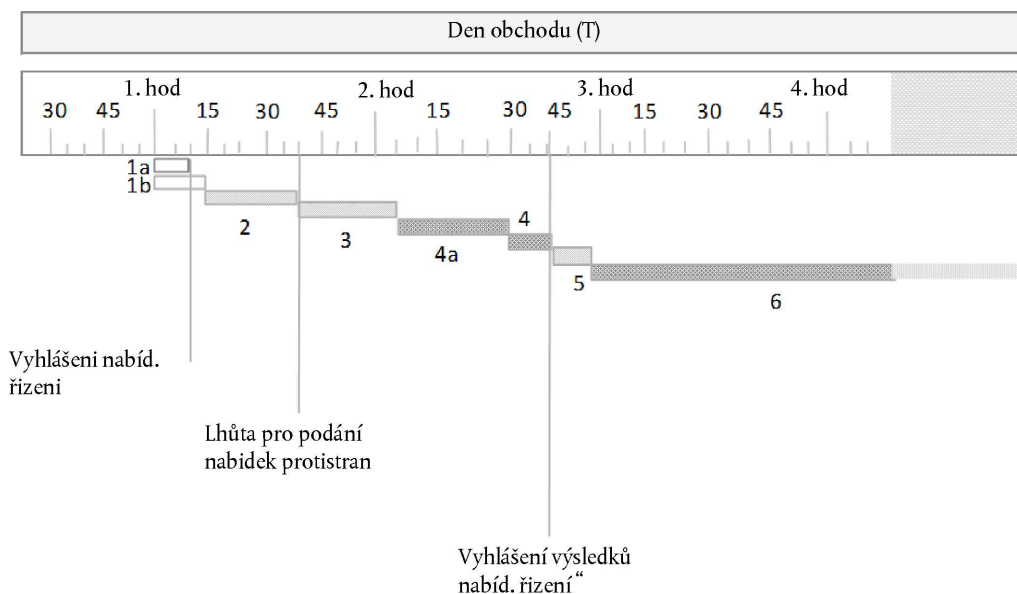
Indikativní časový rámec operačních kroků standardních nabídkových řízení (časové údaje jsou uvedeny ve středoevropském čase⁽¹⁾)

(1) Středoevropský čas (SEČ) zohledňuje změnu na středoevropských letní čas.

Tabulka 6

Indikativní časový rámec operačních kroků rychlých nabídkových řízení (časové údaje jsou uvedeny v SEČ)

3. V článku 30 se odstavce 1 a 2 nahrazují tímto:

„1. Standardní nabídková řízení vyhláší ECB veřejně předem. Národní centrální banky mohou standardní nabídkové řízení vyhlásit také veřejně a oznámit přímo protistranám, pokud je to považováno za nezbytné.

2. Rychlá nabídková řízení může ECB vyhlásit veřejně předem. V případě rychlých nabídkových řízení, která byla veřejně předem vyhlášena, může národní centrální banka kontaktovat vybrané protistrany přímo, považuje-li to za nezbytné. V případě rychlých nabídkových řízení, která nebyla předem veřejně vyhlášena, jsou vybrané protistrany kontaktovány přímo národními centrálními bankami.“;

4. V článku 43 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Rozhodnutí o přidělení s ohledem na výsledky nabídkového řízení vyhláší ECB veřejně. Národní centrální banky mohou rozhodnutí ECB o přidělení vyhlásit také veřejně a oznámit přímo protistranám, považují-li to za nezbytné.“;

5. V článku 55a se odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. V případě poboček se informace vykazované podle odstavce 1 týkají instituce, k níž pobočka náleží.“;

6. V článku 61 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. ECB na svých internetových stránkách zveřejňuje aktualizovaný seznam způsobilých obchodovatelných aktiv, a to v souladu s metodikami uvedenými na těchto internetových stránkách, a každý den, kdy je TARGET2 v provozu, tento seznam aktualizuje. Obchodovatelná aktiva obsažená v seznamu způsobilých obchodovatelných aktiv se stanou způsobilými pro použití v rámci úvěrových operací Eurosystemu poté, co jsou v tomto seznamu zveřejněna. Jako výjimka z tohoto pravidla platí, že v případě krátkodobých dluhových nástrojů s vypořádáním valuty ve stejný den může Eurosystem přiznat způsobilost ode dne emise. Aktiva hodnocená v souladu s čl. 87 odst. 3 se na seznamu způsobilých obchodovatelných aktiv nezveřejňují.“;

7. V článku 63 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Aby byly způsobilé, musí mít dluhové nástroje až do konečného splacení některou z těchto kupónových struktur:

a) kupón s pevnou sazbou, nulový kupón nebo kupón s odstupňovanou sazbou a s předem vymezeným kupónovým rozvrhem a předem definovanými kupónovými hodnotami, nebo

- b) kupóny s proměnlivou sazbou, které mají tuto strukturu: kupónová sazba = (referenční sazba * l) ± x s tím, že $f \leq \text{kupónová sazba} \leq c$, přičemž
- i) referenční sazbou může být v určitém čase jen jedna z těchto sazeb:
 - sazba peněžního trhu v eurech, např. Euribor, LIBOR nebo obdobné indexy,
 - sazba swapů s konstantní splatností, např. indexy CMS, EISDA, EUSA,
 - výnos jednoho státního dluhopisu v eurozóně, jehož splatnost nepřesahuje jeden rok, nebo index několika státních dluhopisů v eurozóně, jejichž splatnost nepřesahuje jeden rok,
 - inflační index eurozóny;
 - ii) f (spodní hranice), c (horní hranice), l (faktor snížení/zvýšení páky („leveraging/deleveraging factor“)) a x (marže) jsou, pokud jsou dány, číselné hodnoty, které jsou buď předem definovány k okamžiku emise, nebo se mohou časem měnit pouze na hodnoty předem definované v okamžiku emise, kde l je větší než nula po celou dobu životnosti aktiva. V případě kupónů s proměnlivou sazbou, u nichž je referenční sazbou inflační index, se l rovná jedné.“;

8. Vkládá se nový článek 77a, který zní:

„Článek 77a

Omezení investic v případě cenných papírů krytých aktivy

Investice peněžních prostředků, které tvoří kladné zůstatky na bankovních účtech emitenta nebo zprostředkovatelské jednotky pro speciální účel, na základě transakční dokumentace nesmí ať už zcela nebo zčásti, skutečně či potenciálně, sestávat z tranší jiných cenných papírů krytých aktivy, úvěrových dluhopisů, swapů či jiných derivátových nástrojů, syntetických cenných papírů nebo obdobných pohledávek.“;

9. V článku 73 se zrušuje odstavec 7;

10. V článku 78 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Komplexní a standardizované údaje o úvěrech týkající se souboru aktiv, která vytvářejí peněžní toky zajišťující cenné papíry kryté aktivy, se dávají k dispozici v souladu s postupy vymezenými v příloze VIII, jež obsahují informace týkající se vyžadovaného výsledného hodnocení kvality údajů a požadavky na určení registrů údajů o úvěrech Eurosystemem. Při posuzování způsobilosti Eurosystem zohledňuje: a) jakékoli neposkytnutí údajů a b) jak často dochází k tomu, že jednotlivá pole údajů o úvěrech neobsahují žádné smysluplné údaje.“;

11. V oddílu 2 kapitole 1 hlavy II části čtvrté se doplňuje nový pododíl 4, který zní:

„Pododíl 4

Zvláštní kritéria způsobilosti určitých nezajištěných dluhových nástrojů

Článek 81a

Kritéria způsobilosti určitých nezajištěných dluhových nástrojů

1. Aby byly způsobilé pro úvěrové operace Eurosystemu, musí nezajištěné dluhové nástroje vydané úvěrovými institucemi nebo investičními podniky nebo subjekty, které jsou s nimi úzce propojeny ve smyslu čl. 138 odst. 2, splňovat obecná kritéria způsobilosti platná pro všechny typy obchodovatelných aktiv podle oddílu 1 s výjimkou požadavku uvedeného v článku 64, pokud nezajištěný dluhový nástroj podléhá podřízenosti vyplývající z právních předpisů.

2. Pro účely tohoto pododstavce se podřízeností vyplývající z právních předpisů rozumí podřízenost nezajištěného dluhového nástroje na základě zákonného rámce platného pro emitenta, přičemž se nejedná o podřízenost na základě podmínek dluhového nástroje, tj. smluvní podřízenost.“;

12. V článku 83 se písmeno a) nahrazuje tímto:

„a) Rating emise od externí ratingové agentury: tento rating představuje úvěrové hodnocení přidělené externí ratingovou agenturou určité emisí nebo, neexistuje-li rating emise od téže externí ratingové agentury, rating programu nebo série emisí, v jejichž rámci je dané aktivum vydáno. Hodnocení programu nebo série emisí ze strany externí ratingové agentury je relevantní, pouze pokud se vztahuje na dané aktivum, externí ratingová agentura jej výslovně a jednoznačně přiřadila ke kódu ISIN aktiva a neexistuje žádný jiný rating emise od téže externí ratingové agentury. V případě ratingů emise od externí ratingové agentury Eurosystem nebere do úvahy původní splatnost aktiva.“;

13. V článku 104 se vkládá nový odstavec 3a, který zní:

„3a. Od 1. ledna 2018 národní centrální banky použijí mechanismus k zajištění eliminace nebo podstatného zmírnění rizika započtení, když jako zajištění přijímají úvěrové pohledávky vzniklé po tomto datu. Úvěrové pohledávky vzniklé přede dnem 1. ledna 2018, na něž se tento mechanismus nevztahuje, mohou být jako zajištění mobilizovány do 31. prosince 2019 za předpokladu, že jsou splněna všechna další kritéria způsobilosti.“;

14. Článek 120 se mění takto:

a) odstavce 1 a 2 se nahrazují tímto:

„1. Pro účely rámce Eurosystemu pro hodnocení úvěrového rizika jsou obecná kritéria pro akceptaci externích ratingových agentur následující:

a) Externí ratingová agentura musí být registrována Evropským orgánem pro cenné papíry a trhy v souladu s nařízením (ES) č. 1060/2009.

b) Externí ratingové agentury musí splňovat provozní kritéria a poskytovat relevantní pokrytí, aby byla zajištěna účinná implementace rámce Eurosystemu pro hodnocení úvěrového rizika. Využití hodnocení úvěrového rizika poskytnutého externí ratingovou agenturou je především závislé na dostupnosti informací o tomto hodnocení pro Eurosystem, jakož i informací pro srovnání a přidělení, tj. promítnutí hodnocení ve vztahu ke stupňům úvěrové kvality Eurosystemu a pro účely procesu monitorování výsledků podle článku 126.

2. Eurosystem si vyhrazuje právo rozhodnout, zda na žádost ratingové agentury zahájí postup akceptace pro účely rámce Eurosystemu pro hodnocení úvěrového rizika. Při rozhodování Eurosystem zohlední mimo jiné to, zda ratingová agentura poskytuje relevantní pokrytí pro účely účinného provedení rámce Eurosystemu pro hodnocení úvěrového rizika v souladu s požadavky uvedenými v příloze IXa.“;

b) vkládá se nový odstavec 2a, který zní:

„2a. Po zahájení postupu akceptace pro účely rámce Eurosystemu pro hodnocení úvěrového rizika Eurosystem prošetří všechny dodatečné informace, které považuje za relevantní k zajištění účinného provedení rámce Eurosystemu pro hodnocení úvěrového rizika, včetně schopnosti externí ratingové agentury splňovat kritéria a dodržovat pravidla procesu monitorování výsledků hodnocení úvěrového rizika v rámci Eurosystemu pro hodnocení úvěrového rizika v souladu s požadavky obsaženými v příloze IX, jakož i případně i zvláštní kritéria uvedená v příloze IXb. Eurosystem si vyhrazuje právo rozhodnout o akceptaci externí ratingové agentury pro účely rámce Eurosystemu pro hodnocení úvěrového rizika na základě poskytnutých informací a na základě provedení vlastního hloubkového auditu.“;

15. V čl. 122 odst. 3 se písmeno b) nahrazuje tímto:

„b) aktuální hodnocení ze strany příslušného orgánu, jež odráží informace, které jsou v současné době k dispozici a které se týkají všech otázek, jež mají dopad na použití interního systému na bázi ratingů pro účely zajištění, a všech otázek, jež se týkají údajů používaných pro proces monitorování výsledků hodnocení úvěrového rizika v rámci Eurosystemu“;

16. V článku 137 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Uplatňují se obecná kritéria způsobilosti pro obchodovatelná aktiva vymezená v hlavě II části čtvrté s výjimkou toho, že obchodovatelná aktiva:

a) mohou být vydána, držena a vypořádána mimo EHP;

b) mohou být denominována v jiných měnách než euro a

c) nesmí mít kupónovou hodnotu, která by vedla k zápornému peněžnímu toku.“;

17. V čl. 138 odst. 3 se písmeno a) nahrazuje tímto:

„a) úzké propojení mezi protistranou a subjektem veřejného sektoru ze zemí EHP, který je oprávněn vybírat daně, nebo případy, kdy za dluhový nástroj ručí jeden či více subjektů veřejného sektoru ze zemí EHP, který je oprávněn vybírat daně, a příslušná záruka splňuje charakteristické znaky uvedené v článku 114, přičemž se vždy uplatňuje čl. 139 odst. 1.“;

18. V článku 139 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Nezajištěné dluhové nástroje vydané protistranou nebo jiným subjektem úzce propojeným s touto protistranou ve smyslu čl. 138 odst. 2 a plně zaručené jedním či několika subjekty veřejného sektoru z EHP, které jsou oprávněny vybírat daně, nesmí tato protistrana mobilizovat jako zajištění pro úvěrové operace Eurosystemu, a to:

a) přímo, ani

b) nepřímo, v případě, že jsou zahrnuty do souboru krytých dluhopisů.“;

19. V článku 141 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Protistrana nesmí jako zajištění předložit ani používat nezajištěné dluhové nástroje vydané úvěrovou institucí nebo jiným subjektem, s nímž je úvěrová instituce úzce propojena, v takové míře, že hodnota tohoto zajištění vydaného danou úvěrovou institucí nebo jiným subjektem, s nímž je úvěrová instituce úzce propojena, dohromady převyšuje 2,5 % celkové hodnoty aktiv užitých jako zajištění touto protistranou po příslušné srážce. Prahová hodnota 2,5 % se neuplatňuje v žádném z těchto případů:

a) pokud hodnota těchto aktiv nepřevyšuje částku 50 milionů EUR po všech příslušných srážkách; nebo

b) jsou-li tato aktiva zaručena subjektem veřejného sektoru, který je oprávněn vybírat daně, formou záruky, která splňuje charakteristické znaky vymezené v článku 114.“;

20. Článek 143 se zrušuje;

21. Vkládá se nový článek 144a, který zní:

„Článek 144a

Způsobilá aktiva se zápornými peněžními toky

1. Národní centrální banky zajistí, aby protistrana byla i nadále odpovědná za včasné splacení jakékoli částky záporných peněžních toků v souvislosti se způsobilými aktivy, jež předložila nebo používá jako zajištění.

2. Pokud protistrana neprovede včasné splacení podle odstavce 1, Eurosystem může, avšak není povinen provést příslušnou platbu. Národní centrální banky zajistí, aby protistrana Eurosystemu okamžitě poté, co o to Eurosystem požádá, uhradila jakoukoli částku záporných peněžních toků, které Eurosystem zaplatil v důsledku selhání protistrany. Pokud protistrana neprovede včasné splacení podle odstavce 1, má Eurosystem právo částku, která se rovná částce, kterou musí Eurosystem zaplatit jménem této protistrany, okamžitě a bez předchozího oznámení odečíst:

a) z příslušného účtu dané protistrany v platebním modulu (PM) v TARGET2 ve smyslu čl. 36 odst. 6 přílohy II obecných zásad ECB/2012/27; nebo

b) s předchozím souhlasem zúčtovací banky z účtu PM zúčtovací banky v TARGET2, který je využíván pro úvěrové operace příslušné protistrany v Eurosystemu; nebo

c) z jakéhokoli jiného účtu, který lze využívat pro operace měnové politiky Eurosystemu a který má příslušná protistrana veden u národní centrální banky.

3. Jakákoli částka, kterou Eurosystem zaplatil podle odstavce 2, kterou protistrana na žádost okamžitě neuhradila a kterou Eurosystem nemůže odečíst z žádného příslušného účtu podle odstavce 2, se považuje za úvěr poskytnutý ze strany Eurosystemu, pro který platí sankce v souladu s článkem 154.“;

22. V čl. 154 odst. 1 se písmeno a) nahrazuje tímto:

„a) pokud se týká reverzních transakcí a měnových swapů pro účely měnové politiky, povinnost (ve smyslu článku 15) v dostatečné míře zajistit a vypořádat částku, jež byla protistraně přidělena, po celou dobu příslušné operace, včetně jakékoli nesplacené částky příslušné operace v případě předčasného ukončení ze strany národní centrální banky po zbývající dobu operace.“;

23. V čl. 154 odst. 1 se doplňuje nové písmeno e), které zní:

„e) jakákoli platební povinnost podle čl. 144a odst. 3.“;

24. V čl. 156 odst. 1 se písmeno a) nahrazuje tímto:

„a) byl uložen finanční postih;“;

25. V čl. 156 odst. 4 se písmeno a) nahrazuje tímto:

„a) byl uložen finanční postih;“;

26. V článku 166 se doplňuje nový odstavec 4a, který zní:

„4a. Každá národní centrální banka uplatňuje smluvní či veřejnoprávní úpravu, která zajistí, aby byla domácí národní centrální banka vždy v takovém právním postavení, aby mohla uložit finanční postih v případě, že protistrana zcela či zčásti neuhradí či nezaplatí jakoukoli částku úvěru či cenu zpětného odkupu nebo nedodá koupená aktiva v době splatnosti nebo v době, kdy by měla být jinak uhrazena, zaplacená či dodána, a to v případě, že není k dispozici žádné nápravné opatření podle čl. 166 odst. 2. Finanční postih se vypočte v souladu s přílohou VII oddílem I odst. 1 písm. a) těchto obecných zásad a přílohou VII oddílem I odst. 2 a 4 těchto obecných zásad, přičemž se zohlední peněžní částka, kterou protistrana nemohla zaplatit či uhradit, nebo výše aktiv, které protistrana nemohla dodat, a počet kalendářních dnů, po které protistrana nezaplatila, neuhradila či nedodala.“;

27. Přílohy VII, VIII a XII se mění a vkládá se nová příloha IXa a příloha IXb v souladu s přílohou těchto obecných zásad.

Článek 2

Nabytí účinku a provádění

1. Tyto obecné zásady nabývají účinku dnem oznámení národním centrálním bankám členských států, jejichž měnou je euro.

2. Národní centrální banky členských států, jejichž měnou je euro, přijmou opatření nezbytná k dosažení souladu s těmito obecnými zásadami a použijí je od 1. ledna 2017. Nejpozději do 5. prosince 2016 informují ECB o textech a prostředcích týkajících se těchto opatření.

Článek 3

Určení

Tyto obecné zásady jsou určeny všem centrálním bankám Eurosystemu.

Ve Frankfurtu nad Mohanem dne 2. listopadu 2016.

Za Radu guvernérů ECB
prezident ECB
Mario DRAGHI

PŘÍLOHA

Přílohy VII, VIII a XII obecných zásad (EU) 2015/510 (ECB/2014/60) se mění a vkládají se nové přílohy IXa a IXb takto:

1. V příloze VII se odst. 1 písm. b) nahrazuje tímto:

„b) V případě porušení povinnosti uvedené v čl. 154 odst. 1 písm. d) nebo e) se finanční postih vypočítá za použití sazby mezní zápisovací facility, která se uplatňovala v den, kdy porušování začalo, navýšené o 5 procentních bodů. Dojde-li v období 12 měsíců ode dne prvního porušení k opakovanému porušení povinnosti uvedené v čl. 154 odst. 1 písm. d) nebo povinnosti uvedené v čl. 154 odst. 1 písm. e), navyšuje se sazba finančního postihu při každém porušení o dalších 2,5 procentních bodů.“

2. V příloze VII se odst. 5 písm. a) nahrazuje tímto:

„a) dodatečná lhůta sedmi kalendářních dnů se uplatní, pokud k porušení došlo v důsledku změny ocenění (bez toho, aby byly předloženy dodatečné nezajištěné dluhové nástroje, a bez odstranění aktiv z celkového souboru zajištění) z důvodu:

- i) zvýšení hodnoty již předložených nezajištěných dluhových nástrojů; nebo
- ii) snížení celkové hodnoty souboru zajištění.

V těchto případech je protistrana povinna hodnotu celkového souboru zajištění a/nebo hodnotu takových nezajištěných dluhových nástrojů v dodatečné lhůtě upravit tak, aby zajistila soulad s příslušným omezením.“;

3. V příloze VII se odstavec 6 nahrazuje tímto:

„6. Pokud protistrana poskytne informace, které z hlediska Eurosystemu negativně ovlivní hodnotu jejího zajištění v souvislosti s čl. 145 odst. 4, např. nesprávné nebo neaktuální informace o zůstatku použité úvěrové pohledávky, nebo pokud protistrana neposkytne včas informace vyžadované podle čl. 101 odst. 1 písm. a) bodu iv), bere se při výpočtu finančního postihu podle odstavce 3 v úvahu výše (hodnota) zajištění, která byla negativně ovlivněna a nepoužije se žádná dodatečná lhůta. Pokud jsou nesprávné informace opraveny v příslušné lhůtě pro oznámení, např. v případě úvěrových pohledávek během následujícího obchodního dne ve smyslu čl. 109 odst. 2, neukládá se žádný postih.“;

4. V příloze VII se odstavec 7 nahrazuje tímto:

„7. V případě porušení povinností uvedených v čl. 154 odst. 1 písm. d) nebo e) se finanční postih vypočítá použitím sankční sazby podle odst. 1 písm. b) na objem nepovoleného přístupu protistrany k mezní zápisovací facility nebo na nesplacený úvěr od Eurosystemu.“;

5. Příloha VIII se mění takto:

a) název se nahrazuje tímto:

**„ZPRAVODAJSKÁ POVINNOST TÝKAJÍCÍ SE ÚDAJŮ O ÚVĚRECH VE VZTAHU K CENNÝM PAPÍRŮM
KRYTÝM AKTIVY A POSTUP PRO URČENÍ REGISTRŮ ÚDAJŮ O ÚVĚRECH ZE STRANY
EUROSYSTEMU“;**

b) úvodní část se nahrazuje tímto:

„Tato příloha se vztahuje na poskytování komplexních a standardizovaných údajů o úvěrech týkajících se souboru aktiv, která vytvářejí peněžní toky zajišťující cenné papíry kryté aktivy, jak je uvedeno v článku 78, a vymezuje postup pro určení registrů údajů o úvěrech ze strany Eurosystemu.“;

c) oddíl I.1 se nahrazuje tímto:

„1. Údaje o úvěrech musí příslušné strany předávat do registru údajů o úvěrech, který určí Eurosystem. Registr údajů o úvěrech tyto údaje zveřejňuje v elektronické podobě.“;

d) vkládá se nový oddíl IV, který zní:

„IV. URČENÍ REGISTRŮ ÚDAJŮ O ÚVĚRECH

I. Požadavky na určení

1. Pro to, aby mohly být určeny jako způsobilé registry údajů o úvěrech, musí tyto registry splňovat příslušné požadavky Eurosystemu, kterými jsou mimo jiné volný přístup, nediskriminace, pokrytí, vhodná struktura řízení a transparentnost.
2. Pokud se týká požadavků volného přístupu a nediskriminace, registr údajů o úvěrech:
 - a) nesmí při poskytování přístupu k údajům o úvěrech nespravedlivě rozlišovat mezi uživateli údajů;
 - b) pro přístup k údajům o úvěrech musí používat kritéria, která jsou objektivní, nediskriminační a veřejně dostupná;
 - c) v zájmu zachování zásady proporcionality může omezit přístup pouze v nejmenší možné míře;
 - d) musí zavést spravedlivé řízení pro případy, kdy odepře přístup uživatelům údajů nebo poskytovatelům údajů;
 - e) musí mít nezbytnou technickou schopnost poskytnout přístup uživatelům údajů i poskytovatelům údajů za všech přiměřených okolností včetně postupů pro zálohování údajů, záruk bezpečnosti údajů a opatření pro obnovu údajů po havárii;
 - f) nesmí uživatelům údajů ukládat povinnost hradit náklady za poskytování nebo získávání údajů o úvěrech, jež by byly diskriminační nebo by způsobily nepřiměřená omezení přístupu k údajům o úvěrech.
3. Pokud se týká požadavku pokrytí, registr údajů o úvěrech:
 - a) musí zavést a udržovat odolné technologické systémy a provozní kontroly, které registru umožní údaje o úvěrech zpracovávat způsobem, který odpovídá požadavkům Eurosystemu na poskytování údajů o úvěrech, pokud se týká způsobilých aktiv, na něž se vztahují požadavky na zpřístupnění údajů o úvěrech ve smyslu článku 78 a této přílohy;
 - b) musí Eurosystemu důvěryhodně prokázat, že jeho technická a provozní kapacita by v případě, že by tento registr získal status určeného registru údajů o úvěrech, umožňovala dosáhnout dostatečného pokrytí.
4. Pokud se týká požadavků na vhodnou strukturu řízení a transparentnost, registr údajů o úvěrech:
 - a) musí zavést systém správy a řízení, který slouží zájmům účastníků trhu s cennými papíry krytými aktivy spočívajícím ve zvýšení transparentnosti;
 - b) musí zavést jednoznačně zdokumentovaný systém správy a řízení, dodržovat přiměřené normy správy a řízení a zajišťovat údržbu a provoz dostatečné organizační struktury s cílem zajistit kontinuitu a správné fungování; a
 - c) musí Eurosystemu umožnit dostatečný přístup k dokumentům a podpůrným informacím, aby mohl průběžně sledovat, zda je struktura správy a řízení registru údajů o úvěrech i nadále vhodná.

II. Postupy pro určení a odnětí určení

1. Žádost o určení registru údajů o úvěrech ze strany Eurosystemu musí být podána k ředitelství ECB pro řízení rizik. Žádost musí obsahovat přiměřené odůvodnění a úplnou podpůrnou dokumentaci prokazující, že žadatel splňuje požadavky na registry údajů o úvěrech vymezené v těchto obecných zásadách. Žádost, odůvodnění a podpůrná dokumentace musí být předloženy písemně a pokud je to možné, v elektronickém formátu.

2. Do 25 pracovních dnů od obdržení žádosti ECB posoudí, zda je žádost úplná. Není-li žádost úplná, stanoví ECB lhůtu, v níž musí registr údajů o úvěrech poskytnout doplňující informace.
3. Posoudí-li ECB žádost jako úplnou, oznámí to registru údajů o úvěrech.
4. Eurosystem v přiměřené lhůtě uvedené v odstavci 6 přezkoumá žádost o určení podanou registrem údajů o úvěrech na základě toho, jak registr údajů o úvěrech splňuje požadavky vymezené v těchto obecných zásadách. V rámci přezkumu může Eurosystem vyžadovat, aby registr údajů o úvěrech se zaměstnanci Eurosystemu provedl jednu či více živých interaktivních ukázek s cílem ukázat technickou způsobilost registru údajů o úvěrech, pokud jde o požadavky vymezené v oddílu IV.1 odst. 2 a 3. Je-li tato ukázka vyžadována, považuje se za povinný požadavek v rámci řízení o žádosti.
5. Eurosystem může dobu přezkumu prodloužit o 20 pracovních dnů, má-li za to, že je nezbytné další objasnění nebo pokud byla v souladu s odstavcem 4 vyžadována demonstrace.
6. Eurosystem usiluje o přijetí odůvodněného rozhodnutí o určení či o odmítnutí určení do 60 pracovních dnů od oznámení ve smyslu odstavce 3 nebo do 80 pracovních dnů od tohoto oznámení, pokud se uplatňuje odstavec 5.
7. Eurosystem oznámí své rozhodnutí dotčenému registru údajů o úvěrech do pěti pracovních dnů od přijetí rozhodnutí podle odstavce 6. Pokud Eurosystem odmítne určit registr údajů o úvěrech nebo odejme určení registru údajů o úvěrech, ve svém oznámení takové rozhodnutí odůvodní.
8. Rozhodnutí, které Eurosystem přijme podle odstavce 6, nabývá účinnosti pátým pracovním dnem od jeho oznámení podle odstavce 7.
9. Určený registr údajů o úvěrech musí Eurosystem bezodkladně informovat o všech podstatných změnách v tom směru, jak plní požadavky pro toto určení.
10. Eurosystem odejme určení registru údajů o úvěrech, pokud registr údajů o úvěrech:
 - a) získal určení na základě nepravdivých prohlášení nebo jakýmkoli jinými nedovolenými prostředky; nebo
 - b) již nespĺňuje požadavky, na jejichž základě byl určen.
11. Rozhodnutí o odnětí určení registru údajů o úvěrech nabývá účinnosti okamžitě. Cenné papíry kryté aktivy, o nichž byly příslušné údaje o úvěrech zpřístupněny prostřednictvím registru údajů o úvěrech, jehož určení bylo odňato v souladu s odstavcem 10, mohou být i nadále způsobilé jako zajištění pro úvěrové operace Eurosystemu, jsou-li splněny všechny ostatní požadavky, po dobu
 - a) do příštího stanoveného dne vykazování údajů o úvěrech uvedeného v oddílu I.3; nebo
 - b) tří měsíců po vydání rozhodnutí podle odstavce 10, je-li doba povolená podle písmene a) pro stranu předkládající údaje o úvěrech technicky neproveditelná a pokud národní centrální bance, která posuzuje způsobilost, bylo do příštího stanoveného dne vykazování údajů o úvěrech uvedeného v oddílu I.3 poskytnuto písemné vysvětlení.

Po uplynutí této doby musí být údaje o úvěrech týkající se těchto cenných papírů krytých aktivy zpřístupněny prostřednictvím určeného registru údajů o úvěrech v souladu se všemi příslušnými požadavky Eurosystemu.

12. Eurosystem zveřejní na internetových stránkách ECB seznam registrů údajů o úvěrech určených v souladu s těmito obecnými zásadami. Tento seznam se aktualizuje do pěti pracovních dnů od přijetí rozhodnutí podle odstavce 6 nebo 10.;

6. Vkládá se nová příloha IXa, která zní:

„PŘÍLOHA IXa

**MINIMÁLNÍ POŽADAVKY NA POKRYTÍ PRO EXTERNÍ RATINGOVÉ AGENTURY V RÁMCI
EUROSYSTEMU PRO HODNOCENÍ ÚVĚROVÉHO RIZIKA**

Tato příloha se týká akceptace ratingové agentury jako externí ratingové agentury pro účely rámce Eurosystemu pro hodnocení úvěrového rizika ve smyslu čl. 120 odst. 2.

1. POŽADAVKY NA POKRYTÍ

1. Pokud se týká stávajícího pokrytí, ratingová agentura musí nejméně ve třech třídách z těchto čtyř tříd aktiv: a) nekryté bankovní dluhopisy, b) podnikové dluhopisy, c) kryté dluhopisy a d) cenné papíry kryté aktivy, poskytovat toto minimální pokrytí:
 - i) 10 % způsobilého souboru aktiv eurozóny, vypočtených z hlediska ratingově hodnocených aktiv a emitentů, s výjimkou třídy aktiv cenných papírů krytých aktivy, u níž se uplatňuje pokrytí pouze z hlediska ratingově hodnocených aktiv;
 - ii) 20 % způsobilého souboru aktiv eurozóny, vypočtených z hlediska nesplacených nominálních hodnot;
 - iii) alespoň ve 2/3 zemí eurozóny se způsobilými aktivy v příslušných třídách aktiv musí ratingová agentura poskytovat požadované pokrytí ratingově hodnocených aktiv, emitentů nebo nominálních hodnot ve smyslu bodů i) a ii).
2. Ratingová agentura musí poskytovat ratingy států pro minimálně všechny země eurozóny, v nichž je emitent rezidentem a kde tato ratingová agentura vypracovává rating aktiv v jedné ze čtyř tříd aktiv uvedených v odstavci 1 s výjimkou aktiv, pro něž Eurosystem považuje posouzení rizik příslušné země za nepodstatné pro rating poskytovaný ratingovou agenturou pro danou emisi, emitenta nebo ručitele.
3. Pokud se týká historického pokrytí, musí ratingová agentura splňovat alespoň 80 % minimálních požadavků na pokrytí uvedených v odstavcích 1 a 2 v každém z posledních tří roků předcházejících podání žádosti o akceptaci pro účely rámce Eurosystemu pro hodnocení úvěrového rizika a musí splňovat 100 % těchto požadavků v době podání žádosti a během celé doby její akceptace pro účely rámce Eurosystemu pro hodnocení úvěrového rizika.

2. VÝPOČET POKRYTÍ

1. Pokrytí se vypočítá na základě ratingů vydaných nebo schválených ratingovou agenturou v souladu s nařízením (ES) č. 1060/2009, které splňují všechny další požadavky pro účely rámce Eurosystemu pro hodnocení úvěrového rizika.
2. Pokrytí dané ratingové agentury vychází z ratingů způsobilých aktiv pro operace měnové politiky Eurosystemu a vypočítá se v souladu s pravidly přednosti podle článku 84, přičemž se zohlední pouze ratingy této ratingové agentury.
3. Při výpočtu minimálního pokrytí ratingové agentury, která ještě není akceptována pro účely rámce Eurosystemu pro hodnocení úvěrového rizika, Eurosystem rovněž zahrne příslušné ratingy poskytnuté pro aktiva, jež nejsou způsobilá kvůli absenci ratingu od externí ratingové agentury akceptované pro účely rámce Eurosystemu pro hodnocení úvěrového rizika.

3. PŘEZKUM PLNĚNÍ POŽADAVKŮ

1. Každoročně se provádí přezkum toho, jak akceptované externí ratingové agentury splňují tyto požadavky na pokrytí.
2. Neplnění těchto požadavků na pokrytí může být postiženo v souladu s pravidly a postupy rámce Eurosystemu pro hodnocení úvěrového rizika.;

7. Vkládá se nová příloha IXb, která zní:

„PŘÍLOHA IXb

**MINIMÁLNÍ POŽADAVKY RÁMCE EUROSYSTÉMU PRO HODNOCENÍ ÚVĚROVÉHO RIZIKA
TÝKAJÍCÍ SE ZPRÁV O NOVÝCH EMISÍCH A MONITOROVACÍCH ZPRÁV K PROGRAMŮM
KRYTÝCH DLUHOPISŮ**

1. ÚVOD

Pro účely rámce Eurosystemu pro hodnocení úvěrového rizika musí externí ratingové agentury s ohledem na čl. 120 odst. 2a s účinností od 1. července 2017 splňovat zvláštní provozní kritéria ve vztahu ke krytým dluhopisům. Externí ratingové agentury zejména:

- a) vysvětlují programy krytých dluhopisů, jejichž rating se nově vypracovává, ve veřejně dostupné ratingové zprávě; a
- b) vypracovávají monitorovací zprávy k programům krytých dluhopisů, které jsou k dispozici čtvrtletně.

Tato příloha tyto minimální požadavky podrobně vymezuje.

To, jak externí ratingové agentury tyto požadavky dodržují, bude pravidelně přezkoumáváno. Nejsou-li kritéria v případě určitého programu krytých dluhopisů splněna, může Eurosystem veřejný rating, který se vztahuje k příslušnému programu krytých dluhopisů, považovat za rating, který nespĺňuje vysoké úvěrové standardy rámce Eurosystemu pro hodnocení úvěrového rizika. Příslušný veřejný rating vypracovaný externí ratingovou agenturou tak nesmí být použit k dosažení požadavků na úvěrovou kvalitu obchodovatelných aktiv vydaných v rámci specifického programu krytých dluhopisů.

2. MINIMÁLNÍ POŽADAVKY

- a) Veřejně dostupné ratingové zprávy (zpráva o nové emisi) ve smyslu odst. 1 písm. a) musí obsahovat komplexní analýzu strukturálních a právních aspektů programu, podrobné hodnocení souboru zajištění, analýzu rizika refinancování a tržního rizika, analýzu účastníků transakce, vlastních předpokladů a parametrů externí ratingové agentury a analýzu veškerých dalších relevantních podrobností transakce.
- b) Monitorovací zprávy podle odst. 1 písm. b) musí externí ratingová agentura zveřejnit nejpozději osm týdnů po konci každého čtvrtletí. Monitorovací zprávy musí obsahovat následující informace.
 - i) Vlastní parametry externí ratingové agentury včetně posledních dostupných dynamických vlastních parametrů používaných při určování ratingu. Pokud se datum, na které vlastní parametry odkazují, liší od data zveřejnění zprávy, mělo by být uvedeno datum, na které vlastní parametry odkazují.
 - ii) Přehled programu, který by měl obsahovat alespoň zůstatky aktiv a pasiv, emitenta a další klíčové strany transakce, hlavní druh zajišťovacího aktiva, právní rámec, jímž se tento program řídí, a rating programu a emitenta.
 - iii) Výše přezajištění včetně stávajícího a příslibeného přezajištění.
 - iv) Profil aktiv a pasiv včetně typu splatnosti krytých dluhopisů, např. typu *hard bullet*, *soft bullet* a *pass through*, vážené průměrné doby životnosti krytých dluhopisů a souboru zajišťovacích aktiv a informací o nesouladu úrokových sazeb a měn.
 - v) Ujednání o úrokovém a měnovém swapu existující v okamžiku zveřejnění zprávy, včetně názvů protistran swapu, případně jejich identifikační kódy právnické osoby.
 - vi) Rozdělení měn včetně členění podle hodnoty na úrovni souboru zajišťovacích aktiv i na úrovni jednotlivých dluhopisů.
 - vii) Aktiva v souboru zajišťovacích aktiv včetně zůstatku aktiv, druhu aktiv, počtu a průměrné velikosti úvěrů, pověsti aktiv založené na jejich historii (*seasoning*), splatnosti, poměrů úvěru k ocenění, regionálního rozdělení a rozdělení nedoplatků.
 - viii) Náhradní aktiva v souboru zajišťovacích aktiv včetně zůstatku aktiv.
 - ix) Seznam všech ratingově hodnocených cenných papírů v programu s identifikací podle mezinárodního identifikačního čísla cenných papírů (ISIN). Zpřístupnění lze provést rovněž pomocí samostatného stahovatelného souboru zveřejněného na internetových stránkách externí ratingové agentury.

- x) Seznam definic údajů a zdrojů údajů použitých při sestavování monitorovací zprávy. Zpřístupnění lze provést rovněž pomocí samostatného souboru zveřejněného na internetových stránkách externí ratingové agentury.“

8. Příloha XII oddíl VI se mění takto:

a) tabulka 1 se nahrazuje tímto:

„Tabulka 1

Obchodovatelná aktiva mobilizovaná při transakcích

Charakteristiky

Název	Kategorie aktiva	Datum splatnosti	Definice kupónu	Frekvence kupónu	Zbytková splatnost	Srážka
Aktivum A	Krytý dluhopis typu Jumbo v souladu se směrnicí o SKIPCP	30.8.2018	Pevný	6 měsíců	4 roky	2,50 %
Aktivum B	Vládní dluhopis	19.11.2018	Proměnlivý	12 měsíců	4 roky	0,50 %
Aktivum C	Podnikový dluhopis	12.5.2025	Nulový		> 10 let	13,00 %

Ceny v procentech (včetně naběhlého úroku) (*)

30.7.2014	31.7.2014	1.8.2014	4.8.2014	5.8.2014	6.8.2014	7.8.2014
101,61	101,21	99,50	99,97	99,73	100,01	100,12
	98,12	97,95	98,15	98,56	98,59	98,57
					53,71	53,62

(*) Ceny uvedené pro jednotlivé dny přecenění odpovídají nejrepresentativnější ceně obchodního dne předcházejícího dni přecenění.“;

b) odstavec 1 pod nadpisem SYSTÉM REZERVACE se nahrazuje tímto:

„1. Dne 30. července 2014 uzavře protistrana dohodu o zpětném odkupu s národní centrální bankou, která nakoupí aktivum A za 50,6 milionů EUR. Aktivum A je krytý dluhopis typu Jumbo v souladu se směrnicí o SKIPCP, s pevným kupónem se splatností dne 30. srpna 2018 a stupněm úvěrové kvality 1-2. Má tudíž zbytkovou splatnost čtyři roky, a vyžaduje tedy srážku při ocenění ve výši 2,5 %. Tržní cena aktiva A na referenčním trhu pro daný den činí 101,61 %, včetně naběhlého kupónového úroku. Protistrana je povinna poskytnout takový objem aktiva A, který po odečtení srážky při ocenění ve výši 2,5 % převyšuje přidělenou částku 50 milionů EUR. Protistrana tudíž dodá aktivum A v nominální hodnotě 50,6 milionů EUR, jejíž upravená tržní hodnota činí pro daný den 50 129 294 EUR.“

OBECNÉ ZÁSADY EVROPSKÉ CENTRÁLNÍ BANKY (EU) 2016/2299**ze dne 2. listopadu 2016,****kterými se mění obecné zásady (EU) 2016/65 o srážkách při ocenění uplatňovaných při provádění rámce měnové politiky Eurosystemu (ECB/2016/32)**

RADA GUVERNÉRŮ EVROPSKÉ CENTRÁLNÍ BANKY,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl.127 odst. 2 první odrážku této smlouvy,

s ohledem na statut Evropského systému centrálních bank a Evropské centrální banky, a zejména na první odrážku článku 3.1, články 9.2, 12.1, 14.3, 18.2 a první odstavec článku 20 tohoto statutu,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Za účelem ochrany Eurosystemu před finančními ztrátami v případech, kdy musí být realizováno jeho zajištění z důvodů selhání protistrany, podléhají veškerá způsobilá aktiva pro úvěrové operace Eurosystemu zvláštním opatřením ke kontrole rizika. V návaznosti na pravidelný přezkum rámce Eurosystemu pro kontrolu rizika je třeba v zájmu zajištění dostatečné ochrany provést některé úpravy.
- (2) Obecné zásady Evropské centrální banky (EU) 2016/65 (ECB/2015/35) ⁽¹⁾ je proto třeba příslušným způsobem změnit,

PŘIJALA TYTO OBECNÉ ZÁSADY:

Článek 1**Změny**

Obecné zásady (EU) 2016/65 (ECB/2015/35) se mění takto:

- 1) Článek 1 se nahrazuje tímto:

„**Článek 1****Srážky při ocenění uplatňované u způsobilých obchodovatelných aktiv**

1. V souladu s hlavou VI části čtvrté obecných zásad (EU) 2015/510 (ECB/2014/60) podléhají obchodovatelná aktiva srážkám při ocenění ve smyslu čl. 2 bodu 97 obecných zásad (EU) 2015/510 (ECB/2014/60), jejichž úroveň je stanovena v tabulkách 2 a 2a přílohy těchto obecných zásad.

2. Srážka při ocenění konkrétního aktiva se odvíjí od následujících faktorů:

- a) kategorie srážek, do níž je aktivum zařazeno ve smyslu článku 2;
- b) zbytková splatnost nebo vážená průměrná životnost aktiva ve smyslu článku 3;
- c) kupónová struktura aktiva; a
- d) stupeň úvěrové kvality, do kterého je aktivum zařazeno“;

- 2) V článku 2 se písmena b) a c) nahrazují tímto:

„b) dluhové nástroje vydané místními a regionálními vládami, subjekty, které Eurosystem klasifikuje jako agentury, mezinárodními rozvojovými bankami a mezinárodními organizacemi, jakož i kryté dluhopisy typu Jumbo v souladu se směrnicí o SKIPCP jsou zahrnuty do kategorie srážek II;

c) kryté dluhopisy v souladu se směrnicí o SKIPCP, které nejsou krytými dluhopisy typu Jumbo v souladu se směrnicí o SKIPCP, jiné kryté dluhopisy a dluhové nástroje vydané nefinančními podniky jsou zahrnuty do kategorie srážek III;“;

(¹) Obecné zásady Evropské centrální banky (EU) 2016/65 ze dne 18. listopadu 2015 o srážkách při ocenění uplatňovaných při provádění rámce měnové politiky Eurosystemu (ECB/2015/35) (Úř. věst. L 14, 21.1.2016, s. 30).

3) Článek 3 se nahrazuje tímto:

„Článek 3

Srážky při ocenění obchodovatelných aktiv

1. Srážky při ocenění obchodovatelných aktiv zařazených do kategorií srážek I až IV se určí podle:

- a) zařazení určitého aktiva do stupně úvěrové kvality 1, 2 nebo 3;
- b) zbytkové splatnosti aktiva, jak je uvedeno v odstavci 2;
- c) kupónové struktury aktiva, jak je uvedeno v odstavci 2.

2. U obchodovatelných aktiv zařazených do kategorií srážek I až IV závisí příslušná srážka při ocenění na zbytkové splatnosti a kupónové struktuře tak, jak je uvedeno níže.

- a) U obchodovatelných aktiv s nulovým kupónem nebo kupónem s pevnou sazbou se příslušné srážky při ocenění stanoví podle tabulky 2 v příloze těchto obecných zásad. Příslušnou splatností pro stanovení srážky při ocenění je zbytková splatnost aktiva.
- b) U obchodovatelných aktiv s kupóny s proměnlivou sazbou se příslušné srážky při ocenění rovnají srážce při ocenění uplatňované na obchodovatelná aktiva s kupónem s pevnou sazbou se zbytkovou splatností do jednoho roku, s výjimkou následujících případů:
 - i) kupóny s proměnlivou sazbou se lhůtou nastavení delší než jeden rok se považují za kupóny s pevnou sazbou a příslušná splatnost, která se uplatňuje pro účely srážky při ocenění, je zbytková splatnost aktiva;
 - ii) kupóny s proměnlivou sazbou, u nichž je referenční sazbou inflační index eurozóny, se považují za kupóny s pevnou sazbou a příslušná splatnost, která se uplatňuje pro účely srážky při ocenění, je zbytková splatnost aktiva;
 - iii) kupóny s proměnlivou sazbou se stanovenou spodní hranicí, která se nerovná nule, a/nebo kupóny s proměnlivou sazbou, u nichž je stanovena horní hranice, se považují za kupóny s pevnou sazbou.
- c) Srážka při ocenění uplatňovaná u aktiv s více než jedním druhem kupónové struktury se výhradně odvíjí od kupónové struktury použité v průběhu zbytkové životnosti aktiva a rovná se nejvyšší srážce uplatňované na obchodovatelné aktivum se stejnou zbytkovou splatností a stupněm úvěrové kvality. Pro tyto účely lze zohlednit jakýkoli druh kupónové struktury, jež se uplatňuje v průběhu zbytkové životnosti aktiva.

3. V případě obchodovatelných aktiv zařazených do kategorie srážek V se srážky při ocenění bez ohledu na kupónovou strukturu těchto aktiv stanoví na základě vážené průměrné životnosti aktiva, jak je uvedeno v odstavcích 4 a 5. Srážky při ocenění uplatňované u obchodovatelných aktiv v kategorii V jsou uvedeny v tabulce 2a v příloze těchto obecných zásad.

4. Vážená průměrná životnost přednostní tranše cenných papírů krytých aktivy se vypočte jako očekávaná vážená průměrná doba, která zbývá do splacení této tranše. V případě držených mobilizovaných cenných papírů krytých aktivy se při výpočtu vážené průměrné životnosti předpokládá, že emitent své kupní opce nevyužije.

5. Pro účely odstavce 4 se „drženými mobilizovanými cennými papíry krytými aktivy“ rozumějí cenné papíry kryté aktivy, které protistrana, která je původcem těchto cenných papírů krytých aktivy, nebo subjekty, které jsou s původcem v úzkém propojení, používají v rozsahu vyšším než 75 % nesplacené nominální hodnoty. Úzké propojení se určuje v souladu s článkem 138 obecných zásad (EU) 2015/510 (ECB/2014/60).“;

4) V článku 5 se odstavec 5 nahrazuje tímto:

„5. Neobchodovatelné klientské dluhové nástroje kryté hypotékou podléhají srážce při ocenění ve výši 36,5 %.“;

5) V článku 5 se odstavec 7 nahrazuje tímto:

„7. Každá podkladová úvěrová pohledávka zahrnutá v souboru zajišťovacích aktiv neobchodovatelného dluhového nástroje krytého způsobilými úvěrovými pohledávkami podléhá srážce při ocenění uplatňované na individuální úrovni podle pravidel stanovených v odstavcích 1 až 4. Souhrnná hodnota podkladových úvěrových pohledávek zahrnutých v souboru zajišťovacích aktiv po uplatnění srážek musí zůstat vždy rovna hodnotě nesplacené částky jistiny neobchodovatelného dluhového nástroje krytého způsobilými úvěrovými pohledávkami nebo tuto hodnotu převýšit. Pokud souhrnná hodnota klesne pod prahovou hodnotu uvedenou v předchozí větě, považuje se neobchodovatelný dluhový nástroj krytý způsobilými úvěrovými pohledávkami za nezpůsobilý.“.

6. Příloha obecných zásad (EU) 2016/65 (ECB/2015/35) se nahrazuje přílohou těchto obecných zásad.

*Článek 2***Nabytí účinku a provádění**

1. Tyto obecné zásady nabývají účinku dnem oznámení národním centrálním bankám členských států, jejichž měnou je euro.
2. Národní centrální banky členských států, jejichž měnou je euro, přijmou opatření nezbytná k dosažení souladu s těmito obecnými zásadami a použijí je od 1. ledna 2017. Nejpozději do 5. prosince 2016 informují ECB o textech a prostředcích týkajících se těchto opatření.

*Článek 3***Určení**

Tyto obecné zásady jsou určeny národním centrálním bankám členských států, jejichž měnou je euro.

Ve Frankfurtu nad Mohanem dne 2. listopadu 2016.

Za Radu guvernérů ECB
prezident ECB
Mario DRAGHI

PŘÍLOHA

Příloha obecných zásad (EU) 2016/65 (ECB/2015/35) se nahrazuje tímto:

„PŘÍLOHA

Tabulka 1

Kategorie srážek pro způsobilá obchodovatelná aktiva podle druhu emitenta a/nebo druhu aktiva

Kategorie I	Kategorie II	Kategorie III	Kategorie IV	Kategorie V
dluhové nástroje vydané ústředními vládami dluhové cenné papíry ECB dluhové cenné papíry vydané národními centrálními bankami před přijetím eura v příslušném členském státě	dluhové nástroje vydané místními a regionálními vládami dluhové nástroje vydané subjekty, které Eurosystem klasifikuje jako agentury dluhové nástroje vydané mezinárodními rozvojovými bankami a mezinárodními organizacemi kryté dluhopisy typu Jumbo v souladu se směrnicí o SKIPCP	kryté dluhopisy v souladu se směrnicí o SKIPCP (jiné než kryté dluhopisy typu Jumbo v souladu se směrnicí o SKIPCP) jiné kryté dluhopisy dluhové nástroje vydané nefinančními podniky a podniky veřejného sektoru	nezajištěné dluhové nástroje vydané úvěrovými institucemi nezajištěné dluhové nástroje vydané finančními institucemi kromě úvěrových institucí	cenné papíry kryté aktivy

Tabulka 2

Úrovně srážek při ocenění uplatňované u způsobilých obchodovatelných aktiv v kategoriích srážek I až IV

Úvěrová kvalita	Zbytková splatnost (v letech) (*)	Kategorie srážek							
		Kategorie I		Kategorie II		Kategorie III		Kategorie IV	
		kupón s pevnou sazbou	nulový kupón	kupón s pevnou sazbou	nulový kupón	kupón s pevnou sazbou	nulový kupón	kupón s pevnou sazbou	nulový kupón
Stupně 1 a 2	[0-1)	0,5	0,5	1,0	1,0	1,0	1,0	7,5	7,5
	[1-3)	1,0	2,0	1,5	2,5	2,0	3,0	10,0	10,5
	[3-5)	1,5	2,5	2,5	3,5	3,0	4,5	13,0	13,5
	[5-7)	2,0	3,0	3,5	4,5	4,5	6,0	14,5	15,5
	[7-10)	3,0	4,0	4,5	6,5	6,0	8,0	16,5	18,0
	[10,∞)	5,0	7,0	8,0	10,5	9,0	13,0	20,0	25,5

		Kategorie srážek							
Úvěrová kvalita	Zbytková splatnost (v letech) (*)	Kategorie I		Kategorie II		Kategorie III		Kategorie IV	
		kupón s pevnou sazbou	nulový kupón	kupón s pevnou sazbou	nulový kupón	kupón s pevnou sazbou	nulový kupón	kupón s pevnou sazbou	nulový kupón
Stupeň 3	[0-1)	6,0	6,0	7,0	7,0	8,0	8,0	13,0	13,0
	[1-3)	7,0	8,0	9,5	13,5	14,5	15,0	22,5	25,0
	[3-5)	9,0	10,0	13,5	18,5	20,5	23,5	28,0	32,5
	[5-7)	10,0	11,5	14,0	20,0	23,0	28,0	30,5	35,0
	[7-10)	11,5	13,0	16,0	24,5	24,0	30,0	31,0	37,0
	[10,∞)	13,0	16,0	19,0	29,5	24,5	32,0	31,5	38,0

(*) „[0-1)“ znamená zbytkovou splatnost kratší než jeden rok; „[1-3)“ zbytkovou splatnost v délce jednoho roku nebo delší, ale kratší než tři roky, atd.

Tabulka 2a

Úrovně srážek při ocenění uplatňované u způsobilých obchodovatelných aktiv v kategorii srážek V

Úvěrová kvalita	Vážená průměrná životnost (*)	Kategorie V Srážka při ocenění
Stupně 1 a 2 (AAA až A-)	[0-1)	4,0
	[1-3)	4,5
	[3-5)	5,0
	[5-7)	9,0
	[7-10)	13,0
	[10,∞)	20,0

(*) „[0-1)“ znamená váženou průměrnou životnost kratší než jeden rok; „[1-3)“ váženou průměrnou životnost v délce jednoho roku nebo delší, ale kratší než tři roky, atd.

Tabulka 3

Úrovně srážek při ocenění uplatňované u způsobilých úvěrových pohledávek s pevnými úrokovými platbami

		Metodika oceňování	
Úvěrová kvalita	Zbytková splatnost (v letech) (*)	Pevná úroková platba a ocenění na základě teoretické ceny přiřazené národní centrální bankou	Pevná úroková platba a ocenění podle zůstatku přiřazeného národní centrální bankou
Stupně 1 a 2 (AAA až A-)	[0–1)	10,0	12,0
	[1–3)	12,0	16,0
	[3–5)	14,0	21,0
	[5–7)	17,0	27,0
	[7–10)	22,0	35,0
	[10,∞)	30,0	45,0
		Metodika oceňování	
Úvěrová kvalita	Zbytková splatnost (v letech) (*)	Pevná úroková platba a ocenění na základě teoretické ceny přiřazené národní centrální bankou	Pevná úroková platba a ocenění podle zůstatku přiřazeného národní centrální bankou
Stupeň 3 (BBB+ až BBB-)	[0–1)	17,0	19,0
	[1–3)	28,5	33,5
	[3–5)	36,0	45,0
	[5–7)	37,5	50,5
	[7–10)	38,5	56,5
	[10,∞)	40,0	63,0

(*) „[0-1)“ znamená zbytkovou splatnost kratší než jeden rok; „[1-3)“ zbytkovou splatnost v délce jednoho roku nebo delší, ale kratší než tři roky, atd.“

ZÁSADY EVROPSKÉ CENTRÁLNÍ BANKY (EU) 2016/2300**ze dne 2. listopadu 2016,****kterými se mění obecné zásady ECB/2014/31 o dodatečných dočasných opatřeních týkajících se refinančních operací Eurosystemu a způsobilosti zajištění (ECB/2016/33)**

RADA GUVERNÉRŮ EVROPSKÉ CENTRÁLNÍ BANKY,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 127 odst. 2 této smlouvy,

s ohledem na statut Evropského systému centrálních bank a Evropské centrální banky, a zejména na čl. 3.1 první odrážku a články 5.1, 12.1, 14.3 a 18.2 tohoto statutu,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Za účelem ochrany Eurosystemu před finančními ztrátami v případech, kdy musí být realizováno jeho zajištění z důvodů selhání protistrany, podléhají veškerá způsobilá aktiva pro úvěrové operace Eurosystemu zvláštním opatřením ke kontrole rizika. V návaznosti na pravidelný přezkum rámce Eurosystemu pro kontrolu rizika je třeba v zájmu zajištění dostatečné ochrany provést některé úpravy ve vztahu k cenným papírům krytým aktivy.
- (2) Obecné zásady Evropské centrální banky ECB/2014/31 ⁽¹⁾ je proto třeba příslušným způsobem změnit,

PŘIJALA TYTO OBECNÉ ZÁSADY:

*Článek 1***Změny obecných zásad ECB/2014/31**

Obecné zásady ECB/2014/31 se mění takto:

1) Článek 3 se mění takto:

a) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Cenné papíry kryté aktivy uvedené v odstavci 1, které nemají dva úvěrové ratingy alespoň na úrovni stupně úvěrové kvality 2 harmonizované ratingové stupnice Eurosystemu v souladu s čl. 82 odst. 1 písm. b) obecných zásad Evropské centrální banky (EU) 2015/510 (ECB/2014/60) (*), podléhají srážce při ocenění, jež závisí na vážené průměrné životnosti uvedené v příloze IIa.

(*) Obecné zásady Evropské centrální banky (EU) 2015/510 ze dne 19. prosince 2014 o provádění rámce měnové politiky Eurosystemu (ECB/2014/60) (obecné zásady o obecné dokumentaci) (Úř. věst. L 91, 2.4.2015, s. 3).“;

b) vkládá se nový odstavec 2a, který zní:

„2a. Vážená průměrná životnost přednostní tranše cenných papírů krytých aktivy se vypočte jako očekávaná vážená průměrná doba, která zbývá do splacení této tranše. V případě držených mobilizovaných cenných papírů krytých aktivy se při výpočtu vážené průměrné životnosti předpokládá, že emitent své kupní opce neuplatní.“;

c) odstavec 3 se zrušuje;

d) odstavec 5 se nahrazuje tímto:

„5. Národní centrální banka může jako zajištění pro operace měnové politiky Eurosystemu přijmout cenné papíry kryté aktivy, jejichž podkladová aktiva zahrnují hypoteční úvěry na bydlení nebo úvěry malým a středním podnikům anebo oba druhy úvěrů a které nesplňují požadavky na úvěrové hodnocení podle kapitoly 2 hlavy II

(¹) Obecné zásady Evropské centrální banky ECB/2014/31 ze dne 9. července 2014 o dodatečných dočasných opatřeních týkajících se refinančních operací Eurosystemu a způsobilosti zajištění a o změně obecných zásad ECB/2007/9 (Úř. věst. L 240, 13.8.2014, s. 28)

části čtvrté obecných zásad (EU) 2015/510 (ECB/2014/60) a požadavky uvedené v písmenech a) až d) odstavce 1 a v odstavci 4, ale jinak splňují všechna kritéria způsobilosti pro cenné papíry kryté aktivy podle obecných zásad (EU) 2015/510 (ECB/2014/60) a mají dva veřejné úvěrové ratingy alespoň na úrovni stupně úvěrové kvality 3 harmonizované ratingové stupnice Eurosystemu. Tyto cenné papíry kryté aktivy musí být vydány před 20. červnem 2012 a podléhají srážce při ocenění, jež závisí na vážené průměrné životnosti uvedené v příloze IIa.“;

e) odstavec 6 se zrušuje;

f) v odstavci 7 se písmeno g) nahrazuje tímto:

„g) „ustanoveními o kontinuitě obsluhy“ se rozumí ta ustanovení právní dokumentace k cenným papírům krytým aktivy, která zahrnují buď ustanovení o náhradním obsluhovateli, nebo ustanovení o zprostředkovateli náhradního obsluhovatele (neexistují-li ustanovení o náhradním obsluhovateli). V případě ustanovení o zprostředkovateli náhradního obsluhovatele by měl být jmenován zprostředkovatel náhradního obsluhovatele, který bude pověřen k tomu, aby do 60 dnů od okamžiku, kdy nastala rozhodná událost, našel vhodného náhradního obsluhovatele, tak aby bylo zajištěno včasné splácení a obsluha cenného papíru krytého aktivy. Tato ustanovení zahrnují rovněž důvody pro výměnu obsluhovatele vedoucí ke jmenování náhradního obsluhovatele, přičemž se může jednat o důvody založené na ratingu či o jiné důvody na ratingu nezaložené, např. nesplnění povinností stávajícího obsluhovatele. V případě ustanovení o náhradním obsluhovateli nesmí být náhradní obsluhovatel v úzkém propojení s obsluhovatelem. V případě ustanovení o zprostředkovateli náhradního obsluhovatele nesmí současně existovat úzké propojení mezi obsluhovatelem, zprostředkovatelem náhradního obsluhovatele a bankou, u níž má emitent veden účet.“;

g) v odstavci 7 se vkládají nová písmena h) a i), která znějí:

„h) „úzké propojení“ má stejný význam jako v čl. 138 odst. 2 obecných zásad (EU) 2015/510 (ECB/2014/60);

i) „drženími mobilizovanými cennými papíry krytými aktivy“ se rozumějí cenné papíry kryté aktivy, které protistrana, která je původcem cenných papírů krytých aktivy, nebo subjekty, které jsou s původcem v úzkém propojení, používají v rozsahu vyšším než 75 % nesplicené nominální hodnoty.“;

2) Příloha těchto obecných zásad se vkládá jako příloha IIa.

Článek 2

Nabytí účinku a provádění

1. Tyto obecné zásady nabývají účinku dnem oznámení národním centrálním bankám členských států, jejichž měnou je euro.

2. Národní centrální banky členských států, jejichž měnou je euro, přijmou opatření nezbytná k dosažení souladu s těmito obecnými zásadami a použijí je od 1. ledna 2017. Nejpozději do 5. prosince 2016 informují ECB o textech a prostředcích týkajících se těchto opatření.

Článek 3

Určení

Tyto obecné zásady jsou určeny všem centrálním bankám Eurosystemu.

Ve Frankfurtu nad Mohanem dne 2. listopadu 2016.

Prezident ECB
Mario DRAGHI

PŘÍLOHA

„PŘÍLOHA IIa

Úrovně srážek při ocenění uplatňované v případě cenných papírů krytých aktivy způsobilých podle čl. 3 odst. 2 těchto obecných zásad

Vážená průměrná životnost	Srážka při ocenění
0–1	6,0
1–3	9,0
3–5	13,0
5–7	15,0
7–10	18,0
>10	30,0“

ISSN 1977-0626 (elektronické vydání)
ISSN 1725-5074 (papírové vydání)

Úřad pro publikace Evropské unie
2985 Lucemburk
LUCEMBURSKO

CS